



Generali
în România din 1835
și până în prezent



Generali în România

din 1835 și până în prezent

Generali in Romania

from 1835 to the present day

Autori/ Authors

Matei Gheboianu

Daniela Popescu

Andrei Florin Sora

București, 2025

Cuvânt înainte

Împlinirea a 190 de ani de la debutul activității Assicurazioni Generali pe teritoriul României de azi a fost posibilă datorită curajului antreprenorial, a transformării continue și a oamenilor care au crezut în siguranța zilei de mâine. Istoria Generali pe meleagurile noastre reflectă, în multe privințe, istoria modernă a României, fiind martori și parteneri ai unei țări care a evoluat, s-a reinventat și a privit mereu înainte.

Această carte este mai mult decât o colecție de date și momente semnificative. Este o poveste despre continuitate, despre curajul celor care au pornit la drum într-o epocă incertă și despre determinarea celor care au dus mai departe o misiune simplă, dar esențială: protejarea vieților și a visurilor oamenilor. Decenii și generații la rând, Generali a fost aici pentru clienți, pentru comunități, pentru societate.

190 de ani de la primul pas al Generali printre români înseamnă o dovadă de consecvență și o capacitate uriașă de adaptare. Și dacă istoria noastră de până acum ne-a învățat ceva este că adevărata forță a unei companii nu stă doar în cifre, ci în valorile care o ghidează: respectul, responsabilitatea și dorința de a face bine.

Privim cu recunoștință spre trecut și cu încredere spre viitor. Moștenirea noastră este vie și relevantă, pentru că este construită din poveștile celor care au crezut și cred în Generali. Iar această carte este dedicată lor, oamenilor care au făcut posibilă această călătorie.

Adrian Marin

Chief Executive Officer și
Președinte Directorat

Chief Executive Officer and
President of the Board

Generali Romania

Foreword

The 190th anniversary of the start of Assicurazioni Generali's activity on the territory of Romania today was possible thanks to the entrepreneurial courage, the continuous transformation and the people who believed in the security of tomorrow. The history of Generali in our lands reflects, in many ways, the modern history of Romania, being witnesses and partners of a country that has evolved, reinvented itself and always looked ahead.

This book is more than just a collection of significant dates and moments. It is a story of continuity, about the courage of those who set out in an uncertain time and of the determination of those who carried forward a simple but essential mission: to protect people's lives and dreams. For decades and generations, Generali has been here for customers, for the communities, for society.

190 years since Generali's first step among Romanians is a proof of consistency and a huge capacity to adapt. And if our history so far has taught us anything, it's that the true strength of a company lies not only in numbers, but in the values that guide it: respect, responsibility and the desire to do good.

We look with gratitude to the past and with confidence to the future. Our heritage is alive and relevant, because it is built from the stories of those who believed and believe in Generali. And this book is dedicated to them, the people who have made this journey possible.



I.

Primele forme moderne
de asigurare în
Principatele Române

The first modern forms
of insurance in the
Romanian Principalities

Repere contextuale.

Țările Române la începutul secolului al XIX-lea

De-a lungul secolelor, potențialul economic al zonei de pe cursul inferior al Dunării, până la vărsarea fluviului în Marea Neagră a fost bine cunoscut și recunoscut. Totuși, în pofida acestei bogății latente, dificultățile naturale care afectau navigația pe Dunăre și pe apele mării, alături de poziționarea Țărilor Române în afara marilor rute comerciale ale Europei și de interdicția de a exporta direct către alte țări fără acordul Imperiului Otoman, le diminuau atractivitatea ca spații pentru desfășurarea unui comerț înfloritor. Comerțul internațional și-a reluat creșterea după încheierea epocii napoleoniene (1815), ajutat și de revoluția industrială demarată în Anglia deja din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și care a cuprins ulterior și teritorii din Europa continentală (Franța, unele state din spațiul german, Țările de Jos) și Statele Unite ale Americii. Revoluția industrială se derula în paralel cu o revoluție științifică, ambele contribuind la un progres accelerat în domeniul transporturilor și, implicit, a schimburilor comerciale între state. De asemenea, cetățenii devin tot mai implicați în viața publică odată cu creșterea gradului de alfabetizare, a răspândirii și a unei mai mari influențe a presei, a creșterii nivelului de trai și a calității vieții (mai ales din a doua jumătate a secolului al XIX-lea), în timp ce îndatoririle Statului față de cetățeni erau în creștere. De asemenea, până la izbucnirea Primului Război Mondial (1914), în Europa războaiele nu au lipsit, dar au fost de scurtă durată și nu au avut consecințe negative pe termen lung privind dezvoltarea economică și circulația mărfurilor.

Astfel, la începutul secolului al XIX-lea, sud-estul Europei era un spațiu pe care Marile Puteri doreau să îl controleze. Imperiul Habsburgic și Imperiul Rus încercau să profite de slăbiciunile Imperiului Otoman pentru a cuceri teritorii, în acest joc intrând și alte state europene (Franța, Anglia, sau după 1870 Germania). Erau urmărite nu doar succese teritoriale, ci și câștiguri economice.

Contextual landmarks.

The Romanian Lands at the beginning of the 19th century

Over the centuries, the economic potential of the area from the lower course of the Danube to the flow of the river into the Black Sea has been well known and recognized. However, despite this latent wealth, the natural difficulties that affected navigation on the Danube and on the sea waters, together with the positioning of the Romanian Lands outside the major trade routes of Europe and the prohibition of exporting directly to other countries without the consent of the Ottoman Empire, diminished their attractiveness as spaces for flourishing trade. International trade resumed its growth after the end of the Napoleonic era (1815), helped by the industrial revolution that had already begun in England in the second half of the 18th century and which later also included territories in continental Europe (France, some states in the German space, the Netherlands) and the United States of America. The industrial revolution was happening along with a scientific revolution, both of which contributed to an accelerated progress in the field of transport and, implicitly, of trade between states. Also, citizens became more and more involved in public life with the increase in literacy, the reach and greater influence of the press, the increase in living standards and quality of life (especially since the second half of the nineteenth century), while the State's duties to citizens were increasing. Also, until the outbreak of the First World War (1914), wars in Europe were not lacking, but they were short-lived and did not have long-term negative consequences on economic development and the movement of goods.

Thus, at the beginning of the 19th century, southeastern Europe was a space that the Great Powers sought to control. The Habsburg Empire and the Russian Empire were trying to take advantage of the Ottoman Empire's weaknesses to conquer territories, and other European states (France, England, or after 1870, Germany) also entered this game.

O mare parte a cursului Dunării și gurile de vărsare în Marea Neagră se aflau atunci sub controlul exclusiv al Imperiului Otoman, însă importanța economică și strategică a fost înțeleasă pe deplin de către conducerea statelor europene, de către comercianți, bancheri sau firme de transport maritim și fluvial. De altfel, mișcările naționale din Imperiul Otoman și din teritoriile controlate de acesta, în special războiul de independență al Greciei (1821 - 1829), au atras susținere din vestul Europei și din Rusia. Mai mult, unul dintre artizanii principali ai înfrângerii Franței lui Napoleon, Imperiul Rus, și-a crescut controlul în sud-estul Europei, legitimându-se în conflictele cu Imperiul Otoman prin apărător al ortodoxismului și populațiilor slave. Prin convenția de la Akkerman (Cetatea Albă) din 1826, Imperiul Otoman se obliga să își retragă trupele din Principatele Române, aflate sub suzeranitatea lor, să cedeze Țării Românești porturile Giurgiu, Brăila și Turnu. De asemenea, consimțea ca domnitorii Moldovei și Țării Românești să fie aleși de Sfaturi boierești pe șapte ani, recunoștea autonomia Principatului Serbiei, iar Rusia avea drept de navigație pe mărilor și apele Imperiului Otoman. Cu toate acestea, neînțelegerile dintre cele două imperii au dus la izbucnirea unui nou război ruso-turc, încheiat prin înfrângerea otomanilor. Drept urmare, prin Tratatul de la Adrianopol, din septembrie 1829, cedările Imperiului Otoman erau și mai mari și aduceau schimbări semnificative pentru Principatele Române, care rămăneau sub suzeranitate otomană, cu Rusia ca putere protectoare și se puneau bazele unui proces ireversibil de modernizare instituțională care contribuia la creșterea autonomiei interne a Principatelor. În plus, se încheia monopolul otoman asupra exporturilor Principatelor, care aveau drept de comerț liber, porturile dunărene devenind principalele puncte de tranzit. Tratatul de la Adrianopol, semnat între Imperiul Rus și Imperiul Otoman, aducea cele trei brațe ale Dunării sub controlul rus, iar navele sale comerciale puteau circula liber prin strâmtori¹.

În concluzie, a dus și la creșterea consolidarea controlului Rusiei în Marea Neagră a dus la creșterea interesului Angliei, dar și al Austriei pentru spațiul est-mediteranean și sud-estul Europei și astfel la o

Not only territorial successes were pursued, but also economic gains. A large part of the course of the Danube and its flow into the Black Sea were then under the exclusive control of the Ottoman Empire, but the economic and strategic importance was fully understood by the leadership of the European states, by traders, bankers or maritime and river transport companies. In fact, the national movements in the Ottoman Empire and in the territories controlled by it, especially the Greek War of Independence (1821 - 1829), gained support from Western Europe and Russia. Moreover, one of the main architects of the defeat of Napoleon's France, the Russian Empire, increased its control in southeastern Europe, legitimizing itself in conflicts with the Ottoman Empire as a defender of Orthodoxy and the Slavic populations. By the convention of Akkerman (White Fortress) of 1826, the Ottoman Empire undertook to withdraw its troops from the Romanian Principalities, under their suzerainty, to cede the ports of Giurgiu, Brăila and Turnu to Wallachia. It also allowed the rulers of Moldavia and Wallachia to be elected by the Boyar Councils for seven years, recognized the autonomy of the Principality of Serbia, and Russia had the right to sail on the seas and waters of the Ottoman Empire. However, disagreements between the two empires led to the outbreak of a new Russo-Turkish war, which ended with the defeat of the Ottomans. As a result, through the Treaty of Adrianople, in September 1829, the Ottoman Empire's concessions were even greater and brought significant changes for the Romanian Principalities, which remained under Ottoman suzerainty, with Russia as a protective power, and laid the foundations for an irreversible process of institutional modernization that contributed to increasing the internal autonomy of the Principalities. In addition, the Ottoman monopoly on the exports of the Principalities ended, which gained the right to trade freely, the Danube ports becoming the main transit points. The Treaty of Adrianople, signed between the Russian Empire and the Ottoman Empire, brought the three branches of the Danube under Russian control, and its merchant ships could move freely through the straits.¹

In conclusion, has led also to an increase the consolidation of Russia's control in the Black Sea has

¹Radu R. Florescu, *The Struggle against Russia in the Romanian Principalities 1821-1854*, The Centre for Romanian Studies, Iași, 1997, p.151.

¹Radu R. Florescu, *The Struggle against Russia in the Romanian Principalities 1821-1854*, The Centre for Romanian Studies, Iași, 1997, p.151.

mai mare densitate a schimburilor comerciale, a numărului de nave comerciale și a cantităților de produse tranzitate.

Assicurazioni Generali Austro-Italiche și extinderea în Europa

Assicurazioni Generali Austro-Italiche a devenit, încă de la înființarea sa prin actul fondator din 26 decembrie 1831 de la Trieste, unul dintre jucătorii importanți din domeniul asigurărilor nu doar în Imperiul Habsburgic, ci și în sud-estul Europei (Mediterranean de Est – Marea Neagră). De altfel, peninsula italiană este locul în care în secolul al XIV-lea s-a dezvoltat un sistem de polițe de asigurare independente care nu erau legate de contracte sau împrumuturi, pentru ca în secolul următor să apară asigurarea maritimă independentă. Obiectivul principal al Assicurazioni Generali era acela de a opera în toate segmentele de asigurări, așa cum se menționează în primul volum al monografiei Generali publicată în 2016² despre numele ales pentru companie, care:

„reflecta spiritul întreprinzător care a caracterizat compania încă de la înființare... alegerea numelui companiei nu a fost arbitrară, ci indica domeniul de activitate vizat, atât din punct de vedere tehnic, cât și geografic. Adjectivul <Generali> arăta obiectivul companiei de a-și extinde operațiunile dincolo de domeniile tradiționale de asigurare (transportul maritim și fluvial erau obișnuite la acea vreme), către toate celelalte ramuri de asigurare permise de lege, până la activitatea de asigurare diversificată din prezent, practică fie direct, fie prin intermediul companiilor subsidiare și asociate. Cuvintele Austro-Italiche defineau teritoriile în care Generali spera să-și dezvolte activitatea – și, de fapt, încă de la început, interesele companiei se întindeau în toată Europa, precum și în țările mediteraneene de pe celălalt mal – precum și componența etnică a acționarilor săi”³.

led to an increase in the interest of England, but also of Austria in the Eastern Mediterranean and south-eastern Europe and thus to a greater density of trade, in the number of commercial ships and the quantities of products transited.

Assicurazioni Generali Austro-Italiche's expansion into Europe

Assicurazioni Generali Austro-Italiche has become, since its establishment by the founding act on December 26, 1831 in Trieste, one of the key players in the insurance field not only in the Habsburg Empire, but also in southeastern Europe (Eastern Mediterranean – Black Sea). In fact, the Italian peninsula is the place where, in the 14th century, a system of independent insurance policies developed that were not linked to contracts or loans, so that, in the following century, independent marine insurance appeared. The main objective of Assicurazioni Generali was to operate in all insurance segments, as mentioned in the first volume of the Generali monograph published in 2016² on the name chosen for the company, which:

“reflected the enterprising spirit that characterized the company from its origins ... the choice for the company name was not arbitrary, but rather indicated its intended sphere of activity, in both technical and geographical terms. The adjective «Generali» expressed the company's aim for its operations to go beyond the traditional insurance fields (maritime and river transport were customary at that time), extending them to any and all other insurance branches permitted by law, up to the plural and multifarious insurance activity of the present day, practiced either directly or through subsidiary and associated companies. The name «Austro-Italiche» defined the territories in which Generali hoped to develop its business – and in fact, right from the start, the company's interests spanned all of Europe as well as the Mediterranean countries along the other shore – as well as the composition of its shareholder body”.³

² *Generali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century*, prefață de Paolo Mieli, Generali & Marsilio Editori, 2016, p. 68.

³ *Generali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century*, p. 68.

² *Generali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century*, preface by Paolo Mieli, Generali & Marsilio Editori, 2016, p. 68.

³ *Generali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century*, p. 68.



Actul de înființare a Assicurazioni Generali Austro-Italiche (Trieste, 26 Decembrie, 183, Arhivele Istorice Generali din Trieste)
The deed of partnership of Assicurazioni Generali Austro-Italiche (Trieste, December 26, 1831, Historical Archive of Assicurazioni Generali, Trieste)



Giuseppe Lazzaro Morpurgo
 Patrimoniul societății Assicurazioni Generali, ulei pe pânză, Gino Parin, cca. 1930
Corporate Heritage of Assicurazioni Generali, oil on canvas, Gino Parin, ca. 1930

Assicurazioni Generali Austro-Italiche, cu sediul central principal la Trieste și încă de la început cu un alt sediu la Veneția, a avut un capital social inițial semnificativ: 2.000.000 florini (echivalentul a 6.000.000 lire austriece)⁴, împărțit în 2.000 de acțiuni. Acționarii fondatori erau mai ales comercianți, bancheri și oameni de afaceri din regiunea Trieste, parte la vremea respectivă din Arhiducatul Austriei și Regatul Lombardia-Veneția, ambele făcând parte din Imperiul Habsburgic. Compania a primit din partea Imperiului Habsburgic recunoașterea oficială în 1832, urmată în 1833 de dreptul de a folosi blazonul imperial și vulturul cu două capete⁵ în însemne. Unul dintre fondatori, Giuseppe Lazzaro Morpurgo, a contribuit în 1814 la constituirea *Accomandita di Assicurazioni* (Societatea de asigurări în comandită) și în 1822 la înființarea *Azienda Assicuratrice* (Compania de asigurări), o instituție de asigurări importantă, care a înființat filiale și în alte orașe europene și care a funcționat până în 1882 când a fost absorbită de către Assicurazioni Generali.

Assicurazioni Generali Austro-Italiche, with its main headquarters in Trieste and from the beginning with another headquarters in Venice, had a significant initial share capital: 2,000,000 guilders (equivalent to 6,000,000 Austrian lira)⁴, divided into 2,000 shares. The founding shareholders were mainly merchants, bankers and businessmen from the Trieste region, part at the time of the Archduchy of Austria and the Kingdom of Lombardy-Venice, both of which were part of the Habsburg Empire. The company received the official recognition of the Habsburg Empire in 1832, followed by gaining, in 1833, the right to use the imperial coat of arms and the double-headed eagle⁵ in insignia. One of the founders, Giuseppe Lazzaro Morpurgo, contributed in 1814 to the establishment of the *Accomandita di Assicurazioni* (Limited Insurance Company) and in 1822 to the establishment of the *Azienda Assicuratrice* (Insurance Company), an important insurance institution, which also established subsidiaries in other European cities and which operated until 1882 when it was absorbed by Assicurazioni Generali.

⁴*GeneraliGenerali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century, p. 68.*

⁵*GeneraliGenerali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century, p. 71.*

⁴*GeneraliGenerali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century, p. 68.*

⁵*GeneraliGenerali in History. Tales from the Archive. Nineteenth Century, p. 71.*

Conducerea Assicurazioni Generali a vizat încă de la început o extindere organică a agențiilor deschise în orașe comerciale și industriale, dar și a polițelor sale de asigurare prin intermediul unor comisionari. În consecință, încă din anul 1832, Assicurazioni Generali Austro-Italiche a început să se extindă și să deschidă agenții în Imperiul Austriac (Viena, Praga, Graz, Szeged etc.), dar și în alte zone mai îndepărtate în anii următori (Bordeaux, Barcelona, Marsilia, Hamburg, Alexandria, Odessa, Izmir etc.), mai ales în porturi. De altfel, foarte devreme, din 1832 s-au făcut prospecții privind condițiile de asigurare a transportului de mărfuri pentru Valahia și Moldova⁶. Această dezvoltare rapidă era datorată nu doar faptului că fondatorii acestei societăți au pus la dispoziție de la început un capital financiar generos, timp, cunoștințe și abilități financiare, dar și onorabilitate – încrederea de care se bucurau – și o rețea transnațională de parteneri care vor deveni clienți și/sau acționari, agenți și comisionari. Astfel, pentru întreg secolul al XIX-lea, de cele mai multe ori și agenții principali și comisionarii Assicurazioni Generali au fost oameni de afaceri, în special comercianți, care se bucurau de respectabilitate în societate.

Începuturile Assicurazioni Generali la Gurile Dunării (1835 - 1859)

Tratatul de la Adrianopol a însemnat sfârșitul monopolului comercial otoman, a permis accesul mai facil al produselor din Principatele Române pe piața europeană, dar a și înlesnit importurile din străinătate, dezvoltarea porturilor de la Dunăre și mai ales pe cele de la Galați și Brăila. Cele două orașe au atras firme și oameni de afaceri din toate colțurile Europei: din statele italiene, Franța, Austria, Anglia, Grecia, Prusia sau din Imperiul Otoman. Negustorii și agențiile comerciale aveau nevoie să le fie asigurate bunurile care plecau din porturile dunărene pe mare, în amonte pe fluviu sau pe cale terestră, către alte destinații. Negustorilor români din Principate și din Transilvania și celor străini prezenți deja în porturile dunărene li s-au adăugat rapid alții: armeni, greci, evrei, italieni, austrieci etc.,

From the beginning, the management of Assicurazioni Generali aimed at an organic expansion of the agencies opened in commercial and industrial cities, but also of its insurance policies through commissioned agents. Consequently, as early as 1832, the Assicurazioni Generali Austro-Italiche began to expand and open agencies in the Austrian Empire (Vienna, Prague, Graz, Szeged, etc.), but also in other more distant areas in the following years (Bordeaux, Barcelona, Marseille, Hamburg, Alexandria, Odessa, Izmir, etc.), especially in ports. In fact, very early, from 1832, inspections were made regarding the conditions of ensuring the transport of goods for Wallachia and Moldavia.⁶ This rapid development was due not only to the fact that the founders of this company provided from the beginning a generous capital, time, knowledge and financial skills, but also reputation – the trust they enjoyed – and a transnational network of partners who would become customers and/or shareholders, agents and commissioners. Thus, for the entire nineteenth century, most of the time the main agents and commissioners of the Assicurazioni Generali were businessmen, especially traders, who enjoyed respectability in society.

The beginning of Assicurazioni Generali in Eastern Danube (1835 - 1859)

The Treaty of Adrianople meant the end of the Ottoman trade monopoly, allowed easier access of products from the Romanian Principalities to the European market, but also facilitated imports from abroad, the development of the ports on the Danube and especially those of Galati and Brăila. The two cities attracted companies and businessmen from all corners of Europe: from the Italian states, France, Austria, England, Greece, Prussia or from the Ottoman Empire. Merchants and commercial agencies needed to be insured for goods that left the Danube ports by sea, upstream by river or by land, to other destinations. The Romanian merchants from the Principalities and Transylvania and the foreign merchants already

⁶ Archivio Storico Assicurazioni Generali, Presidenza e organi sociali, Verbalî, Direzione (Arhiva Istorică Assicurazioni Generali, Președinție și organe corporative, Procese verbale, Conducere), în continuare, A.I.A.G., dosar nr. 7576, protocol (proces-verbal al conducerii Assicurazioni Generali), nr. 19 din 22 mai 1832.

⁶ Archivio Storico Assicurazioni Generali, / Historical Archive of Assicurazioni Generali, hereinafter, A.S.A.G., Presidency and Corporate Bodies, Minutes, Management), A.S.A.G., File no. 7576, protocol (minutes to the management of Assicurazioni Generali), no. 19 of May 22, 1832.



Tăbliță Generali (Trieste, prima jumătate a sec. XX, Arhivele Istorice ale Generali din Trieste)
Generali fire plate (Trieste, first half of the twentieth century, Historical Archive of Generali, Trieste)

aflați sub protecție austriacă, franceză, rusă sau britanică. La Galați (port al Moldovei) și Brăila (port al Țării Românești) în anii 1830 erau bine reprezentate casele de comerț italiene⁷: casa „Frații Pedemonte”, cea condusă de Giovanni Franciotti sau firmele „Alessandro di Basilio e CO.”, „I. Sachetti e Co.”, „Rocca”, case austriece precum „Bienwerth et Co.” sau cea a viceconsulului Prusiei la Galați, „Kraus et Co.”⁸ Cea mai mare casă de comerț în rândul comunității italiene era cea a fraților Pedemonte, cu sediul principal la Galați și cu sucursale și în alte orașe.

Legăturile dintre Trieste și Principate sunt cu mult anterioare momentului Adrianopol. Produse realizate în zona Trieste sau vândute de intermediari ajungeau în secolul al XVIII-lea nu numai în Transilvania, ci și în Moldova și Muntenia, în special prin intermediul negustorilor din Brașov și al altor orașe transilvane: cânăvă / pânzeturi, pălării, scorțișoară de Trieste⁹ și alte „coloniale”. Efectele liberalizării comerțului în

present in the Danube ports were quickly joined by others: Armenians, Greeks, Jews, Italians, Austrians, etc., under Austrian, French, Russian or British protection. In the 1830s, in Galati (port of Moldavia) and Brăila (port of Wallachia), the Italian houses of commerce were well represented:⁷ the house of the “Pedemonte Brothers”, the one led by Giovanni Franciotti or the companies “Alessandro di Basilio e CO.”, “I. Sachetti e Co.”, “Rocca”, Austrian houses such as “Bienwerth et Co.” or that of the Prussian vice-consul in Galati, “Kraus et Co.”⁸ The largest trading house among the Italian community was that of the Pedemonte brothers, with their headquarters in Galati and branches in other cities as well.

The ties between Trieste and the Principalities ran long before the Adrianople moment. Products made in the Trieste area or sold by intermediaries arrived in the 18th century not only in Transylvania, but also in Moldavia and Wallachia, especially through merchants from Brașov and other Transylvanian cities: canvases, hats, cinnamon from Trieste⁹ and other “colonial”

⁷ Despre casele de comerț din Galați și Brăila, fondate de italieni vezi pe larg în: Alina Dorojan, *L'emigrazione italiana nelle terre romene (1861-1916)*, teză de doctorat susținută în 2021 la Universita Roma Tre, Scuola Dottorale/Dottrato di ricerca in Scienze Politiche, coord.: prof. Francesco Guida. Am consultat varianta în limba română: [https://arcadia.sba.uniroma3.it/bitstream/2307/4187/1/L'emigrazione%20italiana%20nelle%20terre%20romene%20\(1861-1916\).pdf](https://arcadia.sba.uniroma3.it/bitstream/2307/4187/1/L'emigrazione%20italiana%20nelle%20terre%20romene%20(1861-1916).pdf), p. 280-288.

⁸ C. Bușe, „Consecințele imediate ale înființării Porto-Franco la Galați (1837-1841)”, în *Revista Arhivelor*, XLVII, vol. XXXII, nr. 1, 1970, p. 97

⁹ Nicolae Iorga, *Istoria comerțului românesc. Epoca mai nouă*, București, 1926, p. 140.

⁷ About the trading houses in Galati and Brăila founded by the Italians see extensively in: Alina Dorojan, *Italian emigration in the Romanian lands (1861 - 1916)*, doctoral thesis defended in 2021 at the Università Roma Tre, Scuola Dottorale/Dottrato di ricerca in Scienze Politiche, coord.: prof. Francesco Guida. I consulted the Romanian version: [https://arcadia.sba.uniroma3.it/bitstream/2307/4187/1/L'emigrazione%20italiana%20nelle%20terre%20romene%20\(1861-1916\).pdf](https://arcadia.sba.uniroma3.it/bitstream/2307/4187/1/L'emigrazione%20italiana%20nelle%20terre%20romene%20(1861-1916).pdf), p. 280 - 288.

⁸ C. Bușe, „Consecințele imediate ale înființării Porto-Franco la Galați (1837-1841)”, în *Revista Arhivelor*, XLVII, vol. XXXII, no. 1, 1970, p. 97.

⁹ Nicolae Iorga, *Istoria comerțului românesc. Epoca mai nouă*, Bucharest, 1926, p. 140.



Galati în anii 1830, Desen de Ludwig Erminy

Galati in the 1830s, drawing by Ludwig Erminy

Principate și faptul că războiul dintre Imperiul Otoman și Imperiul Țarist s-a încheiat în 1829 s-au făcut simțite rapid. De asemenea, în cele două porturi dunărene operau și reprezentanți ai numeroaselor case comerciale din Veneția și Trieste¹⁰, care cunoșteau activitatea Assicurazioni Generali.

Pe lângă comercianți italieni (cetățeni ai Imperiului Habsburgic sau cetățeni ai unor state italiene – Regatul Sardiniei, Regatul celor Două Sicilii) s-au stabilit în cele două porturi, oameni de afaceri, marinari, dar și în număr mai mic muncitori, preoți sau profesori. Unii dintre ei și-au adus în Principate și familiile. Această dezvoltare economică a convins statele europene să numească la Galați și/sau Brăila agenți consulari și să întemeieze reprezentanțe consulare. La fel ca Sulina, orașele Brăila și Galați aveau o situație privilegiată fiind porturi atât pentru transportul maritim, cât și cel fluvial (de mărfuri și de persoane).

După 1834 - 1835 începem să avem și informații fiabile privind exporturile Principatelor Române prin porturile dunărene, către porturile europene.

products. The effects of the liberalization of trade in the Principalities and the fact that the war between the Ottoman Empire and the Tsarist Empire ended in 1829 were quickly felt. Representatives of numerous trading houses in Venice and Trieste,¹⁰ who were familiar with the activity of Assicurazioni Generali, also operated in the two Danube ports.

In addition to Italian merchants (citizens of the Habsburg Empire or citizens of Italian states – the Kingdom of Sardinia, the Kingdom of the Two Sicilies) businessmen, sailors, but also workers in smaller numbers, priests or teachers settled in the two ports. Some of them brought their families to the Principalities. This economic development convinced the European states to appoint consular agents in Galati and/or Brăila and to establish consular representations. Like Sulina, the cities of Brăila and Galați had a privileged situation, being ports for both maritime and river transport (of goods and people).

After 1834 - 1835, we begin to have reliable information on the exports of the Romanian Principalities through

¹⁰Alina Dorojan, *L'emigrazione italiana nelle terre romene* (1861 - 1916), p. 292.

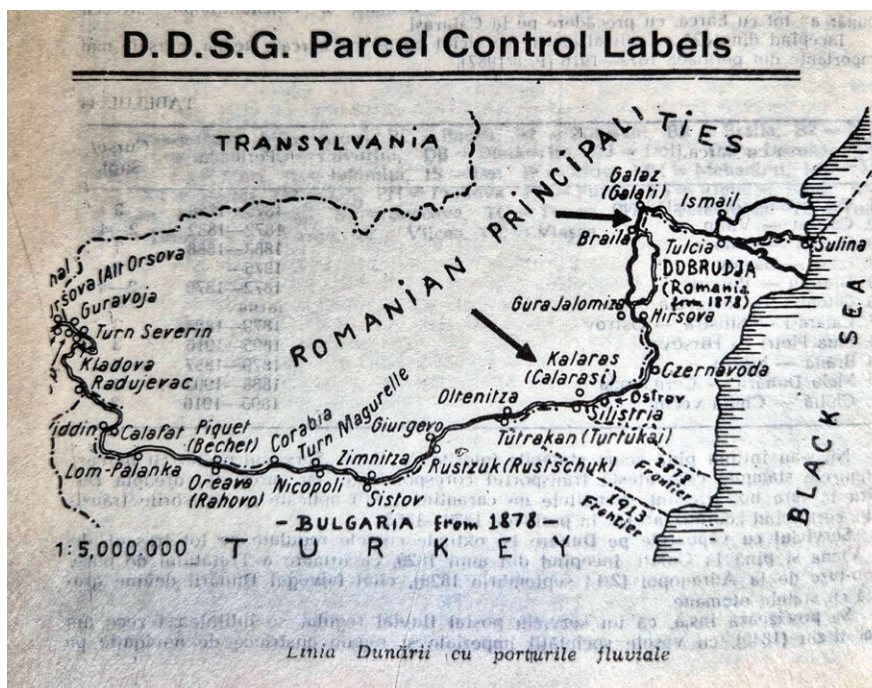
¹⁰Alina Dorojan, *L'emigrazione italiana nelle terre romene* (1861 - 1916), p. 292.

Către Trieste plecau nu doar vase încărcate cu cereale din cele două Principate și alte produse agricole, ci și cu miere, piei de iepure, sămânță de in și altele. Tot în această perioadă s-a dezvoltat traficul fluvial de călători, pe ruta Viena-Istanbul, cursele regulate fiind asigurate de două societăți austriece: „Donaudampfschiffahrtsgesellschaft” - Compania de transport fluvial pe Dunăre (DDSG) și „Österreichischer Lloyd”; lor li s-a adăugat, în 1846, „Societatea Rusă de Navigație”, care a introdus o linie regulată între Odessa și Galați, programul fiind corelat curselor DDSG¹¹.

„Österreichischer Lloyd” a fost înființată în 1833 la inițiativa mai multor companii de asigurări, printre care și Assicurazioni Generali, bănci și acționari individuali, ca Giuseppe Lazzaro Morpurgo. Dacă DDSG viza transportul fluvial, „Österreichischer Lloyd” asigura transportul maritim, ajungând să fie cea mai mare companie de transport maritim din Austro-Ungaria

the Danube ports to the European ports. Not only vessels loaded with grain from the two Principalities and other agricultural products were leaving for Trieste, but also with honey, rabbit skins, flaxseed and others. Also during this period, passenger river traffic developed on the Vienna-Istanbul route, the regular routes being provided by two Austrian companies: “Donaudampfschiffahrtsgesellschaft” - Danube River Transport Company (DDSG) and “Österreichischer Lloyd”; they were added, in 1846, by the “Russian Navigation Society”, which introduced a regular line between Odessa and Galati, the program being correlated with the DDSG transports.¹¹

The “Österreichischer Lloyd” was founded in 1833 at the initiative of several insurance companies, including Assicurazioni Generali, banks and individual shareholders, such as Giuseppe Lazzaro Morpurgo. If DDSG was designed for river transport, “Österreichischer Lloyd” provided maritime transport,



Donaudampfschiffahrtsgesellschaft – Linia Dunării cu porturile fluviale (arhiva personală Mihai Voiculescu)

Donaudampfschiffahrtsgesellschaft – Danube line with river ports (Mihai Voiculescu's personal archive)

¹¹Ionel Constantin Mitea, „Vectori ai intereselor austriece în navigația pe Dunărea românească 1830-1878”, în *Analele Universității «Dunărea de Jos» din Galați*, Seria 19, Istorie, tom XXI, 2022, p. 80.

¹¹Ionel Constantin Mitea, “Vectori ai intereselor austriece în navigația pe Dunărea românească 1830-1878”, in *Annals of the “Dunărea de Jos” University of Galati*, Series 19, History, volume XXI, 2022, p. 80.

și Marea Mediterană, astăzi moștenitoarea sa fiind compania „Italia Marittima”.

Cei care au pus bazele primei agenții Assicurazioni Generali în Principatele Române au fost cetățenii imperiului austriac Benvenuti și Bienwerth. J.B. Benvenuti comerciant (angrosist) cu birouri la Viena, a început relația de colaborare cu Assicurazioni Generali în calitate de agent la Viena încă din primele luni de la înființarea societății. Benvenuti a fost unul dintre angajații cu putere decizională pentru agențiile și comisionarii de la granițele de est și de sud ale Imperiului Habsburgic. La Galați, Benvenuti l-a însărcinat pe Bienwerth¹² – un comerciant respectabil în Galați, cetățean al Imperiului Habsburgic – să înființeze o agenție Assicurazioni Generali la porturile dunărene. Cu siguranță între Benvenuti și Bienwerth exista o relație de colaborare anterioară acestui moment. În 1835, propunerile conducerii Assicurazioni Generali au fost de a înființa trei agenții în Principate: la București, la Galați¹³ și la Iași¹⁴, pentru ca apoi să se limiteze la agenția de la Dunăre¹⁵, fără a se renunța la obiectivele agențiilor din capitalele Principatelor. Sarcina supravegherii punerii în aplicare a acestei decizii i-a revenit lui Moisé Morpurgo, fiul lui Giuseppe Lazzaro Morpurgo.

Astfel, Bienwerth și Benvenuti au înființat o agenție a Assicurazioni Generali din Trieste la Galați, dar care acoperea și portul Brăila. La mijlocul anilor 1830, Brăila cunoscuse o creștere mai accentuată decât Galați. În Galați, în anii 1830 - 1840, casele de comerț italiene și forța acestora în oraș erau în continuare mai puternice decât în Brăila, dar mai puține dintre ele erau supuși austrieci. Iar Bienwerth avea interese de afaceri în ambele orașe. Indiferent de locul unde a fost înființată agenția, aceasta rezolva cererile din ambele orașe/porturi. Pentru a încheia polițe de asigurări în număr mare, renumele lui Bienwerth nu era suficient și era necesar ca potențialii clienți să considere oficiul din cele două porturi dunărene o agenție a unei societăți mai mari. Prin urmare, asigurările bunurilor și persoanelor transportate pe mare erau legitime prin încrederea și rețeaua de agenții pe care le avea deja

becoming the largest shipping company in Austria-Hungary and the Mediterranean Sea, today its heir being the company “Italia Marittima”.

Those who founded the first Assicurazioni Generali agency in the Romanian Principalities were the citizens of the Austrian empire Benvenuti and Bienwerth. J.B. Benvenuti, a trader (wholesaler) with offices in Vienna, began the collaboration with Assicurazioni Generali as an agent in Vienna in the first months after the company was founded. Benvenuti was one of the decision-making officials for the agencies and commissioners on the Eastern and Southern borders of the Habsburg Empire. In Galati, Benvenuti commissioned Bienwerth¹² – a respectable merchant in Galati, a citizen of the Habsburg Empire – to set up an Assicurazioni Generali agency at the Danube ports. There had been a collaborative relationship between Benvenuti and Bienwerth prior to this moment. In 1835, the proposals of the management of Assicurazioni Generali were to set up 3 agencies in the Principalities: in Bucharest, in Galati¹³ and in Iași,¹⁴ and then to limit themselves to the agency on the Danube,¹⁵ without giving up the objectives of the agencies in the capitals of the Principalities. The task of supervising the implementation of this decision fell to Moisé Morpurgo, the son of Giuseppe Lazzaro Morpurgo.

Thus, Bienwerth and Benvenuti set up an agency of Assicurazioni Generali from Trieste in Galati, but which also covered the port of Brăila. In the mid-1830s, Brăila had experienced a faster growth than Galati. In Galati, in the 1830s and 1840s, the Italian trading houses and their status in the city were still stronger than in Brăila, but fewer were Austrian subjects. And Bienwerth had business interests in both cities. Regardless of where the agency was established, it solved requests in both cities/ports. In order to conclude insurance policies in large numbers, Bienwerth's reputation was not sufficient and it was necessary for potential clients to consider the office in the two Danube ports an agency of a larger company. Therefore, the insurance of goods and persons transported by sea was legitimized by

¹²A.I.A.G., dosar nr. 357, 30 iulie 1835.

¹³A.I.A.G., dosar nr. 233, 30 aprilie 1835.

¹⁴A.I.A.G., dosar nr. 362, 25 august 1835.

¹⁵A.I.A.G., dosar nr. 358, 3 august 1835.

¹²A.S.A.G., file no. 357, July 30 1835

¹³A.S.A.G., file no. 233, April 30, 1835.

¹⁴A.S.A.G., file no. 362, August 25, 1835.

¹⁵A.S.A.G., file no. 358, August 3, 1835.

Assicurazioni Generali. Această inițiativă a fost un element de modernitate care a însemnat integrarea Principatelor în sistemul internațional de asigurări.

Aflat într-o călătorie oficială în Europa de sud-est și Orientul Mijlociu pentru a oferi informații administrației centrale a Ministerului de Externe francez, diplomatul Charles Joseph de Bois-Le Comte, aprecia că numărul de vase sosite la Brăila în anii 1831 - 1833 era mai mare decât în portul Galați, și ca tonaj și ca echipaje¹⁶, cantitățile de cereale exportate fiind mai mari prin Brăila (de aproape trei ori). Bois-Le Comte constata în 1834 că „la Galați importul e aproape egal cu exportul; la Brăila importul e neînsemnat”, apreciind că în perioada următoare Brăila, deși avea o populație mai redusă, urma să dobândească mai multă importanță ca Galați, chiar dacă cele două orașe:

„... se află numai la trei ore drum unul de altul și afacerile se încheie astfel încât casele de comerț își țin în același timp contoare și într-unul și în celălalt. Galații sunt mai dezvoltate decât Brăila, dar progresele Brăilei sunt mai rapide”¹⁷.

Conform lui Jacques de Poumay, consulul Belgiei în Principate, în 1852 existau de mai multă vreme curse regulate, cu ambarcațiuni cu aburi, cu o durată de o oră, între Brăila și Galați¹⁸.

Informația despre înființarea unei agenții în Principatele Române a Assicurazioni Generali, apare și într-un volum reeditat de mai multe ori al lui William Anderson (o lucrare practică dedicată corespondenței comerciale) și care, fără voia autorului, a devenit o reclamă pentru agenția locală:

„Asigurare - având agenția principală a «Assicurazione Generale Austro Italica» din Trieste, considerată una dintre cele mai respectabile, suntem în măsură să încheiem asigurări pentru orice

the trust and network of agencies that Assicurazioni Generali already had. This initiative was an element of modernity that meant the integration of the Principalities into the international insurance system.

On an official trip to South-Eastern Europe and the Middle East to provide information to the central administration of the French Foreign Ministry, the diplomat Charles Joseph de Bois-Le Comte, estimated that the number of ships arrived in Brăila in 1831 - 1833 was higher than in the port of Galati, both in tonnage and crews,¹⁶ the quantities of grain exported being higher in Brăila (by almost three times). Bois-Le Comte noted in 1834 that “in Galati, the import is almost equal to the export; in Brăila the import is insignificant”, appreciating that in the following period Brăila, although it had a smaller population, was to gain more importance than Galati, even if the two cities:

“... they are only 3 hours' from each other and the business ends so that the trading houses keep their books in both of them at the same time. Galati is more developed than Brăila, but Brăila's progress is faster”.¹⁷

According to Jacques de Poumay, the Belgian consul in the Principalities, in 1852 there had been regular one-hour steamboat rides between Brăila and Galati for a long time.¹⁸

The information about the establishment of an agency in the Romanian Principalities of Assicurazioni Generali also appears in a volume republished several times by William Anderson (a practical work dedicated to commercial correspondence) and which, without the author's will, became an advertisement for the local agency:

“Insurance - having the main agency of the “Assicurazione Generale Austro Italica” in Trieste, considered one of the most respectable, we are able to take out insurance for any trip at the same premiums

¹⁶„Charles de Bois-Le-Comte (1796 - 1863)”, însemnare din 15 mai 1834, *Călători străini despre Țările Române în secolul al XIX-lea, serie nouă*, vol. 3, 1831 - 1840, coord. Paul Cernovodeanu, București, Editura Academiei Române, 2006, p. 148 - 151.

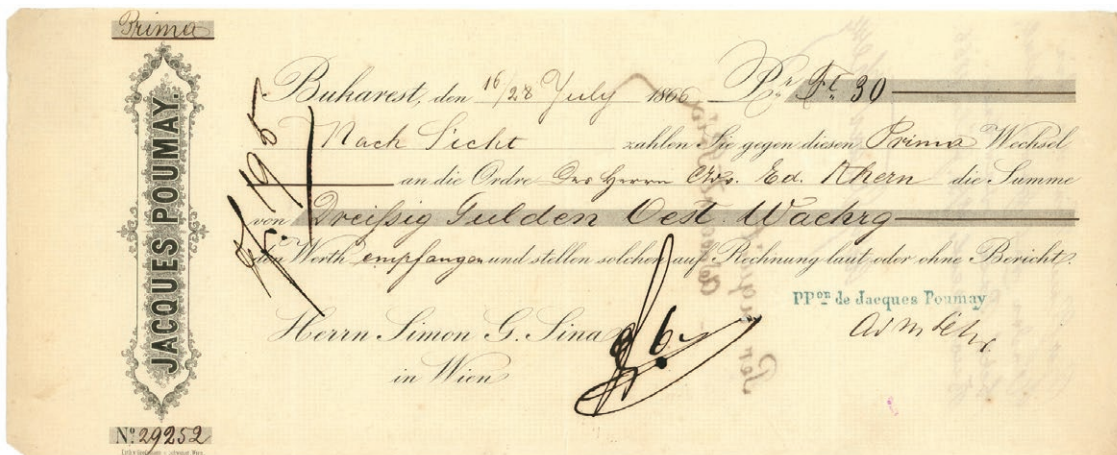
¹⁷„Charles de Bois-Le-Comte (1796 - 1863)”, însemnare din 15 mai 1834, p. 150.

¹⁸Cristian Constantin, „Comerțul de la Dunărea de Jos în relatarea lui Jacques Poumay. Un raport consular belgian din anul 1852”, în *Arhivele Olteniei*, serie nouă, nr. 36, 2022, p. 402.

¹⁶„Charles de Bois-Le-Comte (1796 - 1863)”, note dated May 15, 1834, *Călători străini despre Țările Române în secolul al XIX-lea, serie nouă*, new series, vol. 3, 1831 - 1840, ed. Paul Cernovodeanu, Bucharest, Romanian Academy Publishing House, 2006, p. 148 - 151.

¹⁷„Charles de Bois-Le-Comte (1796 - 1863)”, note of May 15, 1834, p. 150.

¹⁸Cristian Constantin, “Comerțul de la Dunărea de Jos în relatarea lui Jacques Poumay. Un raport consular belgian din anul 1852”, in *Oltenia Archives*, new series, no. 36, 2022, p. 402.



Cambie emisă de Banca Jaques de Poumay 1866 (Arhiva personală Mihai Voiculescu)
 Bill of exchange issued by the Jaques de Poumay Bank 1866 (Mihai Voiculescu's personal archive)

călătorie, la aceleași prime ca cele solicitate de primele companii din diferite porturi maritime”¹⁹.

Dacă Transilvania²⁰ și Bucovina erau deja integrate la începutul secolului al XIX-lea sistemului de asigurări european, în Principate existau forme de asociativitate mutuală, dar nu putem vorbi până în anii 1830 de prezența pe teritoriul acesteia a unei societăți de asigurări. Introducerea unui sistem de asigurări modern în cele două Principate a fost grăbită de creșterea economică rapidă a porturilor Brăila și Galați, inclusiv datorită obținerii statutului de porto-franco și a intensificării schimburilor comerciale, contribuind astfel ca, alături de bunurile exportate, românii, deși încă într-o proporție redusă din cauza posibilităților materiale, să își poată asigura bunurile mobile și imobile. Pentru că era necesar un capital semnificativ, dar și problema încrederii era însemnată, ofertele de asigurare au venit din partea unor societăți străine (austriece, engleze, franceze) care au întemeiat în orașele din Moldova și Muntenia – în

as those required by the biggest companies in different seaports”¹⁹.

If Transylvania²⁰ and Bukovina were already integrated into the European insurance system at the beginning of the 19th century, in the Principalities there were forms of mutual association, but we cannot speak until the 1830s of the presence of an insurance company on its territory. The introduction of a modern insurance system in the two Principalities was hastened by the rapid economic growth of the ports of Brăila and Galați, including due to the free port status obtained and the intensification of trade, thus contributing to the fact that, along with the exported goods, Romanians, although still in a smaller share, due to financial resources, could insure their movable and immovable property. Because a significant capital was needed, but the problem of trust was also important, the insurance offers came from foreign companies (Austrian, English, French) that founded in the cities of Moldavia and Muntenia – especially in

¹⁹William Anderson, *Practical Mercantile Correspondence. A Collection of Modern Letters of Business with Notes Critical and Explanatory, an Analytical Index and an Appendix*, New York, D. Appleton & Company, Philadelphia, 1851 (prima ediție: 1836), scrisoare datată 1 - 13 august 1836, Galați Brăila (în text: Gallaiz, Ibrail), p. 165.

²⁰În Transilvania, funcționau de mai multe secole asociațiile mutuală, organizate pe structura breslelor, în care membrii achitau o taxă de înscriere și cotizații, pentru înmormântări, ajutorarea văduvelor și copiilor. În anul 1744 la Brașov, a fost creată Casa de Incendiu organizată prin fuzionarea mai multor asociații mutuală, Dan Anghel Constantinescu (coord.), *Istoria asigurărilor în România*, colecția Națională S.A., tipărit la Semne '94, vol. I, București, 2002, p. 9.

¹⁹William Anderson, *Practical Mercantile Correspondence. A Collection of Modern Letters of Business with Notes Critical and Explanatory, an Analytical Index and an Appendix*, New York, D. Appleton & Company, Philadelphia, 1851 (first edition: 1836), letter dated August 1-13, 1836, Galați Brăila (în text: Gallaiz, Ibrail), p. 165.

²⁰In Transylvania, mutual associations had been operating for several centuries, organized on the structure of guilds, in which members paid a registration fee and dues for funerals, helping widows and children. In 1744 in Brașov, the Fire House was created organized by the merger of several mutual associations, Dan Anghel Constantinescu (ed.), *The History of Insurance in Romania*, National Collection S.A., printed at Semne '94, vol. I, Bucharest, 2002, p. 9.

special în nodurile comerciale – agenții de asigurare contra incendiului, riscurilor de transport etc.²¹.

Este posibil ca, pentru anumite momente punctuale, să fi existat unele sincope în activitatea agenției de la Galați, și aceasta să funcționeze uneori doar prin comisionari. Așa se explică faptul că în martie 1841 în două rânduri, conducerea Assicurazioni Generali l-a însărcinat pe Benvenuti să reînființeze agenții la Galați, Brăila și Orșova (localitate din Austria, la momentul respectiv). Ca semn al încrederii, el a primit și sarcina de a reînființa agenția de la Lemberg²². Conform istoricului Paul Păltănea, în 1845 la Galați funcționa „agenția unei societăți de asigurare cu sediul la Trieste”²³. În 1847, Assicurazioni Generali l-a delegat pe unul dintre frații Kunewalder, reprezentanți la Pesta ai societății (și coordonatori ai unei „agenții generale”), de a constitui și gestiona o agenție la București, care să acopere și Moldova și Valahia²⁴, ceea ce nu știm dacă s-a întâmplat. În a doua parte a anilor 1850, Assicurazioni Generali era prezentă în Moldova, la Iași, prin dr. Schiffer²⁵.

Assicurazioni Generali în Transilvania și în Bucovina

Încă din primii ani de la înființare, societatea a ajuns și în teritoriile locuite de români din Imperiul Habsburgic, respectiv în Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș sau Bucovina, cu precădere în mediul rural. Conform censului din 1850 - 1851 românii reprezentau 6,8% din totalul de 36.398.000 de locuitori ai Imperiului. De asemenea, deși era mai puțin dezvoltată ca alte provincii ale Imperiului, încă din primii ani de la înființare, conducerea Assicurazioni Generali, denumită în presa de limbă maghiară și germană ca Allgemeine Assekuranz, a avut intenția de a deschide sucursale în Transilvania și în Bucovina. Au fost

commercial nodes – insurance agencies that covered fire, transport risks, etc.²¹

It is possible that, for certain specific moments, there have been some interruptions in the activity of the agency in Galati, and it sometimes worked only through commissioners. This explains the fact that in March 1841 on two occasions, the management of Assicurazioni Generali commissioned Benvenuti to re-establish the agencies in Galati, Brăila and Orșova (a town in Austria, at the time). As a sign of confidence, he was also given the task of re-establishing the agency in Lemberg.²² According to historian Paul Păltănea, in 1845 in Galati there was “the agency of an insurance company based in Trieste”.²³ In 1847, the Assicurazioni Generali delegated one of the Kunewalder brothers, representatives of the company in Pest (and coordinators of a “general agency”), to set up and manage an agency in Bucharest, covering both Moldavia and Wallachia,²⁴ which we do not know if this materialized. In the second part of the 1850s, Assicurazioni Generali was present in Moldavia, in Iași, through Dr. Schiffer.²⁵

Assicurazioni Generali in Transylvania and Bukovina

From the first years of its establishment, the company also reached the territories inhabited by Romanians in the Habsburg Empire, namely in Transylvania, Banat, Crișana, Maramureș or Bukovina, especially in rural areas. According to the census of 1850 - 1851, Romanians represented 6.8% of the total of 36,398,000 inhabitants of the Empire. Also, although it was less developed than other provinces of the Empire, from the first years of its establishment, the management of Assicurazioni Generali, referred to in the Hungarian and German-language press as Allgemeine Assekuranz, had the intention of opening branches in Transylvania and Bukovina. Several

²¹Gheorghe Zane, *Economia de schimb în Principatele Române*, București, Editura „Casei Școalelor”, 1930, p. 393.

²²A.I.A.G., dosar nr. 9222, protocol nr. 206 din 34 martie 1841; protocol nr. 207 din 11 martie 1841.

²³Paul Păltănea, *Istoria orașului Galați de la origini până la 1918*, Galați, Editura Porto Franco, vol. 1, p. 3.

²⁴A.I.A.G., dosar nr. 2975 și 2876, protocoalele nr. 362 și 363.

²⁵A.I.A.G., dosar nr. 3322, protocol nr. 642 din 28 octombrie 1858.

²¹Gheorghe Zane, *Economia de schimb în Principatele Române*, Bucharest, “Casa Școalelor” Publishing House, 1930, p. 393.

²²A.S.A.G., file no. 9222, protocol no. 206 of March 34, 1841.

²³Paul Păltănea, *Istoria orașului Galați de la origini până la 1918*, Galați, Porto Franco Publishing House, vol. 1, p. 3.

²⁴A.S.A.G., file no. 2975 and 2876, protocols no. 362 and 363.

²⁵A.S.A.G., file no. 3322, protocol no. 642 of October 28, 1858

înființate mai multe agenții. În 1835, la Cernăuți, în Bucovina (cerc administrativ din Imperiul Habsburgic) Assicurazioni Generali avea deja un agent. În 1837-1838, la Lemberg (Lvov) funcționa o agenție generală pentru Galiția și Bucovina, cu un coordonator, căreia îi era subordonat agentul de la Cernăuți. În 1838, funcționau agenții / agenți ai Assicurazioni Generali și la Timișoara (Ger. Temeschwar / mag. Temesvár) (agent: János Tanneberger / Angerbauer), Lipova (Ger. / mag. Lippa) (agent: Mátyás Weiss), Arad (agent: J. G. Valdonik), Oradea (Ger. Grosswardein/ mag. Nagyvárad) (agent: J.C. Keszthely), Satu Mare (Ger. Sathmar / mag. Szatmárnémeti) (agent: János Weisz), Carei / Grosskarol / Nagykároly (agent: Mátyás Mallner), Târgu-Mureș / Marosvásárhely / Neumarkt (agent: Ferencz Ferjérvár)²⁶. Acestea depindeau de șeful agenției de la Szeged (Schwarzenfeld). În 1844, în Transilvania funcționau un număr de 15 subagenții²⁷ ale Assicurazioni Generali, în continuare subordonate agenției din Szeged.

O altă agenție veche a fost și cea de la Brașov (Ger. Kronstadt / mag. Brassó). Aceasta funcționa deja în 1843, când negustorul român Rudolf Orghidan a fost numit agent al Assicurazioni Generali²⁸. Rudolf Orghidan (1797 - 1862), unul dintre fondatorii firmei, "Frații Orghidan", specializată mai ales în comerțul cu alimente, avea legături vechi cu unii comercianți din Trieste, iar Rudolf Orghidan era activ și în Muntenia, fiind căsătorit cu Ana Alexe Hagi Petkoglu, fiica unui mare comerciant bucureștean care i-a adus ca zestre și o prăvălie pe ulița Lipsanilor²⁹. Cu siguranță, și prin intermediul lui Orghidan, boierii și comercianții din Valahia se puteau asigura la societatea triestină. De altfel, ofertele de asigurare au fost promovate în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și în publicațiile de limbă română. Un astfel de exemplu este cel al agenției din Brașov, condusă de Karl Jekelis, unde se puteau face asigurări contra focului, grindinei, de viață, cu premii pentru asigurați³⁰, care în 1885 își promova activitatea în publicațiile locale.

agencies have been set up. In 1835, in Czernowitz, in Bukovina (administrative area of the Habsburg Empire) Assicurazioni Generali already had an agent. In 1837-1838, in Lemberg (Lvov) there was a general agency for Galicia and Bukovina with a coordinator, to whom the agent from Czernowitz was subordinate. In 1838, the agents / agents of Assicurazioni Generali were also in Timișoara (Ger. Temeschwar / Hungarian Temesvár) (agent: János Tanneberger / Angerbauer), Lipova (Ger. / Hungarian Lippa) (agent: Mátyás Weiss), Arad (agent: J. G. Valdonik), Oradea (Ger. Grosswardein/ Hungarian Nagyvárad) (agent: J.C. Keszthely), Satu Mare (Ger. Sathmar / Hungarian Szatmárnémeti) (agent: János Weisz), Carei / Grosskarol/ Nagykároly (agent: Mátyás Mallner), Târgu-Mureș / Marosvásárhely / Neumarkt (agent: Ferencz Ferjérvár).²⁶ They reported to the head of the agency in Szeged (Schwarzenfeld). In 1844, there were 15 sub-agencies²⁷ of Assicurazioni Generali operating in Transylvania, still subordinated to the Szeged agency.

Another old agency was the one in Brașov (Ger. Kronstadt / Hungarian Brassó). It was already operating in 1843, when the Romanian merchant Rudolf Orghidan was appointed agent of Assicurazioni Generali.²⁸ Rudolf Orghidan (1797 - 1862) one of the founders of the "Orghidan Brothers" company. Specialized in food trade, this house had old connections with some merchants in Trieste, and Rudolf Orghidan was also active in Wallachia, being married to Ana Alexe Hagi Petkoglu, the daughter of a great Bucharest merchant who brought him a shop on Lipsanilor Street²⁹ as dowry. Certainly, and through Orghidan, the boyars and merchants of Wallachia could get insurance from the Trieste company. In fact, insurance offers were also promoted in the second half of the 19th century in Romanian-language publications. One such example is that of the agency in Brașov, led by Karl Jekelis, where fire, hail, and life insurance were available, with prizes for the clients,³⁰ which in 1885 advertised its activity in local publications.

²⁶Nemzeti Újság. Hazai 's Külföldi Tudósítások, Pesta, nr. 24, 24 martie 1838, p. 186

²⁷A.I.A.G., dosar nr. 2895, nr. 289 din 18 aprilie 1844.

²⁸A.I.A.G., dosar nr. 2821, protocol nr. 270 din 9 mai 1843.

²⁹Nicolae I. Angelescu, *Rudolf Orghidan 1797 - 1862, seria Negustorii de odinioară*, București, 1930, p. 9.

³⁰Gazeta Transilvaniei, XLVIII, nr. 111, 19 / 31 mai 1885.

²⁶Nemzeti Újság. Hazai's Külföldi Tudósítások, Pest, no. 24, 24 March 1838, p. 186.

²⁷A.S.A.G., file no. 2895, no. 289 of April 18, 1844.

²⁸A.S.A.G., file no. 2821, protocol no. 270 of May 9, 1843.

²⁹Nicolae I. Angelescu, *Rudolf Orghidan 1797 - 1862, series The Merchants of the Past*, Bucharest, 1930, p. 9.

³⁰Gazeta Transilvaniei, XLVIII, no. 111, 19 / 31 May 1885.



Rudolf Orghidan

La Sibiu (Ger. Hermannstadt / mag. Nagyszeben) se puteau emite polițe încă din anii 1840. Se pare că Assicurazioni Generali a fost prima firmă de asigurări care a avut un reprezentant la Sibiu, începând cu 1843, în persoana lui Franz Zöhrer, proprietarul unui magazin de haine și parfumuri din Piața Mare³¹. Tot în Piața Mare din Sibiu, își desfășura afacerile comerciantul Paul Nendwich, care în anii 1860 era agentul principal al Assicurazioni Generali din Sibiu. Lui Nendwich i se datorează și inițiativa de a publica în 1866 o broșură în limba română despre „Asigurațiune universală (Assicurazioni Generali)”, cu informații despre averea societății (care să ateste că are mijloacele financiare să acopere obligațiile), fondul de garanție, daunele plătite între 1858 și 1865, tipurile de polițe, insistând pe „asigurațiune pe viața omenească”³². Această broșură se adresa românilor din teritoriile Imperiului Habsburgic, dar posibil să fi ajuns și la sud și la est de Carpați.

În ceea ce privește Cluj (Ger. Klausenburg / mag. Kolozsvár), un alt mare oraș din Transilvania, o agenție funcționa cu siguranță înainte de 1880. În acest an, agentul principal era un anume Sándor Boór. Agențiile din Transilvania erau subordonate agenției generale de la Pesta.

Prezența Assicurazioni Generali în Banat, Transilvania și Bucovina a fost foarte puternică în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și la începutul secolului XX. Conform unui raport din publicația de limbă română „Gazeta Transilvaniei” din Brașov,

În Sibiu (Ger. Hermannstadt / Hungarian Nagyszeben) policies could be issued as early as the 1840s. It seems that Assicurazioni Generali was the first insurance company to have a representative in Sibiu, starting 1843, in the person of Franz Zöhrer, the owner of a clothing and perfume store in the Great Square.³¹ Also, in the Great Square of Sibiu, the merchant Paul Nendwich, who was the main agent of the Assicurazioni Generali in Sibiu in the 1860s, carried out his business. Nendwich is also responsible for the initiative to publish in 1866 an article in Romanian about “Universal Insurance (Assicurazioni Generali)”, with information on the company’s wealth (attesting that it has the financial means to cover the obligations), the guarantee fund, the damages paid between 1858 and 1865, the types of policies, insisting on “insurance for human life”.³² This brochure was addressed to Romanians in the territories of the Habsburg Empire, but it may have reached the South and East of the Carpathians.

As for Cluj (Ger. Klausenburg / Hungarian Kolozsvár), another large city in Transilvania, an agency was certainly operating before 1880. This year, the main agent was a certain Sándor Boór. The agencies in Transilvania were subordinated to the general agency in Pest.

The presence of Assicurazioni Generali in Banat, Transilvania and Bukovina was very strong in the second half of the 19th century and at the beginning of the 20th century. According to a report in the Romanian-language

³¹<https://vatra-mcp.ro/artisti-si-patrimoniu/case-vechi-de-patrimoniu/sibiu/case-vechi-din-sibiu-piata-mare/>

³² *Assigurațiune universală, Tipografia lui Joane Gámán, 1866.*

³¹<https://vatra-mcp.ro/artisti-si-patrimoniu/case-vechi-de-patrimoniu/sibiu/case-vechi-din-sibiu-piata-mare/>

³² *Universal Insurance, Joane Gámán’s Printing House, 1866.*



Cluj, vedere generală, începutul secolului XX, carte poștală

Cluj, general view, early 20th century, postcard

care avea și rolul de a face reclamă, Assicurazioni Generali achitase în 1879 în Europa și în America un număr de 20.238 de despăgubiri. Din teritoriile României de astăzi, cele mai multe despăgubiri, fuseseră achitate în comitatele din Banat (58 în comitatul Timiș) și din Crișana (70 în comitatul Sătmăr / Satu-Mare)³³, așadar unde afacerile prosperau. În paralel, alături de societățile din alte provincii ale Imperiului Habsburgic – în primul rând Assicurazioni Generali - sau din alte state, menționăm faptul că românii din Austro-Ungaria au fondat societăți de asigurări: „Transsylvania” (împreună cu localnici de etnie germană, 1868), „Agronomul”, „Prima Ardeleană” (1911), „Minerva” etc.

Informațiile din diversele documente de arhivă ale Assicurazioni Generali, dar și din presa epocii ne dezvăluie faptul că activitatea agenției din Cernăuți era semnificativă. Unul dintre agenții de la Cernăuți, care a funcționat vreme îndelungată, a fost Ignaz Hechter, care nu se ocupa doar cu asigurări, ci era, în anii 1880, și reprezentantul unei fabrici de utilaje agricole.

publication “Gazeta Transilvaniei” in Brașov, which also had the role of advertising, Assicurazioni Generali had paid 20,238 damages in Europe and America in 1879. Of today’s Romanian territories, most of the compensations had been paid in the counties of Banat (58 in Timiș county) and Crișana (70 in Sătmăr / Satu-Mare county),³³ therefore where businesses prospered. At the same time, along with the companies from other provinces of the Habsburg Empire – primarily Assicurazioni Generali – or from other states, we mention the fact that the Romanians in Austria-Hungary founded insurance companies: “Transsylvania” (together with locals of German ethnicity, 1868), “Agronomul”, “Prima ardeleană” (1911), “Minerva” etc.

The information from the various archival documents of Assicurazioni Generali, but also from the press of the time, reveals that the activity of the Czernowitz agency was significant. One of the agents in Czernowitz, who worked for a long time, was Ignaz Hechter, who was not only in charge of insurance, but was, in the 1880s, also the representative of an agricultural machinery factory.

³³Gazeta Transilvaniei, XLIII, nr. 30, 25 martie / 13 aprilie 1880, p. [4].

³³Gazeta Transilvaniei, XLIII, nr. 30, 25 March / 13 April 1880, p. [4].

De asemenea, polițe de asigurări erau încheiate prin comisionari precum „A. Badian & Sohn”. Un alt agent la Cernăuți a fost Jakob Kozower (anii 1880 - 1890), un influent personaj în lumea afacerilor din Cernăuțiul austriac, viitor consilier imperial în Ducatul Bucovinei (decedat în 1933, la Viena).

În Basarabia (teritoriul de est al Principatului Moldovei ocupat atunci de Rusia prin Pacea de la București din 1812, încheiată cu Imperiului Otoman), credem că reprezentanți ai societăților de asigurare din Europa funcționau deja din anii 1830 - 1840 în porturile Akkerman (Cetatea Albă), Ismail, Reni sau Sulina (aflată între 1829 și 1853 sub control rusesc). Primele filiale ale societăților de asigurări rusești au pătruns în gubernia Basarabia începând cu 1871³⁴.

Crearea unui cadru legislativ pentru asigurări în Principatele Române/România. Apariția competitorilor

Principatele Unite, cunoscute în epocă și sub denumirea de Principatele Dunărene, au început să atragă nu doar călători interesați de oportunități comerciale, ci și întreprinzători care și-au înființat afaceri pe aceste meleaguri și au ales să rămână. Totodată, se făcea tot mai simțit interesul crescând al companiilor de asigurări, fenomen care se împletea cu o deschidere treptată din partea românilor de a-și proteja bunurile prin astfel de mijloace. Pe lângă comercianții care își asigurau magazinele sau transportul bunurilor tranzacționate, elitele politice au început să descopere produse variate de asigurare. La această tendință au contribuit interacțiunile cu străinii, vizitele peste hotare, dar și construcțiile edilitare particulare care au luat avânt după anii 1860 în București și în alte orașe.

La această dezvoltare locală a asigurărilor a contribuit și faptul că, pentru anumite națiuni europene, asigurarea devenise o normă. După Assicurazioni Generali, în Principate și-au făcut apariția și alte societăți. În 1847, compania de asigurări

Moreover, insurance policies were distributed through commissioners as the firm “A. Badian & Sohn”. One of the agents was Jakob Kozower (1880s - 1890s), an influential figure in the business world of Austrian Czernowitz, future imperial advisor in the Duchy of Bukovina (died in 1933, in Vienna).

In Bessarabia (the Eastern territory of the Principality of Moldavia then occupied by Russia through the Peace of Bucharest in 1812, concluded with the Ottoman Empire), we believe that representatives of insurance companies from Europe were already operating from 1830 to 1840 in the ports of Akkerman (White Fortress), Ismail, Reni or Sulina (which was under Russian control between 1829 and 1853). The first subsidiaries of Russian insurance companies entered the Bessarabian governorate starting with 1871³⁴.

The creation of a legislative framework for insurance in the Romanian Principalities / Romania. The emergence of competitors

The United Principalities, also known at the time as the Danube Principalities, began to attract not only travelers interested in commercial opportunities, but also entrepreneurs who set up businesses in these lands and chose to stay. At the same time, the growing interest of insurance companies was being felt more, a phenomenon that was intertwined with a gradual openness of Romanians to protect their assets by such means. In addition to merchants who insured their stores or the transport of traded goods, political elites began to discover various insurance products. Interactions with foreigners, visits abroad, but also private city buildings that took off after the 1860s in Bucharest and other cities contributed to this trend.

The fact that insurance had become the norm for certain European nations, also contributed to the local development of insurance. After Assicurazioni Generali, other companies appeared in the Principalities. In 1847, the “Globe” insurance company in London established an agency in Bucharest,

³⁴Cristina Ungur, „Retrospectiva asigurărilor: origine, evoluție, actualitate”, în *Revista teoretico-științifică / Theoretical and scientific journal*, nr. 1 (2014), p. 170.

³⁴Cristina Ungur, “Retrospectiva asigurărilor: origine, evoluție, actualitate”, în *Revista teoretico-științifică / Theoretical and scientific journal*, no. 1 (2014), p. 170.

K. k. priv. Assecurationi Generali, Triest.

Lebenszweig.

(Gegründet im Jahre 1831. Gewehrsleistungsfond ö. W. fl. 36120.176-53; am 31. December 1887 in Kraft bestehende Capitalsversicherungen in der Lebensbranche ö. W. fl. 116.904 648.)

Die Gesellschaft, welche zu den capitalkräftigsten und die grössten Garantien bietenden Assecuranz-Instituten des Continentes zählt, leistet Versicherungen auf das Leben des Menschen in allen Combinationen, zu den liberalsten Bedingungen und billigst bemessenen Prämiensätzen.

Seit Gründung der Gesellschaft wurde der Gesamtbetrag von ö. W. fl. 227.371'940 an Schäden gezahlt.

Nähere Aufklärung ertheilt bereitwilligst der Repräsentant für die Bukowina

Jacob Kozower, Rathhausstrasse Nr. 23.

Reclama (Bukowiner Rundschau, Cernăuți, IX, nr. 914, 9 decembrie 1890, p. 4)

Advertisement (Bukowiner Rundschau, Czernowitz, IX, no. 914, 9 December 1890, p. 4)

„Globe” din Londra a înființat o agenție la București, prin Grant Effingham, pentru asigurări împotriva incendiului și pentru moarte, care ar fi funcționat inițial chiar în cancelaria consulatului general al Angliei³⁵. Pe de altă parte, Războiul Crimeii (1853 - 1856) a dus și la scăderea, și în anumite momente la întreprinderea comerțului pe Dunăre, ceea ce a făcut ca activitatea agenților din porturile Dunărene să fie suspendată sau foarte redusă. După 1856, interesul Marilor Puteri și al comercianților europeni pentru Principatele Române a crescut substanțial, influențat într-o anumită măsură și de faptul că prin Tratatul de Pace de la Paris, care a pus capăt Războiului Crimeii, Moldova și Țara Românească au intrat sub garanția colectivă a Marilor Puteri europene. Marea Neagră devenea astfel teren neutru, închis navelor militare și era stabilită libera circulație pe Dunăre.

Un alt moment extrem de important având consecințe pe termen lung, l-au constituit mișcările unioniste din cele două Principate, care au contribuit, în ianuarie 1859, la alegerea atât la Iași cât și la București de către Adunările electivă a unui singur domnitor, în persoana lui Alexandru Ioan Cuza. Această dublă alegere, urmată de un proces de unificare și adoptare a unei legislații și a unui cadru administrativ modern, a contribuit la o mai mare vizibilitate internațională a Principatelor Unite, amplificarea comerțului pe Dunăre și pe Marea Neagră, stabilirea

through Grant Effingham, for fire and death insurance, which would have initially operated in the chancellery of the English consulate general.³⁵ On the other hand, the Crimean War (1853 - 1856) also led to a decrease, and at certain times to the interruption of trade on the Danube, which caused the activity of agents in the Danube ports to be suspended or greatly reduced. After 1856, the interest of the Great Powers and European merchants in the Romanian Principalities increased substantially, influenced to a certain extent by the fact that through the Paris Peace Treaty, which ended the Crimean War, Moldavia and Wallachia came under the collective guarantee of the Great European Powers. The Black Sea thus became neutral, closed to military ships and free movement on the Danube was established.

Another extremely important moment with long-term consequences was the unionist movements in the two Principalities, which contributed in January 1859 to the election of a single ruler in both Iași and Bucharest by the elective assemblies, in the person of Alexandru Ioan Cuza. This double election, followed by a process of unification and adoption of a modern legislation and administrative framework, contributed to a greater international visibility of the United Principalities, the amplification of trade on the Danube and the Black Sea, the establishment of businessmen in the area and a greater involvement

³⁵ G. Zane, *Economia de schimb în Principatele Române*, p. 393.

³⁵ G. Zane, *Economia de schimb în Principatele Române*, p. 393.

aici a unor oameni de afaceri și o mai mare implicare a elitelor românești în economie. De asemenea, aceste transformări, continuate și după 1866, au atras interesul unor importante societăți de asigurare. În paralel, a început, încă limitat, și controlul statului, prin avizarea funcționării acestor agenții prin adoptarea unor decrete domnești, ceea ce oferea pentru clienții români un grad de siguranță. Conform lui Dan Anghel Constantinescu și celorlalți autori ai lucrării „Istoria asigurărilor în România” (2002) abia începând cu anul 1859 „pentru a putea funcționa, o societate anonimă trebuia să obțină de la instituțiile statului o autorizație prealabilă și aprobarea statutei sale”³⁶, care pe lângă supunerea față de legislația și tribunalele din Principatele Unite, presupunea și alte obligații:

- obținerea unei autorizații acordată prin decret domnesc;
- depunerea unei garanții ipotecare legalizate sau a unei bănci recunoscute (20% din primele încasate);
- depunerea unui raport trimestrial la Departamentul Internelor și la cel al Agriculturii;
- plata unei contribuții bănești pentru întreținerea corpului de pompieri din București;
- să țină registre, care erau controlate de către autorități³⁷.

Trebuie menționat faptul că plata unor contribuții financiare a asociațiilor de asigurări către corpurile de pompieri era o practică des întâlnită și reglementată în multe țări.

Deși piața asigurărilor a cunoscut o dezvoltare semnificativă și a atras capital străin și românesc, autoritățile române au întârziat în adoptarea unei reglementări cât mai clare și complete, care să facă obiectul unei legi. Printre reglementările care au avut un impact pozitiv s-a numărat și Codul Comercial din 1887³⁸, cu referire la contractul de asigurare, dar și favorizarea înființării de societăți naționale de asigurare, depunerea de bilanțuri etc.

Prestigiul și forța societății-mamă era cea care, într-o primă etapă, atrăgea atenția cel mai mult

of the Romanian elites in the economy. Also, these transformations, continued after 1866, attracted the interest of important insurance companies. At the same time, the state oversight began, still limited, by approving the functioning of these agencies through the adoption of royal decrees, which offered Romanian clients a degree of security. According to Dan Anghel Constantinescu and the other authors of “The History of Insurance in Romania” (2002) starting only with 1859 “in order to operate, a public limited company had to obtain from the state institutions a prior authorization and the approval of its statutes”,³⁶ which in addition to being subject to the legislation and courts of the United Principalities, also entailed other obligations:

- obtaining an authorisation granted by Princely decree;
- deposit of a legalized mortgage guarantee or a recognized bank (20% of the premiums collected);
- submitting a quarterly report to the Department of the Interior and the Department of Agriculture;
- the payment of a monetary contribution for the maintenance of the fire brigade in Bucharest;
- to keep records, which were controlled by the authorities.³⁷

It should be noted that the payment of financial contributions from insurance associations to fire brigades was a common and regulated practice in many countries.

Although the insurance market had experienced a significant development and attracted foreign and Romanian capital, the Romanian authorities have been late in adopting a regulation as clear and complete as possible, which should be subject to law. Among the regulations that had a positive impact was the Commercial Code of 1887,³⁸ with reference to the insurance contract, but also favoring of the establishment of national insurance companies, the filing of balance sheets, etc.

The prestige and strength of the parent company was the one that, at first, drew the most attention to a certain insurance offer, to which began to be

³⁶Istoria asigurărilor în România, vol. 1, 54.

³⁷Istoria asigurărilor în România, vol. 1, 57 - 58.

³⁸A se vedea: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliuDocumentAfis/38123>

³⁶Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 54.

³⁷Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 57 - 58.

³⁸See: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliuDocumentAfis/38123>

spre o anumită ofertă de asigurare, la care încep să se adauge ușurința de a găsi și comunica cu agenții, proximitatea acestora, informațiile privind acordarea despăgubirilor. Reclamele acestor asigurători devin des întâlnite în publicațiile românești.

Pe lângă Assicurazioni Generali, alte societăți care au deschis filiale în această perioadă au fost: „Azienda Asicuratrice” din Trieste (1856), „Brown et C-ie”, la Brăila (1862); „Le Conservateur de France” (1860); „Compagnie d’assurance mutuelle sur la vie” din Paris³⁹ (de la sfârșitul anilor 1850); „La Bâloise - Baseler Versicherlungs Gessellschaft” din Elveția (1864); „Pester Versicherung Anstalt” din Pesta (1869), „Anker” (în România: „Ancor”) din Viena (1869); „Wechselseite Versicherungs Anstalt/ Societatea națională de asigurări de transport” din Viena (1870), „Erste Ungarische Versicherung-Anstalt” / Prima societate Ungaro-generală de asigurări, din Pesta (1865), la Iași, „Oesterreichischer Phoenix” din Viena, „London Insurance Company”, „The Imperial Fire Ins. Comp”, din Londra (1870); „The Gresham” din Londra, „North British and Mercantile” din Edinburgh și Londra (1869).

Desigur, existau și societăți înființate în România, majoritatea funcționau la Brăila, unele având probabil și contact cu societăți străine, care nu asigurau decât transportul cerealelor și a altor produse agricole pe Dunăre: „Concordia” (1857), „Înaintarea comerțului” (1858), „Danubiul” (1859), „Unirea” (1861), „Societatea de Asigurări Brăila” (societate pe acțiuni în 1862), „Enosis” (1863), „Progresul” (1867), „România” (1870) sau „Mântuitorul” de la Giurgiu (1864)⁴⁰. Acestora li se adăuga „Națiunea” (1864), care se ocupa și de asigurarea riscurilor de incendiu și trăsnet. În anii 1860, în presa din România, cele mai multe reclame și articole vizează „Azienda Assicuratrice” și „North British and Mercantile”, ultima accentuând că a fost înființată în 1809.

În ceea ce privește societățile mutuale de asigurări, în Principatele Române prima a fost „Societatea pentru facilitarea înmormântărilor”, fondată în 1852 de către pastorul Neumeister, preot al

added the ease of finding and communicating with the agents, their proximity, the information on the granting of compensation. The advertisements of these insurers are becoming common in Romanian publications.

In addition to Assicurazioni Generali, other companies that opened subsidiaries during this period were: „Azienda Assicuratrice” in Trieste (1856), „Brown et C-ie”, in Brăila (1862); „Le Conservateur de France” (1860); „Compagnie d’assurance mutuelle sur la vie” in Paris³⁹ (from the late 1850s); „La Bâloise - Baseler Versicherlungs Gessellschaft” from Switzerland (1864); „Pester Versicherung Anstalt” from Pest (1869), „Anker” (in Romania: „Ancor”) from Vienna (1869); „Wechselseite Versicherungs Anstalt / National Transport Insurance Company” from Vienna (1870), „Erste Ungarische Versicherung-Anstalt” / First Hungarian-General Insurance Company, from Pest (1865), in Iași, „Oesterreichischer Phoenix” from Vienna, „London Insurance Company”, „The Imperial Fire Ins. Comp”, from London (1870); „The Gresham” from London, „North British and Mercantile” from Edinburgh and London (1869).

Of course, there were also companies established in Romania, most of them operating in Brăila, some probably having contact with foreign companies, which only insured the transport of grain and other agricultural products on the Danube: „Concordia” (1857), „Advance of Commerce” (1858), „Danube” (1859), „Unirea” (1861), „Brăila Insurance Company” (joint stock company in 1862), „Enosis” (1863), „Progresul” (1867), „Romania” (1870) or „The Savior” from Giurgiu (1864).⁴⁰ To these were added the „Nation” (1864), which was also in charge of insuring the risks of fire and lightning. In the 1860s, in the Romanian press, most advertisements and articles were aimed at „Azienda Assicuratrice” and „North British and Mercantile”, the latter emphasizing that it was founded in 1809.

As far as mutual insurance companies are concerned, in the Romanian Principalities the first was the „Society for the Facilitation of Funerals”, founded in 1852 by the Pastor Neumeister, priest of the Evangelical Church in Bucharest, with a statute

³⁹G. Zane, *Economia de schimb în Principatele Române*, p. 393.

⁴⁰*Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, p. 55.

³⁹G. Zane, *The Exchange Economy in the Romanian Principalities*, p. 393.

⁴⁰*The History of Insurance in Romania*, vol. 1, p. 55.

Bisericii Evanghelice din București, cu statut revizuit în 1863 și aprobat prin decret domnesc un an mai târziu, care a funcționat până în 1942⁴¹. Au fost înființate ulterior și alte societăți mutuale precum „Casa de ajutor mutual a muncitorilor tipografi” (1860).

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în spațiul românesc apăruseră tot mai multe voci care promovau oportunitatea asigurărilor, adoptarea unui cadru legal, dar și înființarea unor societăți de asigurare care să nu mai fie filialele unora din străinătate. Într-un articol din ziarul „Românul”, jurnalistul și economistul Eric Winterhalder milita chiar și pentru asigurări pentru eventuale falimente⁴². În anii 1860 - 1870 a crescut substanțial numărul de societăți de asigurare și agenții, implicit și al sumelor asigurate și al persoanelor interesate.

Agențiile din România ale „Azienda Assicuratrice” din Trieste

„Azienda Assicuratrice”, cu sediul principal tot în Trieste, având printre fondatori – ca și Assicurazioni Generali, pe Giuseppe Lazzaro Morpurgo - a început să funcționeze în Țara Românească din 1856 sau poate chiar mai devreme, fiind recunoscută de către autorități în 1857 și printr-un Înalt Decret Domnesc al lui Alexandru Ioan Cuza din 17 / 29 mai 1863. Până la 1 ianuarie 1863 suma daunelor de incendiu despăgubite în Țara Românească ar fi fost de 483.273 lei și 15 parale⁴³. Acestei societăți îi datorăm editarea primei publicații din România privind asigurările: „Assicurările Assupra Vietei Omenesci dupe sistemului Azienda Assicuratrice din Trieste”, tipărită în 1864 la nou înființata Tipografie a lui Stefan I. Rassidescu⁴⁴.

În 1863, ramurile de asigurare ale „Azienda Assicuratrice” erau următoarele: în contra pericolului de incendiu pentru „edificiuri”, fabrici, mori, mașini de treierat în funcțiune și alte mașini, mărfuri, mobile și alte mișcătoare; asemenea și asigurări de părți condiționate și viață omenească⁴⁵. Această companie a fost cea care a asigurat și a despăgubit unul dintre

revised in 1863 and approved by royal decree a year later, which functioned until 1942.⁴¹ Other mutual societies were later established, such as the “Mutual Aid House for Printing Workers” (1860).

In the second half of the 19th century, more and more voices had appeared in the Romanian space that promoted the opportunity of insurance, the adoption of a legal framework, but also the establishment of insurance companies that were no longer the subsidiaries of some abroad. In an article in the newspaper “Românul”, journalist and economist Eric Winterhalder even campaigned for insurance for possible bankruptcies⁴². In the years 1860 - 1870, the number of insurance companies and agencies increased substantially, as did the insured amounts and interested persons.

The Romanian agencies of the “Azienda Assicuratrice” in Trieste

“Azienda Assicuratrice”, with its main headquarters also in Trieste, having among its founders – like Assicurazioni Generali, Giuseppe Lazzaro Morpurgo – began operating in Wallachia in 1856 or perhaps even earlier, being recognized by the authorities in 1857 and by a High Court Decree of Alexandru Ioan Cuza of May 17/29, 1863. Until January 1, 1863, the amount of fire damage compensated in Wallachia would have been 483,273 lei and 15 paras.⁴³ To this company we owe the publication of the first publication in Romania on insurance: “Assicurările Assupra Vietei Omenesci dupe sistemului Azienda Assicuratrice din Trieste”, printed in 1864 at the newly founded printing house of Stefan I. Rassidescu.⁴⁴

In 1863, the insurance branches of “Azienda Assicuratrice” were as follows: against the danger of fire for “edifices”, factories, mills, threshing machines in operation and other machinery, goods, furniture and other moving objects; as well as insurance for conditional parts and the human life.⁴⁵ This company was the one that insured and compensated one of the fires much discussed at the time, namely the one at the

⁴¹Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 53.

⁴²E. Winterhalder, „Asigurare în contra falimentului”, în *Românul*, 1860, nr. 41, p. 127 - 128; nr. 42, p. 131.

⁴³*Românul*, VII, 17 iunie 1863, p. 332.

⁴⁴Informație furnizată de către Mihai Voiculescu.

⁴⁵*Românul*, VII, 17 iunie 1863, p. 332.

⁴¹Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 53.

⁴²E. Winterhalder, „Asigurare în contra falimentului”, în *Românul*, 1860, no. 41, p. 127 - 128; no. 42, p. 131.

⁴³*Românul*, VII, June 17, 1863, p. 332.

⁴⁴Information provided by Mihai Voiculescu.

⁴⁵*Românul*, VII, 17 iunie 1863, p. 332.

incendiile mult discutate în epocă și anume cel de la Școala Militară de Ofițeri din București din martie 1864.

„Azienda Assicuratrice” și-a extins rapid numărul de agenți / agenții, și datorită numirii în 1863 ca director al filialei a lui Iacob Löbel (uneori scris și Lebel), director al sucursalei Băncii Imperiale Otomane, cumnatul bancherului Iacob Marmorosch⁴⁶. După decesul lui Löbel, frâiele filialei au fost preluate de Adolph Weinberg, ulterior de Adolph Neumann. În București, primele informații despre un sediu oficial în care puteau fi contactați reprezentanți oficiali ai „Azienda Assicuratrice” din Trieste există încă din 1863. Primul sediu despre care avem cunoștință funcționa în 1863 pe str. Nemțească (denumire schimbată în Germană), actuală stradă Smârdan, la nr. 22, în zona comercială și centrală a capitalei.

Societatea „Azienda Assicuratrice” se ocupa în special cu asigurarea contra daunelor provocate de grindină, contra „daunelor de foc la clădiri, fabrici, mobile, magazine, depozite de fructe, precum și orice avere”, și „asupra vieții omului în toate combinațiile”⁴⁷. La sfârșitul anilor 1870, conform presei epocii, agenții „Azienda Assicuratrice” din România aveau probleme în comunicarea și despăgubirea clienților asigurați, ceea ce a atras și atenția autorităților statului, care au interzis temporar dreptul societății de a mai funcționa în continuare⁴⁸. În anii 1860 - 1870, în rândul opiniei publice din România existau confuzii între cele două societăți de asigurare, mai ales că ambele erau cunoscute sub denumirea italiană și ambele menționau în reclamă ca sediu principal orașul Trieste.

Consolidarea Assicurazioni Generali în România

Spre finalul secolului al XIX-lea extinderea Assicurazioni Generali a continuat în Europa în sensul unei mai mari densități a agenților, o creștere a

Military School of Officers in Bucharest in March 1864.

„Azienda Assicuratrice” rapidly expanded its number of agents/agencies, also thanks to the appointment in 1863 as branch director of Jacob Löbel (sometimes spelled Lebel), director of the branch of the Ottoman Imperial Bank, brother-in-law of banker Jacob Marmorosch⁴⁶. After Löbel's death, the management of the branch was taken over by Adolph Weinberg and later by Adolph Neumann. In Bucharest, the first information about an official headquarters where representatives of „Azienda Assicuratrice” in Trieste could be contacted exists as early as 1863. The first headquarters we know of operated in 1863 on str. Nemțească (name changed to German), current Smârdan Street, at no. 22, in the commercial and central area of the capital.

The company was dealing in particular with insurance against damage caused by hail, against 'fire damage to buildings, factories, furniture, sheds, fruit warehouses, as well as any property', and "on human life in all combinations".⁴⁷ At the end of the 1870s, according to the press of the time, „Azienda Assicuratrice” agents in Romania had problems communicating and compensating insured customers, which also attracted the attention of the authorities, which temporarily prohibited the company's right to continue operating.⁴⁸ In the 1860s and 1870s, there was confusion in the public space in Romania between the two insurance companies, especially since both were known by the Italian name and both mentioned the city of Trieste as their main headquarters in the advertisements.

The consolidation of Assicurazioni Generali in Romania

Towards the end of the 19th century, the expansion of Assicurazioni Generali continued in Europe

⁴⁶„Jubileul de 75 de ani, al Bancei Marmorosch Blank &Comp.”, în *Transilvania*, LXIV, nr. 10-12, 1 octombrie 1923, p. 562-563.

⁴⁷*Curierul. Foaea Intereselor generale*, Iași, VI, 8/20 august 1879, nr. 92, p. 3.

⁴⁸*Românul*, XXV, 15 noiembrie 1881, p. 1021; *Românul*, XXV, 23-24 noiembrie 1881, p. 1050.

⁴⁶„Jubileul de 75 de ani, al Bancei Marmorosch Blank &Comp.”, în *Transilvania*, LXIV, no. 10 - 12, October 1, 1923, p. 562 - 563.

⁴⁷*Courier. Foaea Intereselor generale*, Iași, VI, 8 / 20 August 1879, no. 92, p. 3.

⁴⁸*Românul*, XXV, November 15, 1881, p. 1021; *Românul*, XXV, 23 - 24 November 1881, p. 1050.

numărului de polițe și a cifrei de afaceri. Assicurazioni Generali a devenit o societate de asigurări prezentă la sfârșitul secolului al XIX-lea în toată lumea: în Europa, America de Nord, America de Sud, Asia, Africa și Australia. De asemenea, și-a sporit ponderea în provinciile Imperiului Habsburgic, dar și în Principatele Unite Române. În teritoriile locuite de români aflate sub autoritatea Imperiului Habsburgic (numit și Austro-Ungaria din 1867), au continuat să funcționeze agenții în orașele enumerate anterior, dar au apărut și altele, iar extinderea rețelei de căi ferate, industrializarea, alfabetizarea, dezvoltarea rețelei bancare și de credit, inclusiv în mediul rural au dus și la o creștere foarte mare a interesului pentru necesitatea de a încheia polițe de asigurare și diversificarea acestora.

Societatea din Trieste a primit autorizarea autorităților române de funcționare printr-un Decret din 24 februarie / 8 martie 1864 al guvernului prezidat de către Mihail Kogălniceanu. În urma acestui decret, Assicurazioni Generali putea emite și în Principatele Unite polițe de asigurare „contra pagubelor de incendiu, grindină și transport, precum și asupra vieții omenesci în toate modurile dorite, înzestrări de copii și rente viagere cu premiile moderate și fixe”⁴⁹.

Primul reprezentant / agent general al Assicurazioni Generali după momentul autorizării oficiale a fost L. Weiss (scris și Veiss), secondat de către Benedikt Brenning. În 1867, când Principatele Unite adoptaseră deja o nouă constituție și la conducerea nou-numitei Românie se afla deja Principele Carol I, agenția Assicurazioni Generali din România afirma că poate asigura „în contra pericolelor de incendiu”, „produsele pe câmp în șiruri”, „obiecte nemișcătoare, depozite de mărfuri, depozite cu produse, mobile”, „în contra pericolelor de grindină, produsele de pe câmpuri”, „asigurări asupra vieții sau prin plățirea unui capital fixat după moartea asicuratului sau chiar în viață existând prin pensuni sau rente de zestre”⁵⁰.

Dacă pentru polițele de asigurări maritime în porturile Dunărene și mai târziu în Constanța, prestigiul Assicurazioni Generali și relațiile anterioare

în direcția unei mai mari densități de agenții, o creștere în numărul de polițe și turnover. Assicurazioni Generali became an insurance company present at the end of the 19th century all over the world: in Europe, North America, South America, Asia, Africa and Australia. It also increased its share in the provinces of the Habsburg Empire, but also in the United Romanian Principalities. In the territories inhabited by Romanians under the authority of the Habsburg Empire (also called Austria-Hungary since 1867), agencies continued to operate in the cities listed above, but others also appeared, and the expansion of the railway network, industrialization, literacy, development of the banking and credit network, including in rural areas, also led to a very large increase in the need to buy insurance policies and to their diversification.

The Trieste society received the authorization of the Romanian operating authorities by a Decree of February 24 / March 8, 1864 of the government presided by Mihail Kogălniceanu. Following this decree, Assicurazioni Generali could also issue insurance policies in the United Principalities “against fire, hail and transport damage, as well as against human life in all the desired ways, child endowments and life annuities with moderate and fixed premiums”.⁴⁹

The first representative/general agent of Assicurazioni Generali after the moment of the official authorization was L. Weiss (also spelled Veiss), seconded by Benedikt Brenning. In 1867, when the United Principalities had already adopted a new constitution and Prince Carol I was already at the helm of the newly named Romania, the Assicurazioni Generali agency in Romania stated that it could insure “against the dangers of fire”, “products on the field in rows”, “immovable objects, warehouses of goods, warehouses with products, furniture”, “against the danger of hail, products from the fields”, “life insurance or by paying a capital fixed after the death of the insured or even during life existing by pensions or dowry annuities”.⁵⁰

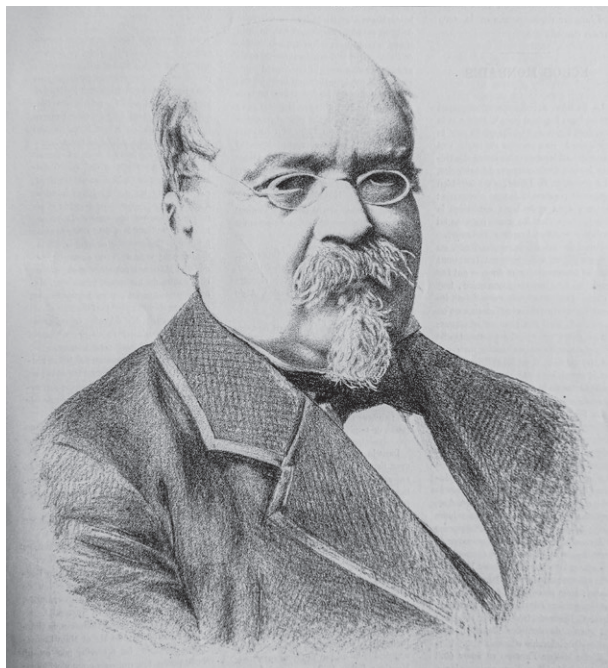
If for marine insurance policies in the Danube ports and later in Constanta, the prestige of

⁴⁹Monitorul. Jurnal Oficial al Principatelor Unite, nr. 46, 26 februarie / 9 martie 1864, p.1.

⁵⁰Românul, XI, 20 august 1867, p. 704.

⁴⁹Monitorul. Jurnal Oficial al Principatelor Unite, no. 46, February 26 / March 9, 1864, p.1.

⁵⁰Românul, XI, August 20, 1867, p. 704.



Mihail Kogălniceanu
(1817 - 1891)



Stema Principatelor Unite (1866)
Coat of arms of the United Principalities (1866)

Între companie și asigurați erau factori principali de a păstra și de a aduce noi contracte de asigurare, pentru clienții români care nu asigurau bunuri transportate trebuiau găsite alte formule de a-i atrage. Bineînțeles, prestigiul internațional al companiei juca un rol esențial. În Principatele Unite / România (din 1866), Assicurazioni Generali și reprezentanții săi nu au optat pentru o extindere la fel de amplă precum „Azienda Assicuratrice”. De asemenea, în presa consultată din anii 1860-1880 nu se regăsește o frecvență la fel de mare de anunțuri și de știri despre ofertele de asigurare, semn că prestigiul - și în această parte a Europei a Assicurazioni Generali - era unul care nu avea nevoie de multă reclamă, precum și că legăturile cu majoritatea dintre cei care alegeau produsele reprezentanței din România se făceau în mod direct.

Sursele cercetate nu ne transmit foarte multe informații, dar în perioada 1870 - 1872 au fost mai multe reorganizări ale agențiilor Assicurazioni Generali din România. Agenția centrală (generală) a societății în România se afla la Galați (sucursală pe care o coordona B. Brenning) și subordonate

Assicurazioni Generali and the previous relations between the company and the clients were the main factors in preserving and bringing new insurance contracts, for Romanian customers who did not insure transported goods, other formulas had to be found to attract them. Of course, the company's international prestige played a key role. In the United Principalities / Romania (since 1866), Assicurazioni Generali and its representatives did not opt for an expansion as extensive as “Azienda Assicuratrice”. Also, in the press from the 1860s and 1880s there is not the same frequency of announcements and news about insurance offers, a sign that the prestige - even in this part of Europe of Assicurazioni Generali - was one that did not need much advertising, as well as that the connections with most of those who chose the products of the representative office in Romania were made directly.

The researched sources do not give us much information, but between 1870 and 1872 there were several reorganizations of the Assicurazioni Generali agencies in Romania. The company's central (general) agency in Romania was located in Galati (a branch coordinated by B. Brenning) and subordinated to it

acesteia se aflau agențiile din București (condusă de Weiss), Brăila și Iași, care, începând cu luna decembrie 1871 au devenit autonome⁵¹ și se subordona direct biroului central din Trieste. În același an, Regenstreif, agent pentru Bucovina, a fost numit și agent pentru Iași⁵².

Momente dificile

Sursele nu sunt foarte clare și nu cunoaștem cu certitudine dacă L. Weiss (scris și Veiss) s-a aflat neîntrerupt la conducerea afacerilor Assicurazioni Generali între 1867 și 1872. Cu certitudine era în 1871. În februarie 1872, în situații încă neclare, L. Weiss a decis să plece din România cauzând un prejudiciu afacerilor locale. La conducerea afacerilor din România, a fost „împuternicit” Benedikt Brenning, agent cu vechime (dinainte de 1867), până atunci, „agentul general” din Galați. Tranzacțiile de asigurare la București urmau să fie realizate de către Adolf și Emil Moscovici, cu procură de la Brenning⁵³.

Patru luni mai târziu, la 18 / 30 iunie 1872 a încetat împuternicirea lui Brenning, iar diplomatul și omul de afaceri Jacques Poumay a fost numit reprezentantul din București al Generali⁵⁴. Cetățean belgian, Poumay ajunsese în Principatele Române în 1850 ca diplomat, la consulatul din București al Belgiei, fiind numit consul în 1852 și având drept de jurisdicție în ambele Principate. În timpul războiului din Crimeea, consulatul Belgiei din București a preluat și protecția supușilor francezi și britanici, iar consulul general Poumay a avut relații apropiate cu elita politică și economică locală, inclusiv cu domnitorul Cuza⁵⁵. Domnitorul chiar a solicitat consultanță omului de afaceri și diplomatului, privind organizarea finanțelor țării⁵⁶. A întreprins și activități economice, înființând Banca „Jacques Poumay”, preferând să rămână în România după terminarea mandatului de consul general al Belgiei în 1868.

were the agencies in Bucharest (led by Weiss), Braila and Iași, which, starting with December 1871, became autonomous⁵¹ and were directly subordinated to the central office in Trieste. In the same year, Regenstreif, agent for Bukovina, was also appointed agent for Iași.⁵²

Difficult moments

The sources are not very clear and we do not know for sure whether L. Weiss (also spelled Veiss) was continuously in charge of the affairs of Assicurazioni Generali between 1867 and 1872. He certainly was in 1871. In February 1872, in a situation still unclear, L. Weiss decided to leave Romania, causing losses to the local businesses. Benedikt Brenning, a senior agent (before 1867), until then the “general agent” in Galati, was “empowered” to run the affairs in Romania. The insurance transactions in Bucharest were to be carried out by Adolf and Emil Moscovici, with power of attorney from Brenning.⁵³

Four months later, on June 18/30, 1872, Brenning's power of attorney ended, and the diplomat and businessman Jacques Poumay was appointed Generali's representative in Bucharest.⁵⁴ A Belgian citizen, Poumay had arrived in the Romanian Principalities in 1850 as a diplomat at the Belgian consulate in Bucharest, being appointed consul in 1852 and having jurisdiction in both Principalities. During the Crimean War, the Belgian consulate in Bucharest also took over the protection of French and British subjects, and the consul general Poumay had close relations with the local political and economic elite, including the Prince Cuza.⁵⁵ The Prince even asked the businessman and diplomat for advice on the organization of the country's finances.⁵⁶ He also undertook economic activities, founding the “Jacques Poumay” Bank, choosing to stay in Romania after the end of his term as consul general of Belgium in 1868.

⁵¹A.I.A.G., dosar nr. 3776, protocol nr. 960 din 4 decembrie 1871.

⁵²A.I.A.G., dosar nr. 3770, protocol nr. 954 din 23 octombrie 1871.

⁵³*Românul*, XVI, 11/23 februarie 1872, p. 128.

⁵⁴*Românul*, XVI, 21 iunie / 3 iulie 1872, p. 540.

⁵⁵Cristian Constantin, „Comerțul de la Dunărea de Jos în relatarea lui Jacques Poumay. Un raport consular belgian din anul 1852”, în *Arhivele Olteniei*, serie nouă, nr. 36, 2022, p. 401.

⁵⁶Aurel Filimon, „Relațiile româno-belgiene între 1859 – 1878”, în *Revista de istorie*, tom 31, nr. 2, 1978, p. 227.

⁵¹A.S.A.G., file no. 3776, protocol no. 960 of December 4, 1871.

⁵²A.S.A.G., file no. 3770, protocol no. 954 of October 23, 1871.

⁵³*Românul*, XVI, February 11 / 23, 1872, p. 128.

⁵⁴*Românul*, XVI, June 21 / July 3, 1872, p. 540.

⁵⁵Cristian Constantin, “Comerțul de la Dunărea de Jos în relatarea lui Jacques Poumay. Un raport consular belgian din anul 1852”, in *Oltenia Archives*, new series, no. 36, 2022, p. 401.

⁵⁶Aurel Filimon, “Relațiile româno-belgiene între 1859 – 1878”, in *Revista de istorie*, tom 31, no. 2, 1978, p. 227.

Clasamentul societăților pe baza cifrelor de afaceri („operațiuni”) pentru anul 1872 ar fi fost următorul: „Arcangelos” / Archangelos (Brăila) – societate elenă cu sediul la Atena și filială în Trieste: 3.115.316; „Dacia” (București) – 749.573 franci; „Azienda Assicuratrice” – 349.185 franci⁸⁴; „Ungaria et Baloise” (București) - 296.434 franci; Assicurazioni Generali (București) – 264.721 franci⁵⁷. În 1873, în România funcționau un număr de 16 societăți de asigurare: doar două erau românești, celelalte 14 erau filiale / agenții ale unor mari societăți de asigurare din mai multe state europene. În ceea ce privește sediul central de funcționare al acestor societăți / filiale: zece dintre acestea aveau sediul în București, cinci la Brăila, iar una dintre ele apare cu sediul în județul Vlașca (care avea reședința la Giurgiu).

În anumite situații, reprezentanța din România a Assicurazioni Generali pare să beneficieze negativ de faptul că societatea era confundată cu cealaltă societate de asigurări din Trieste. În presă se regăseau mai multe reclamații împotriva „Azienda Assicuratrice”, care trebuie puse și pe seama faptului că extinderea în întreaga țară a adus și nemulțumiri ale unor asigurați:

„Bucuresci, 12 (24) Septembre, 1873.
Domnilor redactori ai ROMÂNULUI.

Domni redactori,

În stimabilele d-voastre ziaru d’astăzi, vădu produsă, după Gazeta de Bacău, că uă societate d’asigurare din Triest nu voiesce a despăgubi pe incendiații din Falciu și Huși, de cată cu 20%.

Spre a vă convinge că alusiunea Gazetei de Bacău nu se referă la societatea Assicurazioni Generali din Trieste, pe care am onoarea a o reprezenta aici, imi permitu printr aceasta a vă arăta c’a-ceastă societate nici n’a avut vr’uă pagubă cu oca-siunea incendiilor întâmplare de curându în cele două orașie susu-indicate.

Aserțiunea Gazetei de Bacău privesce poate p’uă altă societate d’asigurare din Triest, care asemenea funcționează în România.

Vă rogu, domni redactori, ca, în interesul

The ranking of the companies based on turn-over (“operations”) for the year 1872 would have been as follows: “Arcangelos” / Archangelos (Brăila) – Greek company with headquarters in Athens and a branch in Trieste: 3,115,316 francs; “Dacia” (Bucharest) – 749,573 francs; “Azienda Assicuratrice” – 349,185 francs⁸⁴; “Ungaria et Baloise” (Bucharest) - 296,434 francs; Assicurazioni Generali (Bucharest) – 264,721 francs.⁵⁷ In 1873, there were 16 insurance companies operating in Romania: only 2 were Romanian, the other 14 were subsidiaries / agencies of large insurance companies from several European states. Regarding the headquarters of these companies/subsidiaries: 10 of them were based in Bucharest, 5 in Brăila, and one of them appears to be based in Vlașca County (which had its county seat in Giurgiu).

In certain situations, the Romanian representation of Assicurazioni Generali appears to benefit negatively from the fact that the company was confused with the other insurance company in Trieste. In the press there were several complaints against the “Azienda Assicuratrice”, which must also be attributed to the fact that the expansion throughout the country also brought dissatisfaction from some clients:

“Bucharest, September 12 (24), 1873.
Ladies and gentlemen, editors of the Românul.

Dear Editors,

In your esteemed newspaper today, I saw reproduced, according to the Gazeta de Bacău, that an insurance company from Trieste does not want to compensate the fires in Falciu and Husi, by 20% each.

In order to convince you that the allusion of the Gazeta de Bacău does not refer to Assicurazioni Generali company of Trieste, which I have the honour to represent here, I hereby take the liberty of showing you that this company has not even received any claims on the occasion of the fires which have recently occurred in the two above-mentioned cities.

The assertion of the Gazeta de Bacău perhaps concerns another insurance company in Trieste, which also operates in Romania.

⁵⁷Curierul de Iași, VII, nr. 27, 8 martie 1874, p. 1.

⁵⁷Curierul de Iași, VII, no. 27, March 8, 1874, p. 1.

Subsemnatul Agentu General a Societății d'Assicurare

ASSICURAZIONI GENERALI DIN TRIEST

are onore a încunoscința pe ono. publică, că numai la această Societate se As-
sicurază

PRODUCTELE PE CAMPU IN SIRURI
în contra pericolelor de incendiu. Totu această asigură:

IN CONTRA INCENDIULUI
Obiecte nemiscătoare, depozite cu Mărfuri, depozite cu Produse, Mobile etc. In
contra pericolelor de Grindină (pétră)

Produse pe câmpu, Vă și în fine
Assurări asupra Vieții, seu prin plățirea unui Capitală fixat dupe mórtea assi-
curatului, seu chiaru în viața esistându, prin pensiuni seu rente și destre.

Strada Șelari vis-à-vis de Hotelul Fieschi. 4—3đ. Agenția Generală,
No. 416. Benedikt Brenning, **L. VEISS.**

Reclamă Assicurazioni Generali din Triest (Românul, XI, 10 august 1867, p. 704)
Advertisement Assicurazioni Generali of Trieste (Românul, XI, August 10, 1867, p. 704)

adevărului, să bine-voiți a publica aceste rânduri în
stimabilele ziaru ce dirigeți, pentru care vă exprim
recunoscința mea de mai nainte.

Primiți, vă ruga, domni redactori, încredințarea
distingsei mele considerațiuni.

Represintantele,
I P-on de Jacques Poumay⁵⁸.

Jacques Poumay a folosit această reclamă
negativă pentru a face și mai cunoscută societa-
tea de asigurare pe care o reprezenta, în condițiile
în care în acest ziar se publicau și anunțuri plătite
ale Assicurazioni Generali. După publicarea dez-
mințirii de mai sus, probabil că în mod gratuit, ziarul
„Românul” a oferit spațiu de publicare pentru o nouă
scrisoare a lui Poumay, în care era prezentată situ-
ația financiară generală a Assicurazioni Generali⁵⁹.

Însă Poumay nu a rămas multă vreme re-
prezentantul Assicurazioni Generali în România:
în 1874, Brenning a preluat din nou agenția de la
București, dar în același an, aceasta s-a închis. Tot
în 1874 agenția din Galați a fost închisă⁶⁰, însă, la fel
ca în alte regiuni ale României, prin intermediari pu-
teau fi încheiate în continuare polițe Assicurazioni
Generali sau prin agenția din Brăila. Nu cunoaștem

Please, gentlemen editors, that, in the interest of
truth, you will kindly publish these lines in the es-
teemed newspaper you edit, for which I express my
gratitude beforehand.

Please receive, gentlemen editors, the entrust-
ment of my distinguished consideration.

The company's representative,
I P-on by Jacques Poumay⁵⁸.

Jacques Poumay used this negative advertisement to
make the insurance company he represented even better
known, given that paid advertisements for Assicurazioni
Generali were also published in that newspaper. After the
publication of the above dismissal, probably free of charge,
the newspaper “Românul” offered publication space for a
new letter from Poumay, in which the general financial sit-
uation of Assicurazioni Generali was presented.⁵⁹

But Poumay did not remain the representative
of Assicurazioni Generali in Romania for long: in 1874,
Brenning took over the agency in Bucharest again,
but in the same year, it closed. Also in 1874 the agen-
cy in Galati was closed,⁶⁰ but, as in other regions of
Romania, Assicurazioni Generali policies could still
be concluded through intermediaries or through the
agency in Brăila. We do not know the reasons for this

⁵⁸Românul, XVII, 16 /28 septembrie 1873, p. 2.

⁵⁹Românul, XVII, 30 septembrie / 11 octombrie 1873, p. 4.

⁶⁰A.I.A.G., dosar nr. 4111, protocol nr. 1095 din 27 iulie 1874;
protocol nr. 1401 din 16 februarie 1880.

⁵⁸Românul, XVII, September 16/28, 1873, p. 2.

⁵⁹Românul, XVII, September 30 / October 11, 1873, p. 4.

⁶⁰A.S.A.G., file no. 4111, protocol no. 1095 of July 27, 1874;
Protocol no. 1401 of February 16, 1880.

motivele pentru această contracție, mai degrabă considerăm că este o schimbare de strategie. Mai mult, în 1871, Assicurazioni Generali a intrat în acționariatul „Dacia”, prima societate de asigurare pe acțiuni înființată în România.

În 1875 și 1876, contextul economic și politic în sud-estul Europei era foarte tensionat, pe fondul mișcărilor naționale din Balcani și al tensiunilor dintre Rusia și Imperiul Otoman. Războiul izbucnit în primăvara anului 1877 între aceste două imperii, la care s-a raliat și România, a avut consecințe pozitive pentru această parte a Europei, consfințite în vara anului 1878 prin tratatul de la Berlin: România, Serbia și Muntenegru au devenit independente, se crea o Bulgarie autonomă și au fost lărgite atribuțiile Comisiei Europene a Dunării. După anul 1874 nu există date privind funcționarea în București, Galați sau Iași a unor agenții Assicurazioni Generali, dar la fel ca la Galați, polițele de asigurare erau emise și onorate în continuare. Cel mai probabil, printre intermediarii polițelor Assicurazioni Generali era și Banca Marmorosch & Blank & Co. Conform lucrării coordonate de D.A. Constantinescu, Assicurazioni Generali a predat în 1879 societății „România” portofoliul în ramura „Incendiu”, iar în 1881 a renunțat în favoarea nou-înființatei societăți „Dacia-România”, al cărei acționar era, la dreptul de a mai lucra direct ramurile „Viață și Transport”⁶¹. După 1874 - 1875, activitatea directă a Assicurazioni Generali în România pare să se fi redus semnificativ, cu excepția transportului maritim și fluvial din porturile Brăila și Galați, în anii 1880, agentul societății la Brăila fiind Josef / Iosif Arnold. Cu toată această scădere a numărului de tranzacții, în 1879, Assicurazioni Generali a plătit un număr de 35 de despăgubiri în România, cifră superioară celei din Serbia, Bulgaria, Grecia, Suedia sau Olanda⁶².

Inițiative românești. Primele societăți anonime de asigurare din România

Prin Înaltul Decret Domnesc No.699 din 10 / 22 aprilie 1871 a fost înființată ca societate anonimă

contracție, rather we consider it to be a change of strategy. Moreover, in 1871, Assicurazioni Generali became a shareholder of “Dacia”, the first joint stock insurance company established in Romania.

In 1875 and 1876, the economic and political context in Southeastern Europe was very tense, amid national movements in the Balkans and tensions between Russia and the Ottoman Empire. The war that broke out in the spring of 1877 between these two empires, to which Romania also joined, had positive consequences for this part of Europe, enshrined in the summer of 1878 by the Treaty of Berlin: Romania, Serbia and Montenegro became independent, an autonomous Bulgaria was created and the powers of the European Commission of the Danube were expanded. After 1874 there are no data on the operation in Bucharest, Galati or Iasi of some Assicurazioni Generali agencies, but as in Galati, insurance policies were still issued and honored. Most likely, among the intermediaries of the Assicurazioni Generali policies was Marmorosch & Blank & Co. Bank. According to the work coordinated by D.A. Constantinescu, in 1879, Assicurazioni Generali handed over to the company “Romania” the portfolio in the “Fire” branch, and in 1881 it renounced in favor of the newly established company “Dacia-Romania”, in which it was a shareholder, the right to work directly in the “Life and Transport”⁶¹ branches. After 1874 - 1875, the direct activity of Assicurazioni Generali in Romania seems to have been significantly reduced, with the exception of sea and river transport in the ports of Brăila and Galați, in the 1880s, the company's agent in Brăila being Josef/ Iosif Arnold. Despite this decrease in the number of transactions, in 1879, Assicurazioni Generali paid a 35 compensations in Romania, a figure higher than that in Serbia, Bulgaria, Greece, Sweden or the Netherlands.⁶²

Romanian initiatives. The first anonymous insurance companies in Romania

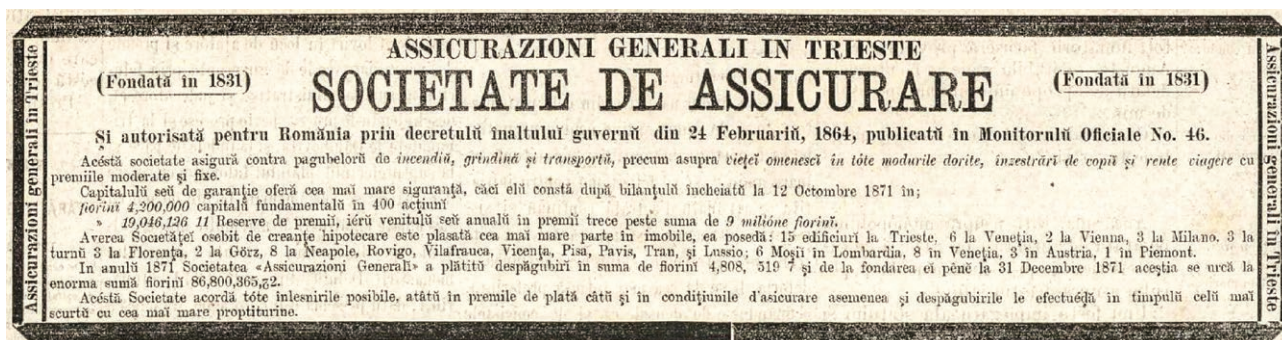
By the High Court Decree No. 699 of April 10/22, 1871, “Dacia” was established as a Romanian

⁶¹*Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, p. 77.

⁶²*Gazeta Transilvaniei*, XLIII, nr. 30, 25 martie / 13 aprilie 1880, p. [4].

⁶¹*Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, p. 77.

⁶²*Gazeta Transilvaniei*, XLIII, no. 30, March 25 / April 13, 1880, p. [4].



Reclamă Assicurazioni Generali din Trieste (Românul, XVI, 3 septembrie 1872, p. 744)
 Advertisement Assicurazioni Generali of Trieste (Românul, XVI, September 3, 1872, p. 744)

românească de asigurare⁶³, „Dacia”, cu un capital de 3.000.000 lei. Demnitatea de Președinte al Consiliului de Administrație i-a revenit lui Vasile Boerescu, avocat, om politic, profesor de drept comercial, rector al Universității din București (1871). Din Consiliul de Administrație mai făceau parte oameni politici, bancheri, mari proprietari funciari: T.F. Negroponte, G. Gr. Cantacuzino, Menelas Ghermani, A. Halfon, dar și alții. Assicurazioni Generali a fost unul dintre acționarii instituționali. În 1873 a fost fondată cea de-a doua societate românească de asigurare („România”), capitalul social inițial fiind de 2.000.000 lei. Din primul Consiliu de Administrație al acestei societăți îi menționăm pe prințul Dimitrie Ghica, Mihail Kogălniceanu, Al. B. Știrbei, Jacques Negruzzi, Hillel Manoach, Director General fiind Iuliu Seculici.

Societățile de asigurare „Dacia” și „România” s-au aflat într-o concurență puternică, dar după mai multe tratative în 7 / 19 mai 1881, la două luni de la proclamarea Regatului, au fuzionat⁶⁴, constituind societatea „Dacia - România” (act publicat în Monitorul Oficial la 10 / 22 mai 1881). Acțiunile celor două societăți au fost schimbate cu noi acțiuni ale noii societăți, capitalul era de 3.000.000 lei, împărțit în 12.500 de acțiuni. În fruntea noii societăți a fost numit ca Președinte al Consiliului de Administrație prințul Dimitrie Ghica, Vicepreședinte V. Boerescu, Președinte al Comitetului Dirigent (până la moartea sa în 1883), prințul Al. B. Știrbei și încă nouă membri, primul stipulat în actul de înființare fiind Marco Besso, „pentru societatea

insurance company,⁶³ with a capital of 3,000,000 lei. The dignity of Chairman of the Board of Directors went to Vasile Boerescu, lawyer, politician, professor of commercial law, rector of the University of Bucharest (1871). The Board of Directors also included politicians, bankers, large landowners: T.F. Negroponte, G. Gr. Cantacuzino, Menelas Ghermani, A. Halfon, but also others. Assicurazioni Generali was one of the institutional shareholders. In 1873 the second Romanian insurance company (“Romania”) was founded, the initial share capital being 2,000,000 lei. From the first Board of Directors of this company we mention Prince Dimitrie Ghica, Mihail Kogălniceanu, Al. B. Știrbei, Jacques Negruzzi, Hillel Manoach, the General Manager being Iuliu Seculici.

The insurance companies “Dacia” and “Romania” were in strong competition, but after several negotiations on May 7 / 19, 1881, two months after the proclamation of the Romanian Kingdom, they merged,⁶⁴ forming the company “Dacia - Romania” (act published in the Official Gazette on May 10 / 22, 1881). The shares of the two companies were exchanged for new shares of the new company, the capital was 3,000,000 lei, divided into 12,500 shares. At the helm of the new company was appointed as President of the Board of Directors Prince Dimitrie Ghica, Vice-President V. Boerescu, President of the Steering Committee (until his death in 1883), Prince Al. B. Știrbei and nine other members, the first stipulated in the act

⁶³După datele echipei de autori coordonate de către D.A. Constantinescu, Dacia a fost din punct de vedere cronologic, cea de-a unsprezecea societate anonimă românească de asigurări, *Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, 58.

⁶⁴*Monitorul Oficial*, nr. 58, 14/26 iunie 1881, p. 1918 - 1919.

⁶³According to the data of the team of authors coordinated by D.A. Constantinescu, Dacia was, from a chronological point of view, the eleventh Romanian Insurance Company, *Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, p. 58.

⁶⁴*Monitorul Oficial*, no. 58, June 14/26, 1881, p. 1918 - 1919.

Assicurazioni Generali din Triest”⁶⁵, în acel moment, secretar general al acesteia.

În această listă mai apăreau ca membri ai Consiliului de Administrație și Albert Nivert, din partea „Grande Compagnie de Réassurances Générales” din Paris, cu care „Dacia-România” a lucrat în reasigurare, dar și oameni politici ca Gheorghe G. Cantacuzino, Grigore Cozadini sau Emanuel Protopopescu-Pake. Acțiunile companiei erau tranzacționate la Bursa din București, înființată tot în 1881, instituție publică, subordonată Camerei de Comerț.

În anul 1882, „Dacia - România” a primit de la guvernul italian aprobarea de a avea agenți în toate porturile principale italiene, pentru asigurarea mărfurilor destinate porturilor dunărene și ale Mării Negre⁶⁶. Această societate s-a extins rapid și la sud de Dunăre, din 1883, ajungând la o agenție generală la Sofia și la alte 20 de agenții⁶⁷.

În decembrie 1881, din inițiativa unor oameni politici, mari proprietari funciari, industriași, comercianți și bancheri (Iancu Marghiloman, Dimitrie Sturdza, Emil Costinescu, Jaques Elias, Menelas Ghermani, Petre Grădișteanu, Teodor Rosetti, Iacob de Neuschotz) a luat naștere societatea „Naționala”, avându-l ca Director General pe Em. Grünwald, fost agent general al societății „Dacia - România”. La această societate a participat reprezentând acționari din Viena un anume Guillaume Ormondy. Acesta era numele în franceză al unuia dintre cei mai cunoscuți specialiști în asigurări din epocă: Vilmos Ormody, Director al „Erste Ungarische Versicherung-Anstalt”. În 1883, în fruntea Consiliului de Administrație a societății „Naționala” se afla un mare proprietar și arendaș buzoian: Iancu Marghiloman, tatăl viitorului ministru și prim-ministru Alexandru Marghiloman. În 1879, „Azienda Assicuratrice” a cedat către „România” portofoliul Incendii și, după știința noastră, și-a redus expunerea substanțial, dar fără a dispărea cu totul de pe piața românească⁶⁸.

Între timp au mai apărut și alte societăți de reasigurare anonime „Prima Societate Română de

of incorporation being Marco Besso, “for the company Assicurazioni Generali of Trieste”,⁶⁵ at that time, its general secretary.

This list also included Albert Nivert, from the “Grande Compagnie de Réassurances Générales” in Paris, with whom “Dacia-Romania” worked in re-insurance, as well as politicians such as Gheorghe G. Cantacuzino, Grigore Cozadini or Emanuel Protopopescu-Pake. The company’s shares were traded on the Bucharest Stock Exchange, also established in 1881, a public institution subordinated to the Chamber of Commerce.

In 1882, “Dacia - Romania” received approval from the Italian government to have agents in all the main Italian ports, to ensure goods destined for the Danube and Black Sea ports.⁶⁶ This company quickly expanded south of the Danube, from 1883 onwards, reaching a general agency in Sofia and 20 other agencies.⁶⁷

In December 1881, by the initiative of some politicians, large landowners, industrialists, merchants and bankers (Iancu Marghiloman, Dimitrie Sturdza, Emil Costinescu, Jaques Elias, Menelas Ghermani, Petre Grădișteanu, Teodor Rosetti, Iacob de Neuschotz) the company “Naționala” was born, with Em. Grünwald, former general agent of the company “Dacia - Romania” as General Manager. A certain Guillaume Ormondy, representing shareholders in Vienna, participated in this company. This was the French name of one of the most famous insurance specialists of the time: Vilmos Ormody, Director of the “Erste Ungarische Versicherung-Anstalt”. In 1883, leading the Board of Directors of the “Naționala” company was a large landowner and tenant from Buzău: Iancu Marghiloman, father of the future minister and prime minister Alexandru Marghiloman. In 1879, “Azienda Assicuratrice” ceded the “Fire” portfolio to the company “Romania” and, to our knowledge, reduced its exposure substantially, but without completely disappearing from the Romanian market.⁶⁸

In the meantime, other anonymous reinsurance companies appeared as “The First Romanian

⁶⁵Românul, XXV, 27 mai 1881, p. 4.

⁶⁶Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 76.

⁶⁷Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 76.

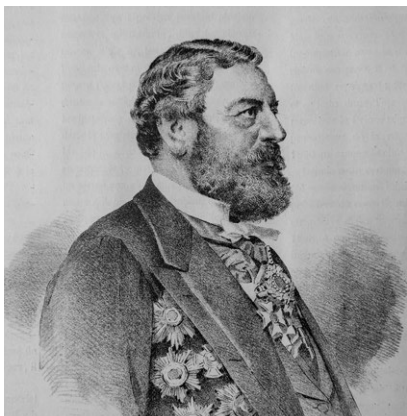
⁶⁸În mai multe numere din Monitorul Oficial în cursul anului 1881 conducerea societății a publicat dezmințiri privind unele știri din presă care anunțau că guvernul român a interzis funcționarea instituției.

⁶⁵Românul, XXV, May 27, 1881, p. 4.

⁶⁶Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 76.

⁶⁷Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 76.

⁶⁸In several issues of the Monitorul Oficial, during 1881, the management of the society published denials regarding some press news announcing that the Romanian government had forbidden the functioning of the institution.



Prințul Dimitrie Ghica (1816 - 1897)
(*La Roumanie Illustrée*, I, nr. 5, 23 mai 1882)
Prince Dimitrie Ghica (1816 - 1897)
(*La Roumanie Illustrée*, I, no. 5, 23 May 1882)

Reasigurare”, fondată în 1883 de către societățile „Dacia - România” și „Naționala”⁶⁹, redenumită „Patria” în 1891 și care a fost absorbită în 1909 de către Dacia-România⁷⁰. Dezvoltarea economică a României se reflecta și asupra sporirii capitalurilor și unui mai mare grad de conștientizare privind necesitatea asigurării bunurilor mobile, imobile și a asigurărilor de viață. În anul 1902, daunele provocate de incendii bunurilor imobiliare au fost de 6.600.000 lei și a bunurilor mobiliare de 3.800.000 lei (dintre acestea, bunuri care aveau asigurare erau în valoare de 1.700.000 lei)⁷¹. Conform statisticilor vremii, din punct de vedere al categoriei bunurilor mobiliare asigurate, procentele erau următoarele: animale și produse agricole (36,4%), materii prime, materiale și mărfuri (31,6%), mobile, haine, obiecte casnice, bani, hârtii de valoare (25,4%), mașini, mijloace de transport (7,6%)⁷².

Reinsurance Company”, founded in 1883 by the companies “Dacia - Romania” and “Naționala”,⁶⁹ renamed “Patria” in 1891 and which was absorbed in 1909 by Dacia-Romania.⁷⁰ Romania’s economic development is also reflected in the increase in capital and a greater degree of awareness of the need to insure movable property, immovable property and life insurance. In 1902, the damage caused by fires to real estate was 6,600,000 lei and to movable property of 3,800,000 lei (of these, goods that had insurance were worth 1,700,000 lei).⁷¹ According to the statistics of the time, from the point of view of the category of insured movable goods, the percentages were as follows: animals and agricultural products (36.4%), raw materials, materials and goods (31.6%), furniture, clothes, household objects, money, securities (25.4%), cars, means of transport (7.6%).⁷²

⁶⁹Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 59.

⁷⁰H. Marc, „Societățile de asigurare în România”, p. 29.

⁷¹Victor Axenciuc, *Avuția Națională a României. Cercetări istorice comparate, 1860 - 1939*, București, Centrul Român de Economie Comparată și Consensuală, 2000, nota 1, p. 93.

⁷²V. Axenciuc, *Avuția Națională a României*, nota 1, p. 93.

⁶⁹Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 59.

⁷⁰H. Marc, “Societățile de asigurare în România”, p. 29.

⁷¹Victor Axenciuc, *Avuția Națională a României. Cercetări istorice comparate, 1860 - 1939*, Bucharest, Romanian Center for Comparative and Consensual Economics, 2000, note 1, p. 93.

⁷²V. Axenciuc, *The National Wealth of Romania*, note 1, p. 93.

II.

O nouă etapă: „Generală”.
Societatea Română de
Asigurări Generale

A new stage: “Generală”.
Romanian General Insurance
Company

Nașterea unei societăți locale de asigurări

România, stat independent din 1878 și proclamat Regat în 1881, începea să se dezvolte într-un ritm mai alert din punct de vedere economic, dar și în ceea ce privește creșterea demografică. „Depresiunea îndelungată” („the Long Depression”), desfășurată cu ritmuri și consecințe diferite de la o țară la alta între 1873 și 1899 nu a avut efecte majore în România în această perioadă. România a trecut însă printr-o criză economică între 1899 și 1901, cauzată nu doar de contextul internațional, dar și de o secetă prelungită și de dificultăți în atragerea de împrumuturi de pe piețele internaționale. Totuși, după 1878, economia românească începuse să beneficieze de investiții românești și străine, iar nevoia de a încheia polițe de asigurări a crescut.

Totodată, în ultima treime a secolului al XIX-lea a început să se cristalizeze o elită interesată de implicarea în activități economice și financiare: proprietari funciari mari și medii, industriași, comercianți, proprietari urbani, profesori, avocați, medici, farmaciști, care înțeleg oportunitățile implicării, ca acționari, în societățile de asigurare și care pot obține câștiguri în acest fel. Apariția și creșterea numărului societăților românești de asigurare trebuie percepută nu ca o politică naționalistă, ci ca o consecință a maturizării economiei, a elitelor financiare, tendință vizibilă și prin amplificarea numărului de informații financiare din presă și a specialiștilor în economie din România.

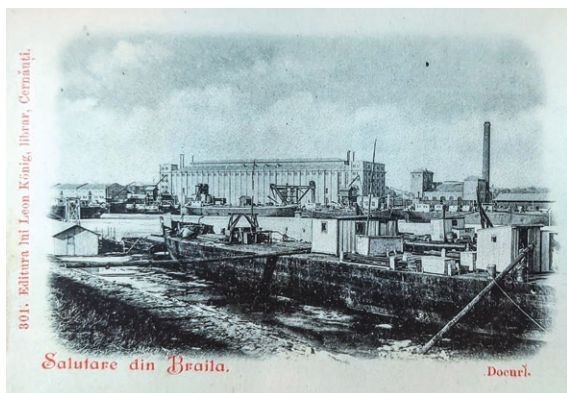
Conducerea de la Trieste considera România o piață semnificativă. Strategia s-a schimbat și a însemnat intrarea în acționariat în societăți de asigurare românești. Assicurazioni Generali nu a investit prin aceste societăți românești de asigurare doar capital, ci și know-how și a adus un sentiment de încredere clienților români prin calitatea de societate de asigurări recunoscută la nivel mondial, cu milioane de clienți. Astfel, o dovadă evidentă a implicării societății de la Trieste este reprezentată de faptul că Marco Besso era prezent încă din 1881 în Consiliul de Administrație al societății „Dacia - România”. Pe de altă parte, faptul că un membru important din

The birth of a local insurance company

Romania, an independent state since 1878 and proclaimed a Kingdom in 1881, was beginning to develop economically at a faster pace, but also in terms of demographic growth. The “Long Depression”, which unfolded with different rhythms and consequences from one country to another between 1873 and 1899, did not have major effects in Romania during this period. However, Romania went through an economic crisis between 1899 and 1901, caused not only by the international context, but also by a prolonged drought and difficulties in attracting loans from international markets. However, after 1878, the Romanian economy had begun to benefit from Romanian and foreign investments, and the need to take out insurance policies increased.

At the same time, in the last third of the 19th century, an elite interested in getting involved in economic and financial activities began to crystallize: large and medium-sized landowners, industrialists, traders, urban owners, teachers, lawyers, doctors, pharmacists who understand the opportunities of involvement as shareholders in insurance companies and who can obtain financial gains in this way. The emergence and growth in the number of Romanian insurance companies must be perceived not as a nationalist policy, but as a consequence of a maturing economy, of the financial elites, a trend visible also by the increase in the number of financial information in the press and of economy specialists in Romania.

The management in Trieste considered Romania a significant market. The strategy had changed and meant the entry into the shareholding of Romanian insurance companies. Assicurazioni Generali has invested not only capital but also know-how through these Romanian insurance companies and has brought a sense of trust to Romanian customers through the quality of a globally recognized insurance company, with millions of customers. Thus, an obvious proof of the involvement of the Trieste company is represented by the fact that Marco Besso was present as early as 1881 in the Board of Directors of the company „Dacia - Romania”. On the other hand, the fact that an important member of



Ducurile din Brăila, carte poștală
The docks of Brăila, postcard



Marco Besso (1843 - 1920)
Patrimoniul societății Assicurazioni Generali, ulei pe pânză,
Eugenio Scomparini, 1887
Corporate Heritage of Assicurazioni Generali, oil on canvas,
Eugenio Scomparini, 1887

conducerea Assicurazioni Generali era o prezență constantă în România (la „Dacia - România”, ulterior la Societatea de asigurare Generala) ne arată și locul pe care afacerile din România încep să îl aibă pentru conducerea centrală de la Trieste.

Prin urmare, începând din 1897, Assicurazioni Generali nu mai este prezentă în România prin agenții proprii, ci prin intermediul Societății Generala, consolidându-și prezența locală. Assicurazioni Generali a înțeles foarte devreme că implicarea în înființarea și în funcționarea unor societăți de asigurare românești este avantajoasă de ambele părți. Mulți dintre membrii consiliilor de administrație ai acestor societăți, dar și agenții de asigurare aveau experiență anterioară în filialele din România ale unor societăți străine și deja un portofoliu de clienți. Avem de-a face cu o consecință și un răspuns la dezvoltarea economică a României și la procesul de globalizare. În perioada interbelică, românii vor fi prezenți și la nivelul conducerii și administrației centrale.

Astfel, la 26 februarie 1897 (10 martie 1897 – stil nou)⁷³, la Brăila a fost înființată Societatea Română de Asigurări Generale, Brăila. Capitalul social era de 3.000.000 de lei, împărțiți în 15.000 de acțiuni, fiecare cu valoare de 200 de lei, la care se adăuga un fond de organizare de 300.000 lei. Capitalul

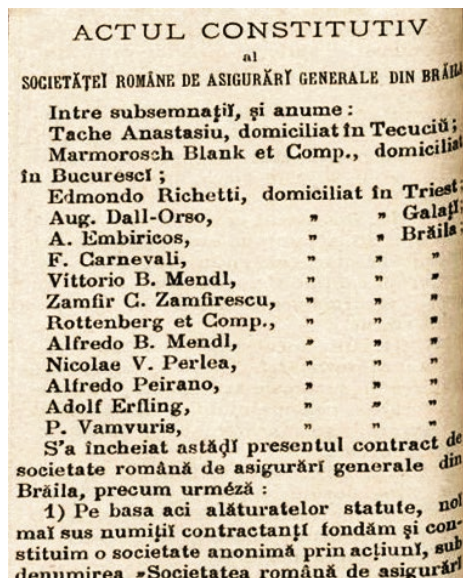
the management of Assicurazioni Generali was a constant presence in Romania (at „Dacia - Romania”, later at the Generala Insurance Company) also highlights the place that business in Romania is beginning to have for the central management in Trieste.

Therefore, since 1897, Assicurazioni Generali is no longer present in Romania through its own agents, but through the company Generala, strengthening its local presence. Assicurazioni Generali understood very early on that getting involved in the establishment and operations of Romanian insurance companies is advantageous for all parties. Many of the members of the boards of directors of these companies, but also the insurance agents had previous experience in the Romanian subsidiaries of foreign companies and already had a portfolio of clients. We are dealing with a consequence and a response to Romania's economic development and the globalization process. In the inter-war period, Romanians will also be present in the leadership and central administration.

Thus, on February 26, 1897 (March 10, 1897 – new style)⁷³, the Romanian General Insurance Company, Brăila, was founded in Brăila. The share capital was 3,000,000 lei, divided into 15,000 shares, each with a value of 200 lei, to which was added an organization fund of 300,000 lei. The share capital deposited by the

⁷³Act constitutiv autentificat de Tribunalul Brăila prin procesul verbal nr. 393 din 27 februarie 1897.

⁷³Articles of Association authenticated by the Tribunal of Brăila through the minutes no. 393 of February 27, 1897.

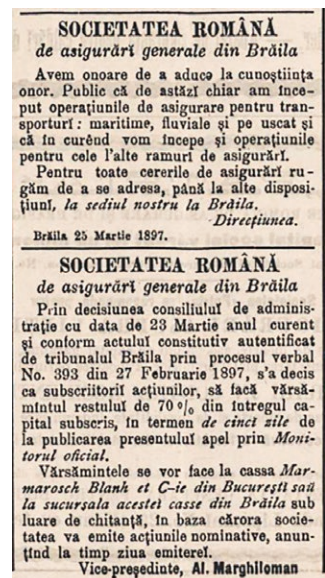


1) Pe baza aci alăturatelor statute, noi mai sus numiții contractanți fondăm și constituim o societate anonimă prin acțiuni, cu denumirea »Societatea română de asigurări generale din Brăila«, investite cu semnaturile contractanților, cari statute formează parte integrantă din prezentul contract ;

2) Capitalul social este de 3.000.000 lei divizat în 15.000 acțiuni a câte 200 lei fiecare.

Acest capital este acoperit pe deplin de către contractanții din prezenta convențiune cari au subscris chiar în virtutea actului de față tot numărul de acțiuni ce reprezintă acest capital social, obligându-se fiecărui subscritor de a vîrea în casa societății lei sume care i se primesc individual, și anume :

1) D. Tache Anastasiu	475 acțiuni în valoare de lei	95.000
2) » Marmorosch Blank et Comp.	5.000 » » » » »	1.000.000
3) » Edmondo Richetti.	5.000 » » » » »	1.000.000
4) » Aug. Dall-Orso.	1.000 » » » » »	200.000
5) » A. Embiricos.	500 » » » » »	100.000
6) » F. Carnevali.	500 » » » » »	100.000
7) » Vittorio B. Mendl.	500 » » » » »	100.000
8) » Zamfir Zamfirescu.	75 » » » » »	15.000
9) » Rottenberg et Comp.	1.000 » » » » »	200.000
10) » Alfredo B. Mendl.	500 » » » » »	100.000
11) » Nicolae V. Perlea.	75 » » » » »	15.000
12) » Alfredo Peirano.	50 » » » » »	10.000
13) » Adolf Erling.	100 » » » » »	20.000
14) » P. Vamvuris.	225 » » » » »	45.000
15.000 acțiuni în valoare de lei		3.000.000



Informare Act Constitutiv al Societății Generale
(extras din *Monitorul Oficial*, nr. 286, 23 martie / 4 aprilie 1897)

Information on the Articles of Incorporation of the company Generala (excerpt from the *Official Gazette*, no. 286, March 23 / April 4, 1897)

Acționariatul Societății Generale
(extras din *Monitorul Oficial* 23 martie 1897)

Shareholders of the company Generala (excerpt from the *Official Gazette*, March 23, 1897)

Extras despre înființarea Societății Generale din *Ziarul Constituțional* 27 martie 1897

Excerpt on the establishment of the company General from the *Constitutional Newspaper*, March 27, 1897

social depus de către acționari era însemnat pentru acea vreme. De exemplu, pentru anul 1896 (exercițiul bugetar 1896 - 1897), încasările statului român au fost de aproape 211.828.897 lei⁷⁴.

La fondarea acestei instituții un rol major l-au avut Mauriciu Blank și banca Marmorosch & Blank & Co. și societatea Assicurazioni Generali, reprezentată la înființare prin Edmondo Richetti. Această paternitate a societății din Trieste o regăsim și în denumirea societății românești. Traducerea în limba italiană a noii societăți de asigurare era: „Società rumena di assicurazioni Generali”. În actul constitutiv mai figurau încă 12 nume ca membri fondatori: comercianți și mari proprietari rurali din județele Covurlui (cu reședința la Galați) și Brăila. Capitalul social inițial, de 30% și vîrsămîntul de 300.000 lei destinat cheltuitelor de organizare a fost depus de către Mauriciu Blank la Banca Națională din București, acesta fiind împuternicit de către Adunarea Generală pentru acest demers. Banca Națională a emis 14 chitanțe în valoare de 900.000 lei și 14 chitanțe pentru valoarea de 300.000 lei (reprezentînd contravaloarea de 20 lei pentru fiecare acțiune).

shareholders was significant for that time. For example, for the year 1896 (budget year 1896 - 1897), the income of the Romanian state was almost 211,828,897 lei.⁷⁴

A major role in the founding of this institution was played by Mauriciu Blank and the bank Marmorosch & Blank & Co. and by Assicurazioni Generali, represented by Edmondo Richetti. This paternity of the Trieste company can also be found in the name of the Romanian one. The Italian translation of the new insurance company was: „Società rumena di assicurazioni Generali”. The articles of incorporation also included 12 names as founding members: merchants and large rural landowners from the counties of Covurlui (with residence in Galați) and Brăila. The initial share capital of 30% and the payment of 300,000 lei for organizational expenses was deposited by Mauriciu Blank at the National Bank in Bucharest, who was empowered by the General Assembly for this act. The National Bank issued 14 receipts worth lei 900,000 and 14 receipts for lei 300,000 (representing the equivalent of lei 20 for each share).

⁷⁴A C.I. Băicoianu, *Istoria politicii noastre monetare și a Băncii Naționale, 1914 - 1920. Neutralitatea-Războiul-Ocupațiunea, București, 1933, p. 18.*

⁷⁴A C.I. Băicoianu, *Istoria politicii noastre monetare și a Băncii Naționale, 1914 - 1920. Neutralitatea-Războiul-Ocupațiunea, Bucharest, 1933, p. 18.*

SOCIETATEA ROMANA
DE
ASIGURARI GENERALE, BRAILA

Capital social Lei 3.000.000 deplin vorsați
Fond de asigurare 300.000

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE

Președinte, Dimitrie A. Sturdza
Vice-Președinți, D-nii Alex. Marghiloman, Nicolae V. Porlea

MEMBRI CONSILIERI

D-nii *Tache Anastasiu*, deputat, mare proprietar, Tecuci, *G. Assan*, președinte-le camerei de comerț, București, *Comandorul Marco Besso*, directorul societății Asicurazioni generali, membru al Institutului d'Actuari din Londra etc. etc., *Mauriciu Blank*, șeful casei de bancă Marmarooch Blank Comp., București, *F. Carnevali*, mare comerciant armator, Brăila, *Constantin G. Cociaș*, deputat, avocat, Brăila, *Adolf Erfling*, consul german, Brăila, *Ermano Gentili*, director general al primei societăți austriace de asigurări generale contra accidentelor etc. *Charles Girtanner*, dirigintele ramurei de transport la societ. Asicurazioni generali, *Vittorio B. Mendl*, șeful caselor L. Mendl Comp. și Fratelli B. Mendl, mare comerciant armator, Brăila, *Edmondo Richetti*, secretarul general, al soc. Assicurazioni generali, Triest, *Colonel G. Rosnovan*, mare proprietar, Rosnov, *Zamfir Zamfirescu*, mare prop. Brăila, *Paul Rottenberg Comp.*, șeful casei de bancă Rottenberg Co., Brăila.

Director, HUGO ASCOLI

Sub-Director, D. Gerscovici

Societatea Română de Asigurări Generale din Brăila asigură în condițiuni libérale și avantajoase în contra daunelor de:

INCENDIU

GRINDINA

TRANSPORT

pe apă (Fluvial și Maritim) și pe uscat

Asemenea dă cea mai mare dezvoltare operațiunilor în ramura **VIAȚA** după combinațiunile cele mai noi și mai convenabile.

Direcțiunea.

NB. Pentru ori-ce informațiuni a se adresa la sediul Societății în Brăila și la toate succursalele din țară.

Tipurile de asigurări vizate încă de la înființare au fost cele de transport (maritim și fluvial) și de incendiu. Prin această nouă societate de asigurări putem vorbi de o sporire substanțială a interesului Assicurazioni Generali în România și de o asociere a capitalului străin cu cel românesc, cât și de o instituție care apela la specialiști în domeniul asigurărilor și oameni de afaceri din România și ai societății din Trieste. Prin această denumire se accentua și mai mult faptul că această societate avea o ofertă diversificată, dar și legătura cu Assicurazioni Generali. În cursul anului 1897, inclusiv în spațiul public și în presă, conducerea societății a început să folosească și denumirea „Generală”.

Primul Președinte al Consiliului de Administrație, pentru câteva luni, a fost Dimitrie A. Sturdza (1833 - 1914), în acel moment Președintele Partidului Național Liberal și Președinte al Senatului, fost și viitor Prim-Ministru (1895 - 1896, 1897 - 1899, 1901 - 1905, 1907 - 1909), un apropiat al Regelui Carol I, stimat de acesta, membru al Academiei Române, Președinte al acesteia între 1882 și 1884 și unul dintre donatorii săi.

În primul Consiliu de Administrație, a doua funcție, cea de Vice-Președinte, era ocupată de Alexandru Marghiloman, avocat, om politic conservator, căsătorit în acel moment cu Elisa Știrbei, sora prințului Barbu Alexandru Știrbei.

Deși în martie 1897, D.A. Sturdza a fost numit Președinte al Consiliului de Miniștri, în vara și toamna aceluiași an, regăsim numele său în primele reclame din presă despre societate, care cuprindeau (pentru transparență și prestigiu) și numele membrilor conducerii. Rolul Assicurazioni Generali în această societate era evident prin prezența lui Ermanno Gentili, Charles Girtanner Marco Besso (director, la sediul din Veneția), Edmondo Richetti (secretar general adjunct) și, mai ales, a lui Ugo Ascoli ca Director General, secondat ca subdirector de D. Gerscovici. Ugo Ascoli (1866 - 1905) era unul dintre oamenii „din teren” importanți din Assicurazioni Generali: înainte de Brăila, fusese agent al societății la Trieste (1883), Praga (1885 - 1892) și Paris (1892 - 1897).

Poziția de Președinte al Consiliului de Administrație ale societății, deținută succesiv de D.A. Sturdza și de Alexandru Marghiloman nu însemna și

The types of insurance targeted since its establishment have been transport (sea and river) and fire. Through this new insurance company, we can speak of a substantial increase in the interest of Assicurazioni Generali in Romania and of an association of foreign capital with Romanian capital, as well as an institution that appealed to insurance specialists and businessmen from Romania and the company from Trieste. This name further emphasized the fact that this company had a diversified offer, but also the link with Assicurazioni Generali. During 1897, including in the public space and in the press, the company's management began to use the name „Generală”.

The first President of the Board of Directors, for a few months, was Dimitrie A. Sturdza (1833 - 1914), at that time President of the National Liberal Party and President of the Senate, former and future Prime Minister (1895 - 1896, 1897 - 1899, 1901 - 1905, 1907 - 1909), a close friend of King Carol I, esteemed by him, member of the Romanian Academy, President of the Romanian Academy between 1882 and 1884 and one of its donors.

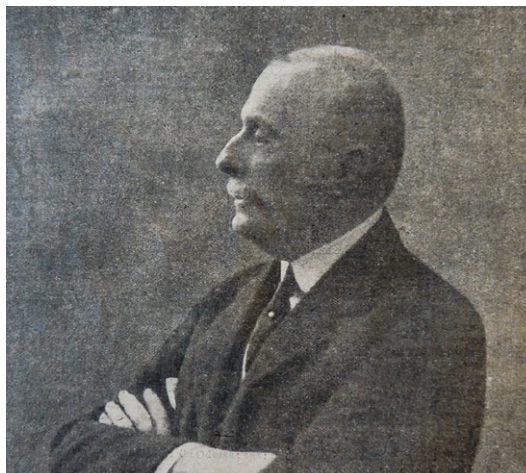
In the first Board of Directors, the second position, that of Vice-President, was given to Alexandru Marghiloman, lawyer, conservative politician, married at that time to Elisa Știrbei, sister of Prince Barbu Alexandru Știrbei.

Although in March 1897, D.A. Sturdza was appointed President of the Council of Ministers, in the summer and autumn of the same year, we find his name in the first press advertisements about the company, which also included (for transparency and prestige) the names of the members of the management. The role of Assicurazioni Generali in this company was evident in the presence of Ermanno Gentili, Charles Girtanner, Marco Besso (director at the Venice headquarters), Edmondo Richetti (deputy secretary general) and, above all, Ugo Ascoli as general manager, seconded as deputy director by D. Gerscovici. Ugo Ascoli (1866 - 1905) was one of the important men „on the ground” of Assicurazioni Generali: before Brăila, he had been agent of the company in Trieste (1883), Prague (1885 - 1892) and Paris (1892 - 1897).

The position of Chairman of the Board of Directors of the company, successively held by D.A. Sturdza and Alexandru Marghiloman, did not mean the politicization



Dimitrie A. Sturdza
(1833 - 1914)



Alexandru Marghiloman
(1854 - 1925)

politizarea acestei societăți: aceștia aduceau prestigiu, dar aveau și interese economice, precum George Gh. Assan, Președintele Camerei de Comerț din București și Mauriciu Blank. Se poate observa, în primele decenii de funcționare, o predominanță a unor membri de seamă ai Partidului Conservator, dar nu putem vorbi de un control politic al acestei formațiuni sau de a considera în epocă că această nu fusese bastion liberal nici în societate era un bastion conservator, așa cum nu fusese nici în 1897, când Președinte a fost șeful Partidului Național Liberal.

De altfel, Assan a fost deputat liberal. Este foarte interesant de notat faptul că primul Consiliu de Administrație reunea și oameni de afaceri (unii și activi politic) din zona Brăilei și Galațiului: Tache Anastasiu, mare proprietar rural și Nicolae V. Perlea (fost primar al Brăilei, originar din Transilvania), mare comerciant de cereale, Vice-Președinti sau ca membri: F. Carnevali, mare comerciant, Zamfir Zamfirescu, mare proprietar rural sau Paul Rottenberg, bancher, armator și negustor de cereale⁷⁵. Prezența lui Adolf Erfling în Consiliu de Administrație nu se explică prin demnitatea sa diplomatică, ci prin faptul că, în calitate de reprezentant al Germaniei la Brăila din 1876, devenise unul dintre membrii de seamă ai comunității germane din România. În concluzie, primele Consilii de Administrație Generala includeau persoane cu interese de afaceri variate (comerț, industrie, agricultură) la nivel regional, dar și național și o prezență puternică a Assicurazioni Generali, care nu

of this company: they brought prestige, but they also had economic interests, such as George Gh. Assan, President of the Bucharest Chamber of Commerce and Mauriciu Blank. One can observe, in the first decades of operation, a predominance of prominent members of the Conservative Party, but we cannot speak of a political control from this party or consider that this society a liberal bastion was a conservative bastion at the time, as it had not been in 1897, when the President was the head of the National Liberal Party.

In fact, Assan was a Liberal MP. It is very interesting to note that the first Board of Directors also brought together businessmen (some also politically active) from the area of Brăila and Galați: Tache Anastasiu, a large rural landowner and Nicolae V. Perlea (former mayor of Brăila, originally from Transilvania), a leading grain merchant, as Vice-Presidents or as members: F. Carnevali, large merchant, Zamfir Zamfirescu, large rural landowner or Paul Rottenberg, banker, ship owner and grain merchant.⁷⁵ Adolf Erfling's presence on the Board of Directors is not explained by his diplomatic dignity, but by the fact that, as Germany's representative in Brăila in 1876, he had become one of the prominent members of the German community in Romania. In conclusion, the first General Management Boards included people with various business interests (commerce, industry, agriculture) at regional but also national level and a strong presence of Assicurazioni Generali, which

⁷⁵Voința Națională, XIV, nr. 374, 12 iulie 1897, p. 4.

⁷⁵Voința Națională, XIV, no. 374, July 12, 1897, p. 4.

trebuie privită ca o formă de control, ci mai degrabă de asistență managerială.

La sfârșitul anului 1897, D.A. Sturdza s-a retras de la conducerea societății și nu mai figurează nici ca membru. În locul său, calitatea de Președinte al Consiliului de Administrație a fost preluată de către Al. Marghiloman. Deși, asemenea predecesorului său, noul Președinte era implicat foarte mult în viața politică, această funcție, un semn de încredere din partea acționarilor, inclusiv a conducerii Assicurazioni Generali, nu a fost decorativă. După datele noastre, Marghiloman s-a achitat cu seriozitate de obligațiile care decurgeau din această funcție.

În anii următori, componența Consiliului de Administrație a mai cunoscut unele schimbări. Dimitrie P. (Tache) Anastasiu⁷⁶, liberal, i-a luat locul lui Marghiloman, conservator, ca Vice-Președinte. În mai 1898, au primit statutul de membru al acestui for: Theodor Ștefănescu, Director al Băncii Naționale a României, Dimitrie C. Rosetti, Președintele Consiliului de Administrație al Creditului Funciar, Iași și Philippe Weiss, Director la „Pester Ungarische Commercial Bank” din Budapesta. Conducerea executivă – Ugo Ascoli director, David Gerscovici (din 1903 - David Gerbea⁷⁷) ca director adjunct – a rămas neschimbată.

Generală - un jucător important pe piața asigurărilor încă de la înființare

Fondatorii Societății Române de Asigurări Generale au avut de la început nu doar obiective importante, ci și un plan: funcționarea efectivă a început la 25 martie 1897, oferind din prima zi în portofoliul său asigurări de transporturi maritime, fluviale și pe uscat, ceea ce ne arată că răspundea unor nevoi clare a transportatorilor din porturile Brăila și Galați⁷⁸. În următoarele două luni au fost introduse și alte tipuri de asigurări: contra incendiului (iunie 1897), grindinei, în caz de accidente, la care s-au adăugat ulterior și altele pentru segmentul social (asigurări de zestre pentru copii – în cazul decesului părintelui, accidente corporale, asigurări reciproce, rente viagere).

should not be seen as a form of control, but rather as managerial assistance.

At the end of 1897, D.A. Sturdza retired from the management of the company and is no longer listed as a member. In his place, the role of Chairman of the Board of Directors was taken over by Al. Marghiloman. Although, like his predecessor, the new President was very involved in political life, this position, a sign of confidence on the part of shareholders, including the management of Assicurazioni Generali, was not decorative. According to our data, Marghiloman fulfilled the obligations arising from this position.

In the following years, the composition of the Board of Directors underwent some changes. Dimitrie P. (Tache) Anastasiu,⁷⁶ a liberal, took the place of Marghiloman, a conservative, as Vice-President. In May 1898, Theodor Ștefănescu, Director of the National Bank of Romania, Dimitrie C. Rosetti, President of the Board of Directors of the Land Credit, Iași and Philippe Weiss, Director of the „Pester Ungarische Commercial Bank” in Budapest, received the status of member of this forum. The executive management – Ugo Ascoli as director, David Gerscovici (since 1903 - David Gerbea)⁷⁷ as deputy director – remained unchanged.

Generală - a key player in the insurance market since its inception

The founders of the Romanian General Insurance Company had, from the beginning, not only important objectives, but also a plan: the effective operations began on March 25, 1897, offering from the first day in its portfolio insurance for maritime, river and land transport, which shows us that it responded to the clear needs of the carriers in the ports of Brăila and Galați.⁷⁸ In the following two months, other types of insurance were introduced: against fire (June 1897), hail, in case of accidents, to which others were later added for the social segment (dowry insurance for children – in case of the death of the parent, bodily accidents, mutual insurance, life annuities).

⁷⁶Decedat în 1900, Anastasiu și-a lăsat întreaga avere Academiei Române, https://ro.wikipedia.org/wiki/Tache_Anastasiu.

⁷⁷Voința Națională, XX, nr. 5453, 6 iunie 1903, p. 3.

⁷⁸Constituționalul, IX, nr. 2244, 18 / 30 martie 1897, p. 3.

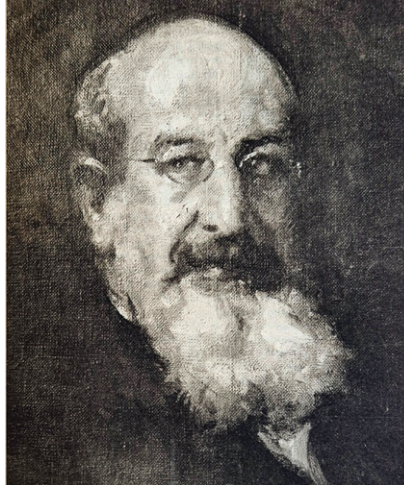
⁷⁶Anastasiu died in 1900, leaving his entire fortune to the Romanian Academy, https://ro.wikipedia.org/wiki/Tache_Anastasiu.

⁷⁷Voința Națională, XX, no. 5453, June 6, 1903, p. 3.

⁷⁸Constituționalul, IX, no. 2244, March 18 / 30, 1897, p. 3.

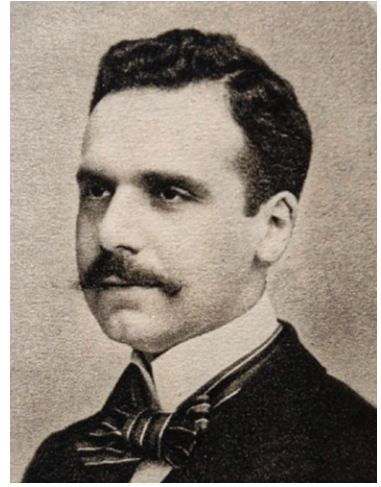


Mauriciu Blank



Edmondo Richetti

Patrimoniul societății Assicurazioni Generali, ulei
pe pânză, Gino Parin, cca. 1930
*Corporate Heritage of Assicurazioni Generali, oil
on canvas, Gino Parin, ca. 1930*



Ugo Ascoli

Ramurile prevăzute în „Statul de Funcționare” și anume **Asigurări de Non-Viață (A)** și **Asigurările de Viață (B)** erau:

- A** a) Contra riscurilor de incendiu, în care se cuprind și cele urmate din daunele cauzate de trăsnet, exploziunea gazului, a cazanelor cu vapori și a altor aparate.
- b) Contra consecințelor economice a suspendării fabricilor, precum și pierderii veniturilor, rezultând din incendiu sau exploziune.
- c) Contra riscurilor de transporturi maritime, fluvi-ale și terestre, în care se cuprind riscurile la care ar putea fi supuse vasele în timpul construcțiunei lor, aruncării lor în apă sau când staționează.
- d) Contra pagubelor din cauza grindinei.
- e) Contra spargerii geamurilor.
- f) Contra accidentelor de orice natură, de care ar putea fi atinse persoanele și contra riscurilor de responsabilitatea civilă.

The branches provided for in the “Statute of Operations”, namely **Non-Life Insurance (A)** and **Life Insurance (B)** were:

- A** a) Against the risks of fire, which also includes those resulting from damage caused by lightning, explosion of gas, steam boilers and other appliances.
- b) For the economic consequences of the suspension of factories, as well as the loss of revenue, resulting from fire or explosion.
- c) For the risks of maritime, river and land transport, which includes the risks to which ships could be subjected during their construction, discharge into the water or when stationary.
- d) For hail damage.
- e) For broken windows.
- f) For accidents of any nature, by which persons could be affected and against the risks of civil liability.

"GENERALA" SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURĂRI GENERALE



POLITA № 04863

DE

Asigurare mixta cu termen fix de plată, însumat
 „Generală” Societate Română de Asigurări Generale
 pe baza ofertei care s-a făcut cu data din 31 Decembrie 1901 asigură asupra vieții

Domnului **Stefan Nicolaiescu**
 Curpăreț, domiciliat în Iași
 născut în Iași, conform declarației date în fața Notarului Public și
 înmănată pe baza actelor de naștere, care atestă că:

LEI *Suma de 1000*

plătibil la 1 Decembrie 1908, când va avea vârsta de 18 ani, sau
 în caz de deces înainte de această dată, va plăti sumă egală cu cea de mai sus, în caz de deces
 înainte de termenul dat, fiind în vigoare la data încheierii prezentei Polite.

Pentru această asigurare al cărei contractant este D. *asiguratul* *Stefan Nicolaiescu*
 se va plăti Societății un premiu semestrial de:

LEI *Suma de 1000*

la întreg, însumat în 1 Decembrie 1908 al fiecărui an până
 la 1 Iunie 1908 inclusiv, care vor fi plătite la moartea asiguratului sau la data de expirare.
 Primul premiu în suma de Lei 437.45 pentru timpul de la 1 Decembrie 1901
 până la 1 Iunie 1908 precum și taxele cuvenite s-a plătit Societății contra predării prezentei Polite.
 Încetarea și aspirarea asigurării se va face în tot de-a una la orele 12 ziua
 București, 25 Decembrie 1901

„Generală” Societate Română de Asigurări Generale

Stefan Nicolaiescu

Șeful secției „Viață”

CAPITAL SOCIAL
 deplin versat
 LEI 3000000

Timbul cerut de lege se plătește
 în Minister de finanțe direct de
 Societate prin abonament.

Compt:
 Premiu Lei 437.45
 Taxa 20
 Timbru 150
 Total Lei 612.45

Anticipațiune Lei 612.45

La 28 Decembrie 1901 mi s-a achitat a reșed
 de partea
 Societate Română de Asigurări Generale
 AGENTIA SPECIALĂ
 Kotojancu & Nicolaiescu
 Șeful secției „Viață”

Poliță de asigurare de viață Generala, 1901 (arhiva personală, Daniela Pene)

Generala Life Insurance Policy, 1901 (personal archive, Daniela Pene)

GENERALA

SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURĂRI GENERALE ÎN BUCUREȘTI

CAPITAL SOCIAL
deplin vărsat
LEI: 3,000,000.

AGENȚIA B. B.
Fischermann
OFERTA N°
Ret. Pol. N°
Inloc. Pol. N°
Risc com. cu Pol. N°
Risc vec. cu Pol. N°
N° 22926

POLIȚA DE INCENDIU

N° 186463



„Generala” Societate Română de Asigurări Generale în București

asigură Domnului I. A. Caraman
domiciliat în București obiectele mai jos notate, care sunt proprietatea
Domnului asigurat și a căror asigurare s'a cerut cu
oferta datată din 27 Iulie n. c. de Domnul oferent

în capitală de Proprietar până la suma de
Lei cincinuinasuta

în contra daunelor de incendiu și anume în temeiul condițiilor imprimate pe contra-

pagină și a celor manuscrise mai la vale, pe timp de 7 ani luni zile
de la 28 Iulie st. n. 1000

până la 28 Iulie st. n. 1000

contra plății în numerar al costului asigurării adică prima, taxa, timbrul legal, etc. de
Lei cincinuinasuta

iar pentru anii viitori s'au pus 5 bonuri, à Lei 28.6.05 însumând Lei 140.6.25
plătibil fie care la 28 Iulie

„GENERALA”
Societate Română de Asigurări Generale
DIRECȚIUNEA GENERALĂ



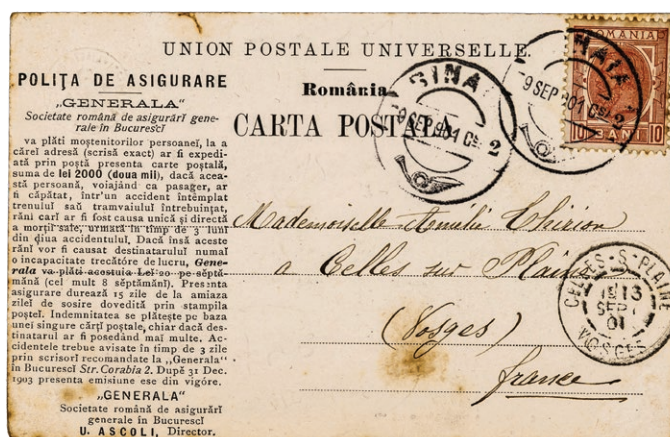
Gerbea

N°	Valoarea declarată	Preț	St. Bnl. Cîmă	N°	Total	Suma primei
ort.	Lei	Comuna	Plasa		Construc. la furnă pînă la	Lei B
1	5100	Valoarea totală a diferitelor mobile, haine asigurate și ale obiectelor de casă conform înscu- rului anexat la oferta, aflate în vila proprie dîm asigurat.			primă timbru taxa timbru Total	28.05 2 1.50 31.55
	5100				Anul al 7-lea gratis	

Acbitată la 15/28 Iulie 1906

Timbrul acestei polițe se plătește la Casa Statului conform autorizațiunii onor. Minister de Finanțe N° 32326 din 8 Mai 1897

Poliță de asigurare de incendiu Generala, 1906 (arhiva personală Alexandru Ivan)
Generala Fire Insurance Policy, 1906 (personal archive Alexandru Ivan)



Polită de asigurare, carte poștală, față / verso, 1901

(arhiva personală Mihai Voiculescu)

Insurance policy, postcard, front / back, 1901

(Mihai Voiculescu personal archive)

B Asigurări și reasigurări asupra vieții în toate combinațiunile, precum asigurări în caz de deces, de viețuire, de supraviețuire, asigurări combinate, tontine, asociațiuni mutuale de supraviețuire, rente viagere, etc.⁷⁹.

Primul client important al Societății Generala a fost Serviciul Maritim Român, care a asigurat vaporul de mărfuri „Dobrogea”⁸⁰, tranzacție urmată imediat și de asigurarea altor patru vapoare de mărfuri - „București”, „Turnu-Severin”, „Constanța” și „Iași”. Această colaborare inițială între stat și societatea de asigurări a deschis calea unei relații durabile care a condus la extinderea portofoliului de asigurări asupra întregii flote maritime românești. Până în anul 1900, România dispunea de peste 300 de nave și șleपुरi, acestea fiind acoperite prin polițe emise de Societatea Română de Asigurări Generala din Brăila⁸¹. Generala și-a îndeplinit obligațiile față de Serviciul Maritim Român și implicit statul român,

B - Life insurance and reinsurance in all combinations, such as death, living, survival insurance, combined insurance, tontine, mutual survival associations, life annuities, etc.⁷⁹

The first important client of Societe Generala was the Romanian Maritime Service, which insured the cargo ship “Dobrogea”,⁸⁰ a transaction immediately followed by the insurance of four other cargo ships - “Bucharest”, “Turnu-Severin”, “Constanța” and “Iași”. This initial collaboration between the state and the insurance company paved the way for a lasting relationship that led to the expansion of the insurance portfolio to the entire Romanian maritime fleet. Until 1900, Romania had over 300 ships and barges, which were covered by policies issued by the Romanian General Insurance Company in Brăila.⁸¹ Generala fulfilled its obligations to the Romanian Maritime Service and implicitly to the Romanian

⁷⁹Statutele Societății Române de Asigurări Generale din Brăila”, art. 1, în Monitorul Oficial, nr. 286, 23 Martie / 4 aprilie 1897, p. 9833.

⁸⁰Evenimentul, V, nr. 1276, 28 iunie 1897, p. 1276.

⁸¹Informații furnizate de către Mihai Voiculescu.

⁷⁹Statutes of the Romanian General Insurance Company of Brăila”, art. 1, in the Monitorul Oficial, no. 286, 23 March / 4 April 1897, p. 9833.

⁸⁰Evenimentul, V, no. 1276, June 28, 1897, p. 1276.

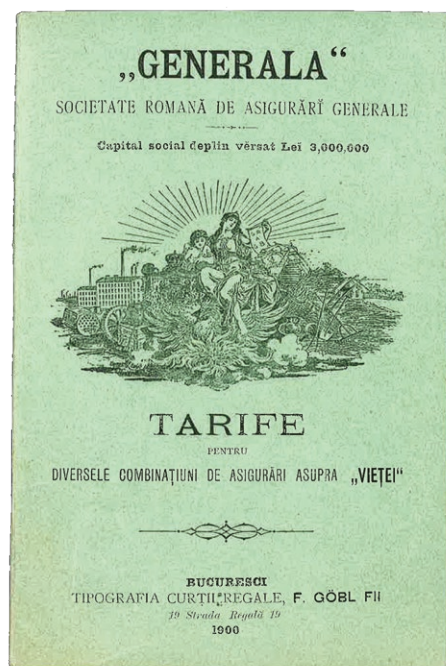
⁸¹Information provided by Mihai Voiculescu.

inclusiv în momente dificile cum a fost înghețarea Dunării în iarna anului 1902 - 1903, cu prejudicii semnificative pentru comerțul intern și internațional. Atunci, Regele Carol I a solicitat explicații oficiale conducerii Societății Generala, instituție responsabilă pentru asigurarea unui număr semnificativ de vase comerciale afectate de îngheț. În răspunsul sub formă de raport, Directorul Ugo Ascoli a explicat cauzele blocării transportului de mărfuri și de călători pe Dunăre (fenomen meteorologic rar, absența spărgătoarelor de gheață și deficiențe în adăpostirea și iernarea navelor) oferind și recomandări de urmat în viitor⁸².

În paralel, a început și procesul de răspândire în țară: a fost înființată o sucursală la București (clădirea Hanul Ghermani⁸³, Strada Smârdan, nr. 2, colț cu strada Doamnei) și agenții în alte orașe. Lângă sediul sucursalei din București se afla sediul unei

state, including in difficult moments such as the freezing of the Danube in the winter of 1902 - 1903, with significant damage to domestic and international trade. At that time, King Carol I requested official explanations from the management of Generala, the institution responsible for ensuring a significant number of commercial vessels affected by the frost. In the response, in the form of a report, Director Ugo Ascoli explained the causes of the blockage of the transport of goods and passengers on the Danube (rare meteorological phenomenon, absence of ice-breakers and deficiencies in the sheltering and wintering of ships) also offering recommendations to follow in the future.⁸²

At the same time, the process of expanding in the country began: a branch was established in Bucharest (Hanul Ghermani building,⁸³ 2 Smârdan Street, corner with Doamnei Street) and agencies in other cities. Next to the headquarters of the branch



Coperta 1 a tarifarelor de asigurări de viață și contra incendiului utilizate de către agenții Societății Generala (Arhiva Istorică a Generali din Trieste)
Cover 1 of the life and fire insurance tariffs used by the agents of Generala (Historical Archive of Assicurazioni Generali, in Trieste)

⁸²Voința Națională, XX, nr. 5465, 20 iunie / 3 iulie 1903, p. 3; nr. 5468, 24 iunie/7 iulie 1903, p. 1.

⁸³Hanul Ghermani (de la Germani) a fost demolat în 1939. În această zonă s-a construit o nouă clădire a Băncii Naționale.

⁸²Voința Națională, XX, no. 5465, June 20/July 3, 1903, p. 3; no. 5468, June 24 / July 7, 1903, p. 1.

⁸³The Ghermani Inn (from Germans) was demolished in 1939. A new building of the National Bank was built in this area.



Casa Braikoff, primul sediu al Societății de Asigurări „Generala” din București
Braikoff House, the first headquarters of the “Generala” Insurance Company in Bucharest

agenții “Naționala” (Strada Smârdan, nr. 4), nu departe de sediul central al unei alte societăți, Palatul Societății „Naționala” (str. Doamnei, nr. 12).

La ședința acționarilor din 4 / 17 aprilie 1899 s-a luat decizia mutării sediului central de la Brăila, la București (în strada Corabia, nr. 2) și schimbarea denumirii în „Generala. Societate Română de Asigurări Generale”.

Generala va deveni foarte repede o marcă cunoscută de toți românii. Prin mutarea la București urmărea nu doar o eficientizare a serviciilor, ci și o extindere teritorială, de anvergură națională. În plus, era indispensabilă această mutare pentru o societate care voia să facă performanță pe piața asiguraților: Bucureștiul era capitala României, centrul vieții politice și economice, locul unde își aveau sediul și celelalte societăți.

În acest context, trebuie amintită Casa Braikoff, primul sediu central al Societății de Asigurări „Generala” din București (1899 – 1908). Ugo Ascoli, coordona operațiunile din acest sediu care apare frecvent menționat în corespondența oficială a epocii

in Bucharest was the headquarters of a “Naționala” agency (4 Smârdan Street), not far from the headquarters company, the Palace of “Naționala” (12 Doamnei Street).

At the shareholders’ meeting of April 4 / 17, 1899, the decision was made to move the headquarters from Brăila to Bucharest (in 2 Corabia Street) and to change the name to “Generala. Romanian General Insurance Company”.

Generala was to become very quickly a brand known by all Romanians. By moving to Bucharest, it aimed not only at a streamlining of services, but also at a territorial expansion, on a national scale. In addition, this move was indispensable for a company that wanted to perform on the insurance market: Bucharest was the capital of Romania, the center of political and economic life, the place where the other companies were headquartered.

In this context, it is worth mentioning the Braikoff House, the first headquarters of the “Generala” Insurance Company in Bucharest (1899 – 1908). Ugo Ascoli, coordinated the operations in this

sub adresa Corabia nr. 2. Construit în 1891, proiectul arhitectural aparține elvețianului John Elisée Berthet, care a realizat o clădire în formă de „V”, cu laturile orientate spre strada Episcopiei și strada Corabia, astăzi parte din strada Georges Clemenceau. Înainte de 1899, această clădire a fost ocupată temporar de Ministerul de Justiție, în așteptarea finalizării sediului propriu de pe Cheiul Dâmboviței.

La Brăila a rămas să funcționeze Biroul Central pentru asigurările din domeniul „transporturi, maritim și fluvial”. De altfel, Brăila a rămas un pol semnificativ pentru Generala. Fără doar și poate, nu doar la Generala, dar și la celelalte societăți de asigurare din România în acționariatul cărora a intrat Assicurazioni Generali au beneficiat nu doar de un aport de resurse financiare, ci și de resurse umane și de know-how. Iar, la Generala, această contribuție a fost cea mai mare.

Societatea a cunoscut o creștere graduală a cifrei de afaceri, a numărului de polițe contractate, quantumul despăgubirilor și a vizibilității publice, ajutată de reclame în presă, inclusiv mulțumiri ale persoanelor care erau despăgubite. În primul deceniu de

headquarter, which is frequently mentioned in the official correspondence of the time under the address Corabia no. 2. Built in 1891, the architectural project belongs to the Swiss John Elisée Berthet, who created a “V” shaped building, with the sides facing Episcopiei Street and Corabia Street, today part of Georges Clemenceau Street. Before 1899, this building was temporarily occupied by the Ministry of Justice, pending the completion of its own headquarters on the Dambovita Quay.

In Brăila, the Central Office for Insurance in the “Transport, Maritime and Fluvial” field remained to function. In fact, Brăila remained a significant center for Generala. Without a doubt, not only at Generala, but also at the other insurance companies in Romania whose shareholders Assicurazioni Generali has entered, they have benefited not only from a contribution of financial resources, but also from human resources and know-how. And at Generala this contribution was the largest.

The company experienced a gradual increase in turnover, the number of policies sold, the amount of compensations and public visibility, helped by advertisements in the press, including thanks from the

SOCIETATE ROMÂNĂ de ASIGURĂRI GENERALE din BRĂILA

CAPITAL SOCIAL Lei 3.000.000 DEPLIN VERSAȚI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIUNE

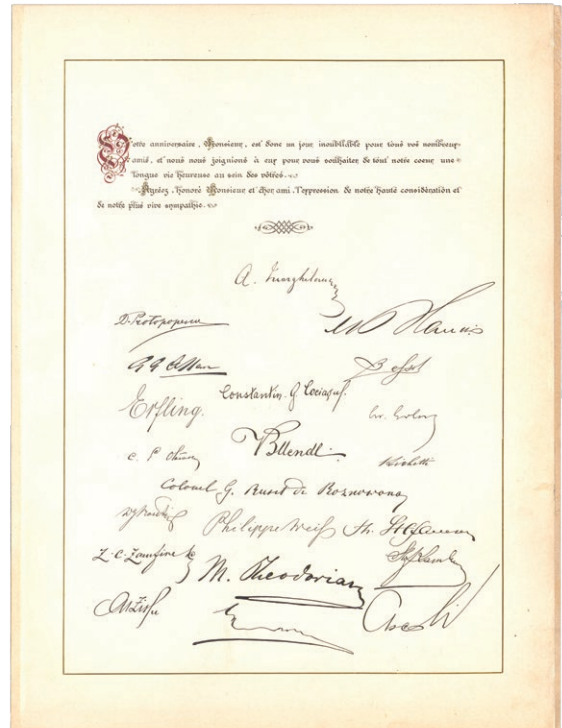
A. Marghiloman, fost ministru, deputat, mare proprietar. București. T. Anastasin, senator, mare proprietar. G. G. Assan, președintele Camerei de comerț, dtn București, mare proprietar. București. M. Blank, șeful casei Marimoroch Blank & Co. etc. Bucuresci. Comandor Marco Besso, director general al societății «Assicurazioni Generali» etc. Trieste-Veneția. F. Carnevali, mare armator și exportator. Brăila. G. G. Cociaș, deputat, avocat Brăila. A. Krfling, consul german, exportator. Brăila. E. Gentili, director general al Primei Societăți Austriace de asigurări Generale contra accidentelor etc. Viena.	N. V. Perlea, mare comerciant, Brăila. C. Girtanner, dirigintele branșei transport de la «Assicurazioni Generali». Trieste. Vittorio B. Mendl, șeful caselor L. Mendl & Co. și Fratelli B. Mendl. Brăila. Col. G. Rosnovano, fost președinte al Camerei deputaților, mare proprietar, Rosnov. Edmondo Richatti, director al Societății «Assicurazioni Generali» etc. Trieste. D. G. Krsetti, președintele consiliului de administrație al Creditului Funciar Urban. Iași. Th. Ștefănescu, director la Banca Națională a României etc. Bucuresci. Philippe Weiss, director la Pester Ungarische Commercial Bank etc. Budapest. Z. C. Zamfirescu, mare proprietar. Brăila.
--	--

DIRECTOR, U. Ascoli.
Sub-director, D. Gerseovici.

„GENERALA”

Asigură în contra daunelor de: Incendiu, Grindină, Transport, pe uscat fluvial și maritim. Face asigurări asupra Vieții în toate combinațiunile de: Cas de moarte, Zestre, Rente viagere în condițiunile cele mai noi și mai avantajoase.

N. B. Toate cererile de informații a se îndrepta Direcțiunii la Brăila **Reprezentanței Generalei** din București, 2, Strada Smârdan, sau Sucursalelor din toată țara.



Prima pagină și semnăturile de pe ultima pagină a unei scrisori de mulțumire din 1902 către Ermanno Gentili, semnată de către membrii Consiliului de Administrație al Generala ((Arhiva Istorică a Generali din Trieste)

First page and signatures on the last page of a 1902 thank-you letter to Ermanno Gentili, signed by members of the Board of Directors of Generala (Historical Archive of Generali in Trieste)

funcționare (până la sfârșitul anului 1906), Generala a plătit daune în valoare de peste 33.000.000 lei⁸⁴.

Societatea Generala a vizat nu doar să încheie polițe de asigurare cu oameni de afaceri, mari proprietari funciari, societăți comerciale și de transport sau cu Statul, ci și cu toți aceia îngrijorați de viitorul bunurilor și familiilor lor. Deși reclamele în presă erau de multă vreme utilizate de către societățile de asigurare pentru a atrage clienți, a-și crește vizibilitatea și prestigiul, la începutul secolului XX, Generala a inovat și în acest domeniu. În octombrie 1901, aceasta a încheiat un acord cu ziarul de mare tiraj "Universul", condus de italianul Luigi Cazzavillan, prin care abonații acestei publicații beneficiau de o asigurare gratuită împotriva accidentelor feroviare⁸⁵. Astfel, orice abonat al "Universul" urma să fie acoperit în cazul

people who were compensated. In the first decade of operation (until the end of 1906), Generala paid damages worth over 33,000,000 lei.⁸⁴

Generala aimed not only to conclude insurance policies with businessmen, large landowners, commercial and transport companies or with the State, but also with all those worried about the future of their assets and families. Although advertisements in the press had long been used by insurance companies to attract customers, increase its visibility and prestige, at the beginning of the 20th century, Generala also innovated in this field. In October 1901, it concluded an agreement with the large-circulation newspaper „Universul”, led by the Italian Luigi Cazzavillan, through which the subscribers of this publication benefited from free insurance against railway accidents.⁸⁵ Thus, any subscriber of „Universul”

⁸⁴Frédéric Damé, *Bucarest en 1906*, București, Socec, 1907, p. 611.

⁸⁵„Contract de asigurare a cititorilor «Universului» contra accidentelor pe toate căile ferate din Europa”, în *Universul*, XIX, nr. 268, 2 / 15 octombrie 1901, p. 2.

⁸⁴Frédéric Damé, *Bucarest en 1906*, Bucharest, Socec, 1907, p. 611.

⁸⁵“Contract for the insurance of the readers of the “Universe” against accidents on all railways in Europe”, in *Universul*, XIX, no. 268, 2 / 15 October 1901, p. 2.

unui accident survenit în timpul călătoriilor cu trenuri de tip accelerat, de persoane sau mixt, pe teritoriul Europei.

Asigurarea includea: despăgubiri de 4.000 lei în caz de deces, suma fiind plătită moștenitorilor legali, respectiv despăgubiri de 1.000 lei în caz de invaliditate permanentă totală. Acest parteneriat nu a dus doar la creșterea cotei de piață și diversificarea beneficiarilor de polițe ai Generala, ci și la creșterea gradului de conștientizare privind importanța protecției financiare, un mai mare acces a publicului lor la servicii de asigurare sau fidelizarea abonaților ziarului. De asemenea, direcția ziarului și-a asigurat toți angajații la societatea Generala⁸⁶.

În anul 1904, în locul lui Ugo Ascoli, demisionat din cauza unor probleme de sănătate, Consiliul de Administrație, cu asentimentul Assicurazioni Generali l-a numit pe Giuseppe / Joseph Kahané, care a exercitat această funcție până în decembrie 1909. J. Kahané (1856 - 1921), originar din Bucovina avea o experiență lungă în Assicurazioni Generali (din 1887): reprezentant la Salonic, inspector general pentru Levant, Istanbul, Viena, Praga și din nou Viena. De la București, acesta a plecat în 1910 la „Erste Allgemeine Unfall und Schadensversicherung”, dar a revenit la Assicurazioni Generali în 1912. Între 1914 și 1921, Kahané a fost și membru în Consiliul Directorilor Assicurazioni Generali.



Giuseppe Kahané,
director general, 1904 – 1909
(Arhiva Istorică a Assicurazioni Generali, Trieste)
general manager, 1904 – 1909
(*Historical Archive of Assicurazioni Generali, Trieste*)

was to be covered in the event of an accident occurring during the journeys of accelerated trains, passenger or mixed, on the territory of Europe.

The insurance included: a compensation of 4000 lei in case of death, the amount being payable to the legal heirs, respectively a compensation of 1000 lei in case of total permanent disability. This partnership has not only led to an increase in the market share and diversification of Generala's policyholders, but also to increased awareness of the importance of financial protection, greater access of their public to insurance services or loyalty of the newspaper's subscribers. Also, the newspaper's management insured all its employees at Generala.⁸⁶

In 1904, in the place of Ugo Ascoli, who resigned due to health problems, the Board of Directors, with the consent of the Assicurazioni Generali, appointed Giuseppe / Joseph Kahané, who held this position until December 1909. J. Kahané (1856 - 1921), originally from Bukovina, had a long experience in Assicurazioni Generali (since 1887): representative in Thessaloniki inspector general for the Levant, Istanbul, Vienna, Prague and again Vienna. From Bucharest, he left in 1910 for the “Erste Allgemeine Unfall und Schadensversicherung” but returned to Assicurazioni Generali in 1912. Between 1914 and 1921, Kahané was also a member of the Board of Directors of Assicurazioni Generali.



Albert Mizrachi,
director general, 1910 - 1920
general manager, 1910 - 1920

⁸⁶*Universul*, XIX, nr. 269, 3 / 16 octombrie 1901, p. 3.

⁸⁶*Universul*, XIX, no. 269, 3 / 16 October 1901, p. 3.

La începutul anului 1910, Albert(o) Misrahi/Mizrachi (1864 - 1940), angajat al societății Assicurazioni Generali din 1896, agent la Istanbul a devenit noul Director General. D. Gerbea a rămas subdirector. Cetățean francez, Albert(o) Misrahi a rămas în funcția de Director până în martie 1920 când, motivând cauze familiale, s-a transferat la reprezentanța Generala din Paris, unde a lucrat cel puțin până în 1928.

După 1909, a crescut nu doar numărul agenților din teritoriu, dar și complexitatea aparatului central (direcții cu șefi pe secțiuni – Incendiu, Grindină, Asigurare de viață, Contabilitate). A fost angajat un avocat permanent, Vasile Th. Cancicov, memorialist al Primului Război Mondial, dar a apărut și postul de cenzor și de cenzori supleanți. Unii dintre ei vor rămâne o perioadă îndelungată angajați ai Generalei.

În funcție de evoluția acționariatului, de decesul unora dintre membri sau alte motive, au existat modificări ale componenței Consiliului de Administrație, fiind mai des întâlnite cooptările, ca de exemplu în adunarea generală a acționarilor din 25 martie / 27 aprilie 1914: Constantin C. Arion (în mai multe rânduri ministru), Albert Misrahi, Ion Mitilineu, Edgardo Morpurgo. În 1912 sau în 1913, a fost ales Președinte al Consiliului de Administrație Constantin P. Olănescu. Mauriciu Blank care ocupa de mai mulți ani acest post, a fost confirmat Vice-Președinte. Olănescu și Arion, membri ai Partidului Conservator erau colaboratori apropiați ai lui Marghiloman.

Un moment de maximă vizibilitate publică și care arăta și puterea economică a acestei societăți de asigurare l-a reprezentat inaugurarea Palatului Societății Generale, din Piața Universității, în ianuarie 1909, construită după un proiect al arhitectului Oscar Maugsch. La festivitatea de inaugurare au fost prezenți membrii Consiliului de Administrație (Al. Marghiloman, M. Blank, C. Olănescu, Virgil Arion), conducerea societății, dar și numeroși invitați: P.S.S. Arhiereul Nifon, vicarul Mitropoliei; Ion Kalinderu, administratorul domeniilor Coroanei; Gheorghe D. Creangă, economist și secretarul general al Ministerului Industriei și Comerțului și majoritatea directorilor societăților de asigurare care funcționau în acel moment în România. Nu credem totuși că, în momentul inaugurării, clădirea era finalizată

At the beginning of 1910, Albert(o) Misrahi/Mizrachi (1864 - 1940), an employee of the company Assicurazioni Generali since 1896, agent in Istanbul, became the new General Manager. D. Gerbea remained deputy director. A French citizen, Albert(o) Misrahi remained Director until March 1920 when, citing family reasons, he transferred to the Generala representative office in Paris, where he worked until at least 1928.

After 1909, not only the number of agents in the territory increased, but also the complexity of the central apparatus (directorates with heads by sections – Fire, Hail, Life Insurance, Accounting). A permanent lawyer, Vasile Th. Cancicov, a memoirist of the First World War, was hired, but the position of censor and alternate censors also appeared. Some of them will remain employees of the General for a long time.

Depending on the evolution of the shareholding, the death of some of the members or other reasons, there were changes in the composition of the Board of Directors, co-optations being more common, as for example in the general meeting of shareholders of March 25 / April 27, 1914: Constantin C. Arion (minister on several occasions), Albert Misrahi, Ion Mitilineu, Edgardo Morpurgo. In 1912 or 1913, Constantin P. Olănescu was elected President of the Board of Directors. Mauriciu Blank, who had held this position for several years, was confirmed Vice-President. Olănescu and Arion, members of the Conservative Party, were close collaborators of Marghiloman.

A moment of maximum public visibility and which also showed the economic power of this insurance company was the inauguration of the Palace of Generala, in University Square, in January 1909, built according to a project by the architect Oscar Maugsch. The inauguration ceremony was attended by the members of the Board of Directors (Al. Marghiloman, M. Blank, C. Olănescu, Virgil Arion), the management of the society, but also numerous guests: Bishop Nifon, vicar of the Romanian Church; Ion Kalinderu, administrator of the Crown's domains; Gheorghe D. Creangă, economist and secretary general of the Ministry of Industry and Trade and most of the directors of the insurance companies operating

în totalitate. Arhitectului Oscar Maugsch, de origine germană, dar născut la Iași, i se datorează mai multe construcții emblematice din România, în București: Banca de Scont (Str. Lipscani), Casa Grigore P. Olănescu, Casa Sabba Ștefănescu.

Discursul de inaugurare al Palatului Generala rostit de Alexandru Marghiloman, Președintele societății Generala:

„D-nii mei, sunt 12 ani de când Societatea Generala a fost fondată de bătrânul om de stat a cărui absență momentană, dintre noi, o regretăm cu toții. Am avut onoarea să am ca predecesor la prezidenția societății Generala pe d. Dimitrie Sturdza și sunt, cred, ecoul tuturor inimilor noi prezente, dându-i cea dintâi gândire lui și făcând urări călduroase pentru o grabnică și completă restabilire a sănătății sale.

În acești 12 ani, domnii mei, societatea „Generală”, a reclădit multe edificii mistuite de urgia focului, înainte de a se gândi să-și clădească acest adăpost, în care astăzi intră cu cinste, și, o spun cu oarecare mândrie, înconjurată de simpatia generală, pentru că în această activitate a ei nu a căutat să-și îndeplinească numai cu o extremă scrupulozitate toate obligațiunile profesionale, dar la unison cu surorile mai mari, care au precedat-o în carieră, sper și cu surorile care au venit după dânsa, în carieră, s-a luat la întrecere de a populariza din ce în ce mai mult în România, măsura eminentă de prevedere care se cheamă grija zilei de mâine și economia. Acești doi factori nu sunt caracteristici ai neamului nostru, dar neamul nostru este înzestrat de destul de mari calități, unele de bărbăție, altele de strălucire, astfel încât se poate aminti, fără să jicnim în ceva, că-i lipsește darul economiei și al prevenției. Pentru a întări și a face să prospere din ce în ce mai mult aceste două însușiri, dăm toată atențiunea noastră asigurărilor asupra vieții, care sunt forma cea mai bună pentru a întări aceste două sentimente și văd că munca noastră a fost rodnică, fiindcă în această scurtă carieră a noastră, am putut pune la o parte 20 milioane rezervă, fond de garanție pentru asigurările asupra vieții. Nu am putut, domnii mei, să ajungem la acest scop, nu vom putea continua mai departe această luptă, eminentă economică și folositoare spiritului public, decât continuând a avea ceea ce ne-a susținut până astăzi, pe deoparte amicitia binevoitoare a organelor publice, despre ale căror relațiuni cu noi nu am avut decât să

at that time in Romania. However, we do not believe that, at the time of its inauguration, the building was completely finished. The architect Oscar Maugsch, of German origin, but born in Iași, is responsible for several emblematic buildings in Bucharest Romania: the Scont Bank (Lipscani Street), the Grigore P. Olănescu House, the Ștefănescu Sabba House.

The inauguration speech of the Generala Palace delivered by Alexandru Marghiloman, President of Generala:

“My gentlemen, it has been 12 years since the company Generala was founded by the old statesman whose temporary absence we all regret. I had the honor of having Mr. Dimitrie Sturdza as my predecessor at the presidency of Generala and I am, I believe, the echo of all the new hearts present, giving him his first thought and sending warm wishes for a speedy and complete restoration of his health.

In these 12 years, my lords, Generala has rebuilt many edifices consumed by the plague of fire, before thinking of building this shelter, in which today it enters with honor, and, I say it, with some pride, surrounded by general sympathy, because in this activity it has not sought to fulfill only with extreme scrupulosity all its professional obligations, but in unison with the older sisters, who preceded it in her career, I hope also with the sisters who came after it, in their career, it competed to popularize more and more in Romania, the eminently foresighted measure that is called the care of tomorrow and savings. These two factors are not characteristics of our nation, but our nation is endowed with quite great qualities, some of manliness, others of brilliance, so that it can be remembered, without addressing an insult, that it lacks the gift of savings and prevention. In order to strengthen and make these two qualities prosper more and more, we give all our attention to life insurance, which is the best way to strengthen these two qualities, and I see that our work has been fruitful, because in this short career of ours, we have been able to set aside 20 million as reserves, guarantee funds for life insurance. We will not be able, gentlemen, to reach this goal, we will not be able to continue this struggle, eminently economic and useful to the public spirit, unless we continue to have what has sustained us until today, on the one hand the benevolent friendship of the



Palatul Generala în forma sa inițială, 1906 (în prezent pe strada Toma Caragiu, București)
Palace of Generala in its original form, 1906 (currently on Toma Caragiu Street, Bucharest)



Palatul Generala în forma lui finală, corpul cu turnuri și cupole din Piața Universității din București, carte poștală
The Palace of Generala in its final form, the building with towers and domes in the University Square in Bucharest, postcard

ne felicităm și cărora le aduc astăzi tributul meu de recunoștință, al doilea îmbrățișarea caldă a opiniei publice și al treilea zelul neobosit al funcționarilor noștri. Și atunci îmi veți permite, domnii mei, să vă îmbrățișez într-o singură gândire: pe d-voastră reprezentanți ai puterii publice, pe d-voastră prețioșii noștri oaspeți, amici ai societății, pe d-voastră presă, oglindă fidelă a opiniei publice și pe d-voastră cohortă neobosită a impiegatilor noștri și unindu-vă în același avânt de dragoste să spun pentru d-voastră toți, ura și să trăiți”⁸⁷.

Mutarea administrației centrale la București și construcția aici a unor clădiri impozante nu a însemnat că Generala a abandonat Brăila. Dimpotrivă, semn al importanței portului dunărean, în 1910 a fost inaugurat Palatul Generala din Brăila, în strada Împăratul Traian, nr. 8, arhitect același Oskar Maugsch, constructor Luigi Segatti. De la început, acest palat cu 100 de încăperi (1.900 mp desfășurați pe două etaje) a fost conceput să fie nu doar sediul agenției din Brăila, ci și să ofere spații de închiriere într-o clădire impozantă și modernă pentru acea vreme. Aici și-au avut sediul Bunge S.AR: (comerț cu cereale), Fanciotti Ed. & Co. (agenție maritimă), Navigația Română, Societatea Anonimă de Navigație pe Dunăre și Mare⁸⁸.

În primul deceniu al secolului XX, industria românească a cunoscut o creștere accelerată, ceea ce s-a putut observa prin creșterea cifrei de afaceri a societăților de asigurare și apariția altora noi: „Victoria” (1911); „Gloria” (1911); „Urania” (1912). În 1902 s-a înființat societatea „Fonciera Societate de Asigurări Generale”, transformată în „Agricola”, în 1906, aceasta având un capital social de 2.000.000 lei, inclusiv italian, care avea ca obiective mai ales asigurările în domeniul agrar, unul dintre tipurile de asigurări pe care le oferea fiind în ramura „grindină”⁸⁹.

Deși mai slab reprezentată, ramura „grindină” se afla în oferta asigurătorilor și datorită faptului că, pentru a putea să obțină credite, proprietarii rurali erau obligați să asigure recolta contra acestui risc⁹⁰.

public bodies, whose relations with us we have only had to congratulate and to whom I pay my tribute of gratitude today, the second - the warm embrace of public opinion and the third - the tireless zeal of our officials. And then you will allow me, gentlemen, to embrace you in a single thought: you, representatives of the public power, our precious guests, friends of the company, our press, faithful mirror of public opinion and our tireless cohort of our employees, and uniting in the same impulse of love, to say to all of you, hurray and salutations”.⁸⁷

The move of the central administration to Bucharest and the construction of imposing buildings here did not mean that Generala abandoned Brăila. On the contrary, a sign of the importance of the Danube port, in 1910, the Generala Palace in Brăila was inaugurated, on Emperor Traian Street8, architect Oskar Maugsch, builder Luigi Segatti. From the beginning, this palace with 100 rooms (1900 sqm spread over two floors) was designed not only to be the headquarters of the agency in Brăila, but also to offer rental spaces in an imposing and modern building for that time. Bunge S.AR (grain trade), Fanciotti Ed. & Co. (maritime agency), Navigation Romanian, the Anonymous Society of Navigation on the Danube and Sea had their headquarters here.⁸⁸

In the first decade of the 20th century, the Romanian industry experienced an accelerated growth, which could be observed by the increase in the turnover of insurance companies and the appearance of new ones: “Victoria” (1911); „Gloria” (1911); “Urania” (1912). In 1902, the company “Fonciera Societate de Asigurări Generale” was founded, transformed into „Agricola”, in 1906, having a share capital of 2,000,000 lei, including Italian, which had as its objectives mainly insurance in the agricultural field, one of the types of insurance it offered being in the “hail” branch.⁸⁹

Although less represented, the “hail” branch was also in the offer of insurers due to the fact that, in order to obtain loans, land owners were obliged to insure the harvest against this risk.⁹⁰ According to the calculations

⁸⁷Universul, XXVII, nr. 18, 20 ianuarie/2 februarie 1909, p. 2.

⁸⁸Ioan Munteanu, *Monumentele istorice ale orașului Brăila. O istorie ilustrată, Brăila, Proilavia, 2016, p. 103.*

⁸⁹H. Marc, „Societățile de asigurare în România”, p. 29.

⁹⁰Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 58.

⁸⁷Universul, XXVII, no. 18, January 20/February 2, 1909, p. 2.

⁸⁸Ioan Munteanu, *Monumentele istorice ale orașului Brăila. O istorie ilustrată, Brăila, Proilavia, 2016, p. 103.*

⁸⁹H. Marc, “Insurance Companies in Romania”, p. 29.

⁹⁰Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 58.



Plachete metalice pentru imobilele asigurate de către Societatea Generala (arhiva personală Mihai Voiculescu)
Metal plates for the buildings insured by Generala (Mihai Voiculescu's personal archive)

După calculele economiștilor care au redactat volumul lucrarea *Istoria asigurărilor în România*, reiese că, pentru perioada 1897 – 1915, „cu excepția anului 1900, asigurările de grindină încheiate de societățile de asigurare au condus la rezultate financiare negative”, cele mai mari societăți din România – Dacia - România, Naționala, Generala înregistrând pagube semnificative⁹¹.

Sursele sunt sărace privind activitatea Generala în perioada în care România a participat la Primul Război Mondial. Încă de la începutul războiului în Europa, în vara anului 1914, în presa românească au apărut articole care subliniau că riscul de război nu era asigurat, cu excepția unor polițe speciale, iar în situația decesului pe front, familia nu primea întreaga sumă asigurată⁹².

În data de 14 / 27 august 1916, România a declarat război Austro-Ungariei și trupele române au intrat în Transilvania. După un avans considerabil în Transilvania a urmat retragerea, cauzată și de înfrângerile din Dobrogea (Turtucaia) și în noiembrie

of the economists who wrote the volume *Istoria asigurărilor în România*, it appears that, during 1897 – 1915, “with the exception of the year 1900, the hail insurance concluded by the insurance companies led to negative financial results”, the largest companies in Romania – Dacia - Romania, Naționala, Generala registering significant losses”.⁹¹

The sources are scarce regarding Generala's activity during the period when Romania participated in the First World War. Since the beginning of the war in Europe, in the summer of 1914, articles appeared in the Romanian press that stressed that the risk of war was not insured, except for special policies, and in the event of death on the front lines, the family did not receive the entire insured amount.⁹²

On August 14/27, 1916, Romania declared war on Austro-Hungary and Romanian troops entered Transylvania. After a considerable advance in Transylvania, the retreat followed, also caused by the defeats in Dobrogea (Turtucaia) and in November 1916,

⁹¹*Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, p. 95.

⁹²„Asigurarea pentru riscul de război”, în *Adevărul*, XXVIII, nr. 1080, 6/19 aprilie 1915, p. 3.

⁹¹*Istoria asigurărilor în România*, vol. 1, p. 95.

⁹²„Asigurarea pentru riscul de război”, în *Adevărul*, XXVIII, no. 1080, 6/19 April 1915, p. 3.

1916, retragerea familiei regale, a Parlamentului, a Guvernului, a Armatei și a altor instituții publice și funcționari în Moldova.

Dobrogea, Oltenia, Muntenia și mai multe localități din sudul Moldovei au fost ocupate de armatele Puterilor Centrale (Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria, Imperiul otoman). Reprezentanța generală a Societății Generala, ca și a altor societăți, s-a mutat la Iași (în strada Ștefan cel Mare, nr. 21). Pe durata războiului, evaluarea polițelor de asigurare a fost suspendată până la redeschiderea ca reprezentanță generală la București. Totuși, activitatea Generala în teritoriul ocupat de către Puterile Centrale nu a fost în totalitate întreruptă. Nu avem cunoștință dacă au mai fost emise polițe, dar sediile din București nu au fost închise. Sursele de arhivă confirmă că avocatul societății, Th. V. Cancicov a rămas în București, la fel ca și alți angajați⁹³.

Creșterea numărului de societăți românești și străine care activau în domeniul asigurărilor a adus concurență, dar și necesitatea cooperării mai ales în vederea realizării unui cadru legislativ mai performant. Fără a exclude și interesul de a obține profit, totuși era indispensabilă o comunicare eficientă între societăți, mai ales în ceea ce privea reasigurarea. Colaborările s-au făcut și în folosul firmelor și populației, de exemplu în ceea ce privește educația financiară și conștientizarea importanței asigurării bunurilor și persoanelor. Comunicarea între societățile de asigurare s-a intensificat în 1882, între „Dacia - România” și „Naționala”, când s-a încheiat o convenție. La aceasta s-au adăugat ulterior Generala și „Agricola”, creându-se Uniunea Tarifară Română. În 1931, Uniunea Tarifară Română a ajuns să cuprindă toate marile societăți de asigurare din România⁹⁴.

Fervoarea interbelică

Noua Românie, cea de după anul 1918, își reconfigura identitatea nu doar politică, geografică sau economică, ci și socială, încercând să ardă etapele pentru a se racorda la tendințele internaționale. Deși cu multe lipsuri, sincope și un ritm lent, totuși

the withdrawal of the royal family, the Parliament, the Government, the Army and other public institutions and officials to Moldavia.

Dobrogea, Oltenia, Muntenia and several areas in southern Moldavia were occupied by the armies of the Central Powers (Germany, Austro-Hungary, Bulgaria, Ottoman Empire). The general representation of Generala, as well as of other companies, moved to Iași (in 21 Ștefan cel Mare Street). During the war, the evaluation of insurance policies was suspended until the reopening as a general representation in Bucharest. However, Generala's activity in the territory occupied by the Central Powers was not completely interrupted. We are not aware if policies have been issued, but the offices in Bucharest had not been closed. Archive sources confirm that the company's lawyer, Th. V. Cancicov, remained in Bucharest, as did other employees.⁹³

The increase in the number of Romanian and foreign companies operating in the insurance field brought competition, but also the need for cooperation, especially in order to achieve a more efficient legislative framework. Without excluding the interest in making a profit, effective communication between companies was nevertheless indispensable, especially with regard to reinsurance. The collaborations were also made for the benefit of companies and the population, for example in terms of financial education and awareness of the importance of insuring goods and people. Communication between insurance companies intensified in 1882 between “Dacia - Romania” and “Naționala”, when an agreement was concluded. Generala and “Agricola” were later added to this, creating the Romanian Tariff Union. In 1931, the Romanian Tariff Union came to include all the major insurance companies in Romania.⁹⁴

Inter-war fervor

The new Romania, the one after 1918, was reconfiguring its identity not only politically, geographically or economically, but also socially, trying to jump steps to connect with international trends. Although with many shortages, syncopes and a slower pace,

⁹³A se vedea memoriile sale: Vasile Th. Cancicov, *Jurnal din vremea ocupației. Impresiuni și păreri personale din timpul războiului României*, București, Humanitas, vol. 1-2, 2015-2016.

⁹⁴Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 77.

⁹³See his memoirs: Vasile Th. Cancicov, *Jurnal din vremea ocupației. Impresiuni și păreri personale din timpul războiului României*, Bucharest, Humanitas, vol. 1-2, 2015-2016.

⁹⁴Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 77.



Calea Victoriei, București, 1923, fotografie de Nicolae Ionescu
Calea Victoriei, Bucharest, 1923, photo by Nicolae Ionescu

au fost câteva domenii care au înflorit rapid, precum cel al asigurărilor. Multe dintre companii funcționau sub forma unor societăți anonime pe acțiuni, altele erau organizate sub forma unor sucursale a unor societăți străine sau ca societăți-cooperative. Dacă înainte de Primul Război Mondial existau șapte societăți anonime de asigurare, în 1928 numărul lor era de 28⁹⁵. Cele mai mari societăți pe acțiuni au rămas: „Generală”, „Dacia – România”, „Națională”, „Agricola”, înființate înainte de 1916 la care s-au adăugat „Steaua Românească” (1920), „Asigurarea Românească” (1923). Dintre societățile cooperative, cea mai cunoscută a fost societatea „Vulturul”, înființată în 1923, la Chișinău, mutată ulterior la București.

Data fiind emergența capitalului străin pe piața românească, pe lângă cele existente și alte societăți străine de asigurare au început să își deschidă sucursale la finalul anilor '20, precum cele britanice – „Norwich Union Fire Insurance” (1932), „Caledonia – Română” (1930), „Sun Insurance Office”, sucursală; germane – „Victoria – Viață”, „Victoria Incendiu” – sucursale; italiene – „Riunione Adriatica di Sicurtà”, sucursală (1929) sau austriece – revenirea „Phönix” (1929). Această situație s-a datorat și unei schimbări de atitudine a autorităților române față de capitalul străin, prin favorizarea, prin diferite dispoziții legale⁹⁶. Criza economică de la sfârșitul anilor '20 a atins și piața asigurărilor, inclusiv mari societăți europene. „Phönix” din Viena a declarat falimentul, ceea ce a dus ca portofoliul sucursalei sale să fie preluat în 1936, printr-un act de cesiune, de către societatea „Steaua Românei”⁹⁷, la care erau acționare atât Generala, cât și Assicurazioni Generali. Nu în ultimul rând, nu a lipsit nici înființarea de societăți de asigurare în România, cu capital majoritar străin, cum a fost cazul societății „Standard” (1930) – capital englez.

Societățile străine și cele românești (având capital românesc și străin), au favorizat un mediu tot mai competitiv pentru domeniul asigurărilor, care a crescut ca produse de asigurare, număr de polițe încheiate, prime de asigurare, sume asigurate, pătrundere nu doar în mediul urban, ci și în cel rural. În

there were still some areas that quickly flourished, such as insurance. Many of the companies operated in the form of joint-stock companies, others were organized as branches of foreign companies or as cooperative societies. If prior to the First World War there were 7 anonymous insurance companies, in 1928 their number was 28.⁹⁵ The largest joint stock companies remained: “Generală”, “Dacia – România”, “Națională”, “Agricola”, founded before 1916 to which were added “Steaua Românească” (1920), “Asigurarea Românească” (1923). Among the cooperative societies, the best known was the “Vulturul” company, founded in 1923, in Chisinau, later moved to Bucharest.

Given the emergence of foreign capital on the Romanian market, in addition to the existing ones, other foreign insurance companies began to open branches at the end of the 1920s, such as the British ones – “Norwich Union Fire Insurance” (1932), “Caledonia – Romanian” (1930), “Sun Insurance Office”, branch; German – “Victoria – Life”, “Victoria Incendiu” – branches; Italian – “Riunione Adriatica di Sicurtà”, branch (1929) or Austrian – the return of “Phönix” (1929). This situation was also due to a change in the attitude of the Romanian authorities towards foreign capital, by encouraging it through various legal provisions.⁹⁶ The economic crisis of the late 1920s also affected the insurance market, including large European companies. “Phönix” of Vienna declared bankruptcy, which led to the portfolio of its branch being taken over in 1936, by means of a deed of assignment, by the company “Steaua Românei”,⁹⁷ in which both Generala and Assicurazioni Generali were shareholders. Last but not least, there was also the establishment of insurance companies in Romania, with majority foreign capital, as was the case of the “Standard” company (1930) – English capital.

Foreign and Romanian companies (with Romanian and foreign capital) have created an increasingly competitive environment for the insurance sector, which has grown in terms of insurance products, number of policies concluded, insurance premiums, insured amounts, penetration not only in

⁹⁵Inventar. Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare A.N.I.C.), Fond Oficial pentru Controlul Societăților de Asigurare (în continuare O.C.S.A.), p. 2

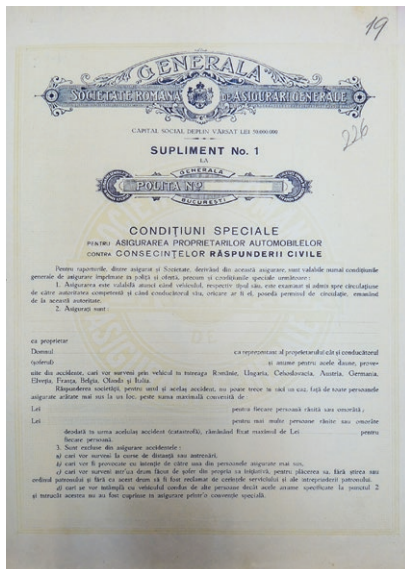
⁹⁶Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 214.

⁹⁷Monitorul Oficial, partea a II-a, nr. 115, 20 mai 1936, p. 5857 - 5859.

⁹⁵Inventory. Central National Historical Archives (hereinafter A.N.I.C.), Oficial pentru Controlul Societăților de Asigurare (hereinafter O.C.S.A.), p. 2.

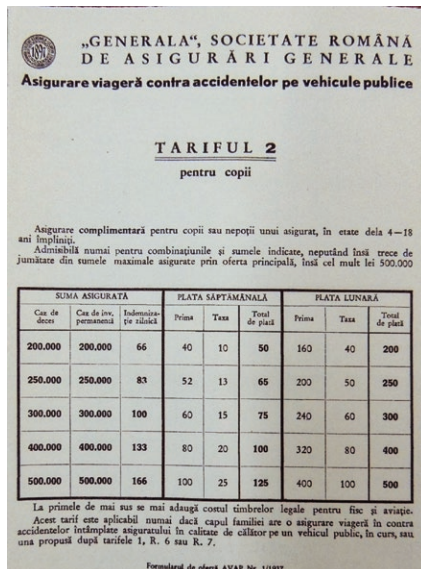
⁹⁶Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 214.

⁹⁷Monitorul Oficial, Part II, no. 115, May 20, 1936, p. 5857 - 5859.



Tipizat de poliță de asigurare pentru răspundere civilă a proprietarilor de automobile (A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 123 / 1933 - 1936, f. 226)

Standard insurance policy for civil liability of car owners (A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 123 / 1933 - 1936, f. 226)



Tarifar al Societății Generala pentru polița de accidente în vehicule publice, 1937

Tariff of the Generala for the accident policy in public vehicles, 1937



Tipizat de poliță de asigurare împotriva accidentelor pe calea ferată (A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 123 / 1933-1936, f. 226)

Standard Insurance Policy against Railway Accidents (A.N.I.C., Fond O.C.S.A., file no. 123 / 1933 - 1936, f. 226)

parallel, populația a conștientizat mai bine utilitatea asigurărilor, de aici și succesul „asigurărilor populare” și asistăm la un mai mare grad al profesionalizării agenților și funcționarilor din societățile de asigurare. Creșterea pieței și concurența au generat și dezvoltarea unui sector legislativ modernizat care să impună reglementări mai detaliate, dar și noi mijloace de a supraviețui competiției.

De pildă, se aduc completări regulamentelelor precum „Regulamentul Casei pentru asigurarea imobilelor comunelor și județelor” din 28 iunie 1909; „Regulamentul Casei contra incendiului pentru imobilele comunelor și județelor” din 18 martie 1915. Unul dintre actele normative a fost Legea pentru constituirea și funcționarea întreprinderilor private de asigurare și reglementarea contractului de asigurare (nr. 216) din 7 iulie 1930 (cu modificări aduse în 1931, 1932 și 1936). Prin aceasta, societățile de asigurări au fost obligate să își constituie un capital de minimum 2.000.000 de lei pentru fiecare din cele cinci ramuri principale și să depună garanții la Casa de Depuneri sau la Banca Națională, de 4.000.000 lei (numerar sau efecte garantate de statul român). Pentru fiecare an fiscal, acestea erau obligate să își calculeze rezervele de prime și să le plaseze în valori

the urban area, but also in the rural one. At the same time, the population has become more aware of the usefulness of insurance, hence the success of “popular insurance” and we are also witnessing a greater degree of professionalization of agents and officials in insurance companies. The growth of the market and the competition have also generated the development of a modernized legislative sector that imposes more detailed regulations, but also new means of surviving competition.

For example, there are additions to the regulations such as the “Regulations of the House for the insurance of the buildings of communes and counties” of June 28, 1909; “Regulations of the House against fire for the buildings of communes and counties” of March 18, 1915. One of the normative acts was the Law on the establishment and functioning of private insurance enterprises and the regulation of the insurance contract (no. 216) of July 7, 1930 (with amendments brought in 1931, 1932 and 1936). Through this, the insurance companies were obliged to build up a capital of at least 2,000,000 lei for each of the five main branches and to deposit guarantees with the Deposit House or the National Bank, of 4,000,000 lei (cash or bills guaranteed by the Romanian state).

sigure (rente de stat, imobile sau ipoteci)⁹⁸. Tot pe fundalul boom-ului societăților de asigurare, prin legea nr. 216 din 7 iulie 1930⁹⁹ s-a înființat un oficiu pentru supravegherea întreprinderilor private, care încheiau asigurări și reasigurări, devenit cunoscut sub titlatura de: Oficiul pentru Controlul Asigurărilor. Această instituție funcționa pe lângă Ministerul Industriei și Comerțului, al cărui scop era de a aviza înființarea unor noi societăți precum și supravegherea activității celor existente. Dintre cei zece membri ai acestui for, doi erau selectați dintre directorii întreprinderilor de asigurare. Nici societățile de asigurări străine nu erau scutite de autorizații, controale și obligații. De exemplu, pentru a putea funcționa era necesar ca acestea să depună garanții (în numerar sau efecte garantate pentru fiecare dintre ramurile asigurate).

Cu ocazia primei analize despre piața de asigurări realizată în 1930 de Oficiul pentru Controlul Asigurărilor, din cele 44 de societăți naționale și două străine: 17 societăți naționale și două străine au primit autorizația de funcționare pentru că respectau noul cadru legislativ, 11 dintre ele au fost obligate să remedieze lacunele constatate, iar 16 societăți au fost lichidate¹⁰⁰. În 1938, funcționau în România un număr de 21 de societăți de asigurare de diferite mărimi, iar în 1945, numărul acestora era de 13 societăți de asigurări române și cinci străine¹⁰¹. Asigurările au fost grupate în cinci ramuri: incendiu, viață, accidente (corporale, furt, geamuri, autovehicule, răspundere civilă generală, diverse), transport și grindină.

La rândul lor, societățile de asigurări și-au extins serviciile sau pachetele oferite, dar au profitat și de faptul că, în anii interbelici, viteza informației crescuse, iar presa devenise un instrument tot mai puternic de acces către opinia publică, cel puțin către cea din mediul urban.

Activitatea societăților de asigurări din România era împărțită în două părți distincte: ramura viață, respectiv ramurile elementare (incendiu, accidente, transport și grindină). Ambele erau complet separate în ceea ce privește partea din capitalul social care le era afectată, rezervele, plasamentele și

For each fiscal year, they were obliged to calculate their premium reserves and place them in safe values (state rents, real estate or mortgages).⁹⁸ Also against the background of the boom of insurance companies, through Law no. 216 of July 7, 1930,⁹⁹ an office was established for the supervision of private enterprises, which concluded insurance and reinsurance, which became known as the Office for the Control of Insurance. This institution operated under the Ministry of Industry and Trade, whose purpose was to approve the establishment of new companies as well as to supervise the activity of existing ones. Of the 10 members of that forum, 2 were selected the directors of insurance companies. Foreign insurance companies were not exempt from authorizations, controls and obligations either. For example, in order to be able to operate, they had to lodge collateral (in cash or guaranteed bills for each of the insured branches).

On the occasion of the first analysis of the insurance market carried out in 1930 by the Insurance Control Office, out of the 44 national and 2 foreign companies: 17 national and two foreign companies received the operating authorization because they complied with the new legislative framework, 11 of them were obliged to remedy the gaps found, and 16 companies were liquidated.¹⁰⁰ In 1938, there were 21 insurance companies of different sizes operating in Romania, and in 1945, their number was 13 Romanian and five foreign insurance companies.¹⁰¹ Insurance was grouped into five branches: fire, life, accidents (bodily injury, theft, windows, motor vehicles, general civil liability, miscellaneous), transport and hail.

On their side, insurance companies expanded their services or packages offered, but they also took advantage of the fact that, in the inter-war years, the speed of information had increased, and the press had become an increasingly powerful tool to access public opinion, at least for the urban environment.

The activity of insurance companies in Romania was divided into two distinct parts: the life branch, respectively the elementary branches (fire, accidents, transport and hail). Both were completely separate in terms of the share capital allocated to

⁹⁸A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 44 / 1930 - 1946.

⁹⁹*Monitorul Oficial*, partea I, nr. 148, 7 iulie 1930, p. 5144-5156.

¹⁰⁰Iulian Văcărel, Florian Bercea, *Asigurări și reasigurări*, București, Editura Expert, 2007, p. 182.

¹⁰¹I. Văcărel, F. Bercea, *Asigurări și reasigurări*, p. 162.

⁹⁸A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 44 / 1930 - 1946.

⁹⁹*Monitorul Oficial*, Part I, no. 148, July 7, 1930, p. 5144-5156.

¹⁰⁰Iulian Văcărel, Florian Bercea, *Asigurări și reasigurări*, Bucharest, Editura Expert, 2007, p. 182.

¹⁰¹I. Văcărel, F. Bercea, *Asigurări și reasigurări*, p. 162.



Reclamă (Argus, număr jubiliar 1910 - 1935, p. 29)
Advertisement (Argus, Jubilee Issue
1910 - 1935, p. 29)



Agenția Societății Generala din Oradea, înainte de Primul Război Mondial, carte poștală
The Agency of Generala in Oradea, before the World War I, postcard

metodele tehnice de calcul al primelor¹⁰². Conform legislației, tariful de prime putea să nu fie unitar, ci varia de la o societate la alta.

Folosind statistica asigurărilor contra incendiilor, economistul Victor Axenciuc a calculat că pentru anii 1927 - 1937, numărul de gospodării afectate de incendii, și asigurate, a fost de circa 15.000 gospodării pentru mediul urban și de circa 42.000 pentru mediul rural; iar media pe gospodării, în 11 ani, a valorii bunurilor distruse de foc în orașe, a fost de 15.500 lei, iar la sate de 5.400 lei¹⁰³.

Prin urmare, în preajma izbucnirii celui de - Al Doilea Război Mondial, România avea o piață matură în domeniul asigurărilor, în care exista un control temeinic al Statului, o concurență puternică între societăți de asigurări (societăți comerciale pe acțiuni înființate în România, filiale ale unor societăți din alte țări, organizații de asigurare de tip mutual), care nu au exclus și colaborările instituționale.

Consolidarea societății Generala

Generala – Societatea Română de Asigurări Generale își construise deja legitimitate și experiență

them, the reserves, the investments and the technical methods of calculating the premiums.¹⁰² According to the legislation, the premium tariff could not be unitary, but varied from one company to another.

Using the statistics of fire insurance, the economist Victor Axenciuc calculated that for the years 1927 - 1937, the number of households affected by fires, and insured, was about 15,000 households for the urban area and about 42,000 for the rural area; and the average value of the goods destroyed by fire in the cities per household, in 11 years, was 15,500 lei, and in villages 5,400 lei.¹⁰³

Therefore, around the outbreak of the Second World War, Romania had a mature insurance market, in which there was a thorough control of the State, a strong competition between insurance companies (joint stock companies established in Romania, subsidiaries of companies from other countries, mutual insurance organizations), which did not exclude institutional collaborations.

Consolidation of Generala

Generala – The Romanian General Insurance Company had already built its legitimacy and

¹⁰²Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 218.

¹⁰³V. Axenciuc, *Avuția Națională a României*, p. 232-233.

¹⁰²Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 218.

¹⁰³V. Axenciuc, *Avuția Națională a României*, p. 232 - 233.

În spațiul românesc, motiv pentru care anii Primului Război Mondial nu i-au afectat major activitatea, iar configurația generată de Marea Unire din 1918 a reprezentat contextul propice pentru a se menține în topul societăților de asigurări pe fondul experienței anterioare, reușind să se extindă. Fără să insistăm asupra aspectelor juridice, menționăm că actul de fondare (publicat în Monitorul Oficial, nr. 284 / 1897) a fost modificat ulterior de prin adăugiri care țineau de posibilitățile de extindere în țară și în străinătate, de durata societății (de la o perioadă de zece ani în actul fondator, la durată nelimitată începând cu 1923), capital sau reglementări ale tipurilor de asigurări oferite¹⁰⁴.

Unirea Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei (incluzând aici și Banat, Crișana și Maramureș) a însemnat și o piață mai mare a asigurărilor: o populație și un teritoriu de două ori mai mari, multe zone urbane și industrializate și, cu precădere în fostele teritorii ale Austro - Ungariei, un mai mare grad de înțelegere a beneficiilor polițelor de asigurare, a numărului de asigurați și a cifrei de afaceri a asigurătorilor. În noile teritorii românești, multe dintre societățile de asigurare sau agențiile unor societăți străine au continuat să funcționeze, dau au pătruns și societățile anonime înființate în România înainte sau după 1918. La cota de piață și la cifra de afaceri ale Generala, a

experience in the Romanian space, which is why the years of the World War I did not affect its activity majorly, and the configuration generated by the Great Union of 1918 represented the right context to maintain itself in the top of insurance companies against the background of previous experience, managing to expand. Without insisting on the legal aspects, we mention that the founding act (published in the Official Gazette, no. 284 / 1897) was subsequently modified by additions related to the possibilities of expansion in the country and abroad, the duration of the company (from a period of 10 years in the founding act, to an unlimited duration starting with 1923), capital or regulations of the types of insurance offered.¹⁰⁴

The union of Bessarabia, Bukovina and Transylvania (including Banat, Crișana and Maramureș) also meant a larger insurance market: a population and territory twice as large, many urban and industrialized areas and, especially in the former territories of Austria-Hungary, a greater degree of understanding of the benefits of insurance policies, of the number of insured persons and the turnover of insurers. In the new Romanian territories, many of the insurance companies or agencies of foreign companies continued to function, but the anonymous companies established in Romania before or after 1918 also entered. The fact that the



Pancartă a Societății Generala pentru agenții
(arhiva personală Alexandru Ivan)

Tablet of a Generala Agency (Alexandru Ivan's personal archive)



Sediul Societății Generala din Cernăuți
Headquarters of Generala in Czernowitz

¹⁰⁴Monitorul Oficial, nr. 10 din 1899, 15 / 1901, 12 / 1906, 4 / 1910, 233 / 1920, 60 / 1923, 34 / 1927, 105 / 1929

¹⁰⁴Monitorul Oficial, no. 10 of 1899, 15 / 1901, 12 / 1906, 4 / 1910, 233 / 1920, 60 / 1923, 34 / 1927, 105 / 1929.

contribuit și faptul că agențiile Assicurazioni Generali din Transilvania și Bucovina au fost integrate în 1921 în Societatea Generala.

În perioada interbelică, pe lângă sediul central și agențiile de la București și Brăila s-au remarcat și puternicele agenții din Cernăuți, Cluj, Arad, Timișoara, Oradea sau Reșița. De asemenea, asistăm și la o profesionalizare a agenților de asigurare, vizibilă și printr-o stabilitate de lungă durată în acest domeniu. Munca de agent în asigurări nu era ușoară, ci presupunea calități de psiholog, cunoștințe de matematică și legislație, o foarte bună cunoaștere și a ofertelor de asigurare pe care societatea la care lucra le avea.

Până în anul 1935, Generala avea să devină, din perspectiva primelor încasate, numărul unu pe piața asigurătorilor din România. Această prosperitate s-a reflectat și în creșterea susținută a capitalului social. Chiar dacă era datorată și procesului inflaționist, totuși această creștere de capital arată și forța companiei.

În 1919, capitalul social al Generala a sporit de la 3.000.000 lei la 5.000.000 lei, în 1927 a ajuns la 12.000.000 lei, în 1929 la 15.000.000 lei, în 1924 la 25.000.000 lei, iar începând cu anul 1926 la

Assicurazioni Generali agencies in Transylvania and Bukovina were integrated into Generala in 1921 also contributed to Generala's market share and turnover.

In the inter-war period, in addition to the headquarters and the agencies in Bucharest and Brăila, the strong agencies in Czernowitz, Cluj, Arad, Timisoara, Oradea or Resita were also noted. We are also witnessing a professionalization of insurance agents, visible and through long-term stability in this field. The work of an insurance agent was not easy, but required the qualities of a psychologist, knowledge of mathematics and legislation, and a very good knowledge about the insurance offer of the company he worked for.

By 1935, Generala would become, in terms of premiums collected, number one on the insurance market in Romania. This prosperity was also reflected in the sustained growth of social capital. Even if it was also due to the inflationary process, this capital increase also shows the strength of the company.

In 1919, the share capital of Generala increased from 3,000,000 lei to 5,000,000 lei, in 1927 it reached 12,000,000 lei, in 1929 to 15,000,000, in 1924 to 25,000,000, and starting with 1926 to 50,000,000 lei and remained at this value until the nationalization



Acțiunea nr. 020377 a Societății Generala din 1920
(Arhiva Istorică a Assicurazioni Generali, Trieste)
Share no. 020377 of Generala in 1920
(Historical Archive of Assicurazioni Generali, Trieste)



Reclamă (Prezentul Economic, Financiar, Social,
3 martie 1935, I, nr. 2, p. 4)
Advertisement (Prezentul Economic, Financiar, Social,
March 3, 1935, I, no. 2, p. 4)

50.000.000 lei și s-a menținut la această valoare până la naționalizarea din 1948. Capitalul era repartizat în 50.000 acțiuni la purtător de 1.000 lei fiecare. De asemenea, fiind societate pe acțiuni, a atras și investitori, având în vedere că se ofereau dividende anuale.

Diversitatea polițelor de asigurare de la Generala. Reclamele

Generala, dar și alte societăți de asigurare din perioada interbelică urmăreau ca imaginea publică pe care o transmitea și implicit încrederea populației și societăților economice, comerciale etc. să fie nepătată. Reclamele, inclusiv articolele laudative în presă nu erau suficiente dacă nu erau coroborate cu respectarea clauzelor polițelor și din partea asiguraților. Remarcăm din partea societăților de asigurări o atenție sporită de a explica ce înseamnă asigurările, care sunt pașii de urmat, condițiile de îndeplinit. Reclamele Societății Generala își propuneau să includă și un segment de educare și familiarizare a populației cu domeniul asigurărilor, explicând tipurile de polițe de asigurare.

Până la Primul Război Mondial, ca număr de polițe, au dominat cele din ramurile "Incendiu" și „Viață”¹⁰⁵, iar anunțurile promovau mai ales aceste asigurări, „în ramurile elementare”. Pe măsură ce societatea a început să se dezvolte în tandem cu lumea internațională, și serviciile pe care aceasta le oferea s-au pliat nevoilor epocii, extinzându-și sucursalele în principalele orașe ale țării.

De asemenea, și mesajul publicitar s-a diversificat, fiind promovate nu doar tipurile de asigurări de viață, accidente și incendiu, care din punct de vedere numeric erau cele mai multe, ci și altele care se aflau de multă vreme în oferta asiguraților, dar se considera că nu sunt suficient promovate, nu doar în beneficiul societăților de asigurare, ci și al populației. De pildă, în anul 1922 s-au înregistrat furtuni puternice cu grindină care au devastat multe case și culturi, motiv pentru care societățile de asigurări s-au întrecut în a oferi polițe de asigurare în protejarea recoltelor și promovarea acestora către spațiul public.

in 1948. The capital was divided into 50,000 bearer shares of 1,000 lei each. Also, being a joint-stock company, it also attracted investors, given that annual dividends were offered.

The diversity of insurance policies from Generala. The advertisements

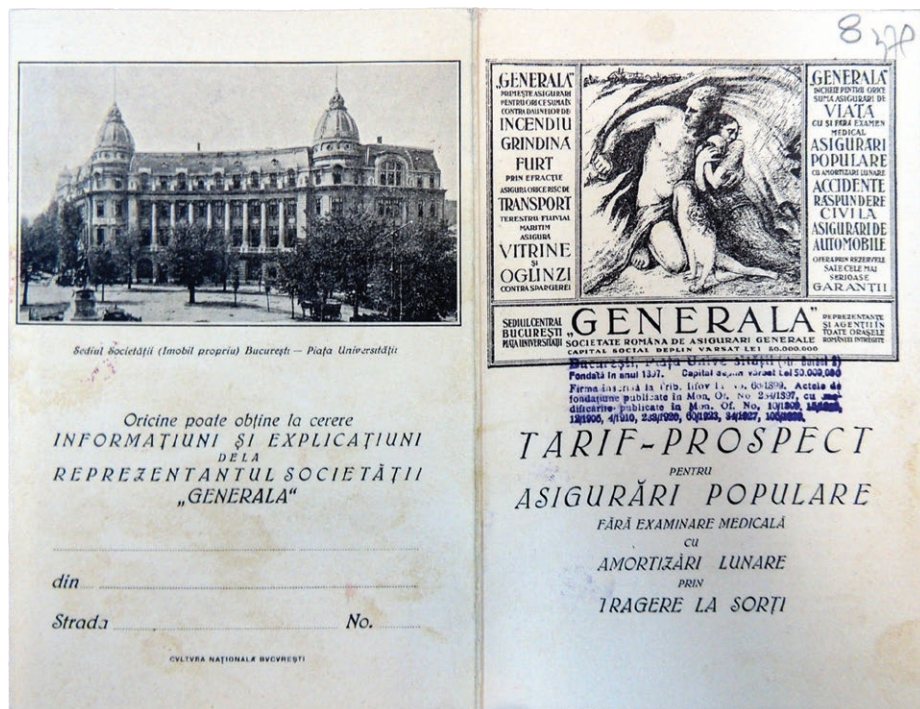
Generala, but also other insurance companies in the inter-war period, aimed to ensure that the public image it conveyed and implicitly the trust of the population and economic, commercial companies, etc., would be unblemished. Advertisements, including laudatory articles in the press, were not enough if they were not corroborated with compliance with the clauses of the policies and on the part of insurers. We notice on the part of insurance companies an increased attention to explain what insurance means, what are the steps to follow, the conditions to be met. Generala's advertisements also aimed to include a segment of education and familiarization of the population with the insurance field, explaining the types of insurance policies.

Until the World War I, in terms of the number of policies, those in the "Fire" and „Life”¹⁰⁵ branches dominated, and the advertisements promoted these insurances especially "in the elementary branches". As the company began to develop in tandem with the international world, the services it offered also adapted to the needs of the time, expanding its branches in the main cities of the country.

Also, the advertising message was diversified, being promoted not only the types of life, accident and fire insurance, which from a numerical point of view were dominant, but also others that had been in the insurers' offer for a long time, but it was considered that they were not sufficiently promoted, not only for the benefit of insurance companies, but also of the population. For example, in 1922 there were strong hail storms that devastated many homes and crops, which is why insurance companies competed in offering insurance policies to protect crops and promote them in the public space. For example, in a

¹⁰⁵Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 59.

¹⁰⁵Istoria asigurărilor în România, vol. 1, p. 59.



Tarif prospect pentru asigurări populare (A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 123 / 1933 - 1936, f. 370)

Tariff prospectus for popular insurance (A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 123 / 1933 - 1936, f. 370)

Spre exemplu, într-o gazetă bucovineană, Generala promova următorul anunț:

„Asigurarea recoltelor contra daunelor de grindină.

— «Generala» Societate Română de Asigurări Generale după ce a introdus în Bucovina branșele Incendiu, Viață, Accidente, Răspundere civilă și Transport a luat deciziunea să lucreze în acest an și în ramura grindinii. Aduce clar, la cunoștința d-lor agricultori că primește în asigurare tot felul de recolte în condițiuni avantajoase și cu prime foarte reduse. Societatea noastră prezentând garanții suficiente a obținut în asigurare aproape întreaga industrie din Bucovina și nu ne îndoim că ni se vor încredința și afacerile de grindină, promițând în caz de daună o lichidare promptă și curantă. Birourile Reprezentanței Generale pentru Bucovina sunt situate în strada Dr. Rott No. 7, parter¹⁰⁶”.

În această perioadă s-au răspândit asigurările populare. Acestea se încheiau fără examen medical, cum se practica pentru asigurările de viață obișnuite. În schimb, erau prevăzute clauze restrictive pentru a

Bukovina gazette, Generala promoted the following advertisement:

“Crop insurance against hail damage.

— The “Generala” Romanian General Insurance Company, after introducing the Fire, Life, Accidents, Civil Liability and Transport branches in Bucovina, has decided to work this year in the hail branch as well. The company makes it clear to the farmers that it receives all kinds of crops under advantageous conditions and with very low premiums. Our company, presenting sufficient guarantees, has covered by insurance almost the entire industry in Bucovina and we do not doubt that we will also be entrusted with the hail business, promising in case of damage a prompt and curative liquidation. The offices of the General Representation for Bucovina are located in 7 Dr. Rott Street, ground floor”.¹⁰⁶

During this period, popular insurance spread. They could be bought without a medical examination, as was the norm for regular life insurance. Instead, restrictive clauses were provided to avoid the risk of

¹⁰⁶Glasul Bucovinei, aprilie 1922, anul 5, nr. 977, p. 3.

¹⁰⁶Glasul Bucovinei, April 1922, year 5, no. 977, p. 3.

evita riscul de anti-selecție, adică de a asigura persoane bolnave¹⁰⁷. Astfel, în primii doi ani de la încheierea poliței, despăgubirile erau limitate progresiv (restituirea primelor în primul an, o treime din sumă în următoarele șase luni și două treimi în ultimele șase luni), plata integrală a capitalului asigurat fiind garantată abia după această perioadă. Aceste produse erau adresate în special categoriilor sociale modeste, iar sumele asigurate erau relativ mici; la societatea „Generală”, de pildă, plafonul era de 50.000 lei per poliță, cu posibilitatea încheierii a trei polițe, totalizând maximum 150.000 lei.

Oferta serviciilor promovate deja devenise amplă pentru piața anului 1933: asigurări ale transporturilor mărfurilor, de geamuri, asigurări de viață, asigurări pentru pagubele produse de incendii sau grindină, asigurări pentru accidente individuale cu sau fără restituirea primelor, asigurări cu răspundere civilă sau în cazul furturilor.

Astăzi, mulți colecționari sunt în căutarea tăblițelor inscripționate cu numele societăților de asigurare, care s-au răspândit în România mai ales în perioada interbelică. Tăblițele Generalei și alte materiale ale acesteia sunt printre cele mai dorite de către colecționarii români. Aceste tăblițe (de diverse dimensiuni) erau disponibile, contra - cost, pentru asigurați la asigurările produselor agricole și mai ales pentru clădirile asigurate. Erau o formă în primul rând de a face reclamă societății de asigurare, dar se spera că astfel vor fi limitate și acțiunile de distrugere din răzbunare.

O referință specială se impune a fi făcută în privința adaptării mesajelor Generală către public, cu precădere pe parcursul anilor '30. Lumea internațională de după Primul Război Mondial căpătase viteză, modernizare și tot mai multă transparență a informației către opinia publică, pentru că radioul și presa au devenit purtătoarele acesteia. Tocmai de aceea, informarea publicului a început să fie completată de nevoia de persuadare a acestuia într-o piață care devenea competitivă. Din considerentele transparenței legale, toate procesele verbale ale întrunirilor consiliilor de administrație ale firmelor erau publicate în Monitorul Oficial.

anti-selection, respectively to insure sick people.¹⁰⁷ Thus, in the first two years after the conclusion of the policy, compensation was progressively limited (repayment of premiums in the first year, one third of the amount in the next six months and two thirds in the last six months), the full payment of the insured capital being guaranteed only after that period. These products were mainly addressed to modest social categories, and the amounts insured were relatively small; at Generală, for example, the limit was 50,000 lei per policy, with the possibility of concluding three policies, totaling a maximum of 150,000 lei.

The advertising of services had already become ample for the 1933 market: insurance for the transport of goods, windows, life insurance, insurance for damage caused by fire or hail, insurance for individual accidents with or without refund of premiums, insurance with civil liability or in case of theft.

Today, many collectors are looking for tablets inscribed with the names of insurance companies, which spread in Romania especially in the interwar period. Generală's tablets and other materials are among the most desired by Romanian collectors. These tablets (of various sizes) were available, for a fee, for insured agricultural products and especially for insured buildings. They were primarily a form of advertising the insurance company, but it was hoped that this would also limit the vandalism.

A special reference must be made regarding the adaptation of Generală's messages to the public, especially during the 1930s. The international world, after the First World War, had gained speed, modernization and more transparency in the information delivered to the public, because radio and the press became its carriers. That is why public information began to be accompanied by the need to persuade in a market that was becoming competitive. For reasons of legal transparency, all the minutes of the meetings of the boards of directors of the companies were published in the Official Gazette.

After 1927, when the Romanian state liberalized the market by allowing foreign insurance companies in Romania, the environment became extremely

¹⁰⁷*Istoria asigurărilor în România*, vol. 2, p. 219.

¹⁰⁷*Istoria asigurărilor în România*, vol. 2, p. 219.

După anul 1927, când statul român a liberalizat piața permițând societăți de asigurări străine în România, mediul a devenit extrem de competitiv și de aici și nevoia companiilor cu potențial financiar de a inventa noi tipuri de mesaje și strategii pentru a-și fideliza sau atrage potențialii clienți. Astfel că, în presa din principalele orașe din țară încep să abunde testimoniale ale clienților mulțumiți de polițele de asigurare ale Generalei, dar și mesaje publicitare cu tipurile de servicii oferite, cu sediile acesteia, dar și trageri la sorți și tombale. Aceste testimoniale și tombale nu erau o practică nouă. Pe primele le întâlnim în presa românească încă din anii 1860, dar asistăm acum la o răspândire pe o scară mai mare și la diversificare, semn și al unei piețe mari și ofertante pentru asigurați.



Înștiințare trageri la sorți (Patria, XII, nr. 177, 24 august 1930, p. 7)
Notice of raffle (Patria, XII, no. 177, August 24, 1930, p. 7)



Trageri la sorti (*Dimineața*, 13 ianuarie 1934, p. 4)
Raffle (Dimineața, January 13, 1934, p. 4)

Oamenii Societății Generala: conducerea executivă, consiliul de administrație, agenți

Consacrarea societății Generala în topul asigurătorilor din România pe o piață matură, în care crizele economice nu au lipsit, iar virtualii clienți aveau de unde alege, s-a realizat și datorită resursei umane care s-a remarcat prin: experiență, pregătire în domeniu, vizibilitate și prestigiu public, continuitate și o stabilitate remarcabilă pe care o întâlnim nu numai în cazul membrilor din Consiliul de Administrație, ci și al conducerii executive și al angajaților din sediul central și din teritoriu. În plus, cu toate că arhiva societății nu a fost identificată (posibil să fi fost casată în întregime după 1948) și nu am avem date despre toți angajații, consultând alte surse se observă cu ușurință că în cei peste 51 de ani a funcționat o identitate instituțională, indiferent de etnie sau naționalitate. Iar pentru comunitatea Generala, apartenența la aceasta și vechimea în companie erau motive de mândrie. Unul dintre cei mai longevivi a fost Christache C. Staicovici, care între 1912 și 1937 a îndeplinit dificila funcție de cenzor al Societății Generala.

Funcția de cenzor era foarte importantă pentru societățile de asigurări pe acțiuni, necesitând supravegherea și verificarea activității contabile, dar și financiare și administrative. Renumele societăților depindea și de modul în care cenzorii își îndeplineau datoria, dar și de faptul că era obligatoriu ca aceștia să se bucure de respectul și încrederea societății. Christache D. Staicovici (1870 - 1935), absolvent al Școlii Superioare de Comerț din București și al Școlii de Științe Politice din București a deținut funcții executive la Camera de Comerț și Industrie din București și a fost vicepreședinte al Uniunii Generale a Industriașilor din România (U.G.I.R.).

În ceea ce privește Consiliul de Administrație al Generalei, perioada interbelică a fost cea mai dinamică, având membri de referință din diferite domenii: economic, bancar, industrial, politic și chiar din zona științifică. Un acționar, pentru a putea lua parte la adunarea generală, trebuia să depună

The people of Generala: executive management, board of directors, agents

The ascension of Generala among the top of insurers in Romania on a mature market, in which economic crises were not lacking, and customers had a choice, was also achieved thanks to the human resource that stood out through: experience, training in the field, visibility and public prestige, continuity and a remarkable stability that we find not only in the case of the the Board of Directors, but also of the executive management and employees of the head office and in the territory. In addition, although the company's archive has not been identified (it may have been completely scrapped after 1948) and we do not have data on all employees, consulting other sources it is easy to see that over the 51 years an institutional identity has existed, regardless of ethnicity or nationality. And for the Generala community, belonging and the seniority of the company were reasons for pride. One of the longest-lived was Christache C. Staicovici, who between 1912 and 1937 fulfilled the difficult function of censor of Generala.

The position of censor was very important for joint stock insurance companies, requiring the supervision and verification of accounting, but also financial and administrative activity. The reputation of the companies also depended on the way in which the censors fulfilled their duty, but also on the fact that it was mandatory for them to enjoy the respect and trust of society. Christache D. Staicovici (1870 - 1935), a graduate of the Higher School of Commerce in Bucharest and the School of Political Science in Bucharest, held executive positions at the Chamber of Commerce and Industry in Bucharest and was vice-president of the General Union of Industrialists in Romania (U.G.I.R.).

As far as the Board of Directors of the General Assembly is concerned, the inter-war period was the most dynamic, with reference members from different fields: economic, banking, industrial, political and even from the scientific area. A shareholder, in order to be able to take part in the general meeting, had to submit the shares at least 5 days before the meeting that usually took place at one of the headquarters of the General

acțiunile cu cel puțin cinci zile înaintea întrunirii care avea de regulă loc într-unul din sediile Generalei sau la Banca Marmorosch din București¹⁰⁸. În cele ce urmează, vom selecta cu titlu ilustrativ câteva procese verbale ale adunării generale și consiliilor de administrație pentru a vedea componența acestora. Spre exemplu, în anul 1914, înainte de intrarea României în Primul Război Mondial, din Procesul verbal al adunării generale a acționarilor din 25 / 7 Aprilie 1914, reiese că au fost prezenți din partea Consiliului de Administrație Constantin Olănescu în calitate de Președinte și Mauriciu Blank, Vice-Președinte. Iar ca membri, procesul verbal menționează:

„[...]C. G. Arion, Aristide Blank, N. G. Cantacuzino, I. Kahane, W. B. Mendl, A. Misrachi, I. Mitilineu, Edgardo Morpurgo, I. G. Saita, I. C. Zamfirescu

S-au înscris pentru această adunare 63 de acționari, cu 9.793 acțiuni, reprezentând un capital de 1.958.600 lei, conform tabloului prezentat de direcțiune și verificat de d-nii cenzori. D. Președinte al adunării C. Olănescu, deschizând la ora 2 și 1/2 p. m. ședința, constată că acționarii și membrii Consiliului prezenți reprezintă 9.158 acțiuni și un capital de lei 1.831.600, și că adunarea generală poate lua hotărâri valabile, conform art. 12 din statut. În baza art. 19 din statut, d. Președinte numește pe d. I. Fotino secretar al ședinții și pe d-nii general Constantinescu și Diamandi Manole, scrutători, ca acționari prezenți, reprezentând numărul cel mai mare de acțiuni¹⁰⁹.

Printre numele de referință ale epocii se numărau Mauriciu Blank, bancher român cu origini evreiești din Pitești, co-fondator al Băncii Marmorosch Blank & Co. Acesta își extinde investițiile și în industria petrolului, fondând în 1903 alături de Dimitrie A. Sturdza și G. Gh. Assan „Societatea Română pentru Comerțul și Industria Petrolului”, precum și alte societăți („Columbia” în 1905 sau „Creditul Petrolifer” în 1906). O parte din afacerile sale au fost preluate de fiul său, Aristide Blank, implicându-se ulterior indirect în politică prin sprijinul financiar acordat lui Carol al II-lea.

Assembly or at Marmorosch Bank in Bucharest.¹⁰⁸ In the following, we will select by way of illustration some minutes of the general meeting and the boards of directors to see their composition. For example, in 1914, before Romania's entry into the First World War, from the Minutes of the General Meeting of Shareholders of April 25 / 7, 1914, it appears that Constantin Olănescu was present on behalf of the Board of Directors as President and Mauriciu Blank, Vice-President. And as members, the minutes mention:

“[...]C. G. Arion, Aristide Blank, N. G. Cantacuzino, I. Kahane, W. B. Mendl, A. Misrachi, I. Mitilineu, Edgardo Morpurgo, I. G. Saita, I. C. Zamfirescu

63 shareholders registered for this meeting, with 9,793 shares, representing a capital of 1,958,600 lei, according to the table presented by the management and verified by the censors. D. Chairman of the meeting, C. Olănescu, opening the meeting at 2:1/2 p.m., notes that the shareholders and members of the Board present represent 9,158 shares and a capital of lei 1,831,600, and that the general meeting may take valid decisions, according to art. 12 of the bylaws. On the basis of art. 19 of the Statute, d. The President appoints Mr. I. Fotino as secretary of the meeting and Mr. Constantinescu and Mr. Diamandi Manole, scrutineers, as shareholders present, representing the largest number of shares”.¹⁰⁹

Among the reference names of the time were Mauriciu Blank, a Romanian banker with Jewish origins from Pitești, co-founder of the Marmorosch Blank & Co. Bank. He also expanded his investments in the oil industry, founding in 1903 together with Dimitrie A. Sturdza and G. Gh. Assan the “Romanian Society for Oil Trade and Industry”, as well as other companies (“Columbia” in 1905 or “Creditul Petrolifer” in 1906). Part of his business was taken over by his son, Aristide Blank, who later became indirectly involved in politics through the financial support given to Carol II.

¹⁰⁸Conform statutului, orice acționar care deținea de la una până la cinci sau mai multe acțiuni avea drept la vot. Acționarii puteau fi reprezentați la adunările generale de mandatar.

¹⁰⁹Monitorul Oficial, nr. 3, 3 aprilie 1914 (supliment), p. 233.

¹⁰⁸According to the statute, any shareholder who held from one to five or more shares had the right to vote. The shareholders could be represented at the general meetings of representatives.

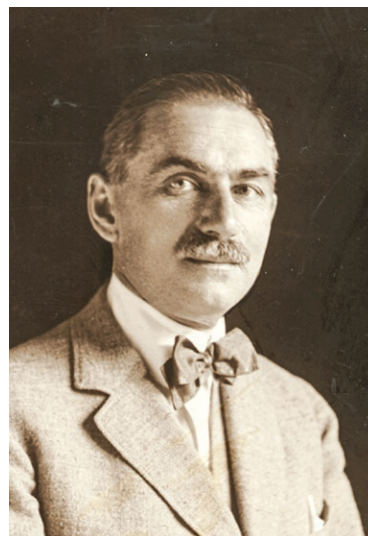
¹⁰⁹Monitorul Oficial, no. 3, April 3, 1914 (supplement), p. 233.



Constantin P. Olănescu
(1844 - 1928)



Ion Mitileneu
(1868 - 1946)



Prințul / The Prince Barbu Știrbey
(1872 - 1946)

Constantin C. Arion a fost Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri în perioada 9 aprilie - 24 octombrie 1918, ministru în mai multe rânduri, șef de cabinet în Ministerul Afacerilor Străine, profesor universitar și membru corespondent al Academiei Române.

La începutul perioadei interbelice, numărul de membri a crescut. În anul 1924, componența forului decident era următoarea:

„Președinte: Constantin P. Olănescu

Vice-Președinți: Mauriciu Blank și Grigore Golescu

Membri în Consiliul de Administrație: Victor Antonescu, ing. Victor Besso, Aristide Blank, ing. Constantin Bușdă, Constantin G. Cociaș, Constantin Hălăceanu, Oscar Kaufman, Ștefan Lambru, Albert Misrachi, Ion Mitileneu, Comandor Edgardo Morpurgo, R. de Schoepkez.

Director general: Maximilian Sanielevici

Prim-director: Anastase Gusti

Director: I. M Grigori[u]

Constantin C. Arion was Vice-President of the Council of Ministers between April 9 and October 24, 1918, minister on several occasions, chief of staff in the Ministry of Foreign Affairs, university professor and corresponding member of the Romanian Academy.

At the beginning of the inter-war period, the number of members increased. In 1924, the composition of the decision-making body was as follows:

“President: Constantin P. Olănescu

Vice-Presidents: Mauriciu Blank and Grigore Golescu

Members of the Board of Directors: Victor Antonescu, eng. Victor Besso, Aristide Blank, eng. Constantin Bușdă, Constantin G. Cociaș, Constantin Hălăceanu, Oscar Kaufman, Ștefan Lambru, Albert Misrachi, Ion Mitileneu, Commander Edgardo Morpurgo, R. de Schoepkez.

General Manager: Maximilian Sanielevici

First director: Anastase Gusti

Director: I. M Grigori[u]

Subdirectori: Jacques Crețescu și Ch. Iacobovici.

Procuriști: Vladimir A. Iacobson-Bărbuleț, S. Abramovici

Inginer Guido Canello, Inginer N. Teodorovici, Inginer R. Lamblich”¹¹⁰.

Dintre aceștia, Constantin P. Olănescu fusese inginer, politician și ministru român și membru al Partidului Conservator. Printre diferitele instituții unde a lucrat, acesta a fost șef de secție la Ministerul Agriculturii, Comerțului și Lucrărilor Publice (1875), prefect al județului Brăila (1876), iar în perioada 1891 - 1895 a fost ministru al Lucrărilor Publice în cele două cabinete succesive ale Partidului Conservator, conduse de Ioan Emanoil Florescu și Lascăr Catargiu.

Constantin Hălăceanu se remarcase în epocă prin tezele sale despre industria petrolului și politica petrolieră a României abordată alături de Vintilă Brătianu și publicată în lucrarea *Politica de stat în industria petrolului* în 1911.

La rândul său, Constantin G. Cociaș fusese ales senator de Tulcea în 1914, Anastase Gusti venea din zona sociologiei fiind fratele sociologului Dimitrie Gusti, iar Oscar Kaufman fusese Director General al Băncii de Credit Român¹¹¹.

Din procesul verbal al ședinței Consiliului de Administrație din 20 octombrie 1927 reiese că au fost cooptați ca noi membri în consiliu, Ion Mitileneu și George G. Assan (fiul lui George Gh. Assan), care vor fi și reprezentanții acesteia, cu drept de semnătură. Ion Mitileneu a fost Ministru de Externe (martie 1926 - iunie 1927), iar în 1931 a devenit senator ales pe listele „Uniunii Naționale”, o coaliție a guvernului N. Iorga - C. Argetoianu. În 1920 a fost ales ca Președinte în cadrul „Generală Petroliferă” societate anonimă pe acțiuni pentru industriașii din comerțul petrolului. George G. Assan fusese atașat comercial al României la Paris și ulterior subsecretar de stat în Ministerul Industriei și Comerțului.

Sub-directors: Jacques Crețescu and Ch. Iacobovici.

Buyers: Vladimir A. Iacobson-Bărbuleț, S. Abramovici

Engineer Guido Canello, Engineer N. Teodorovici, Engineer R. Lamblich”¹¹⁰.

Of these, Constantin P. Olănescu had been a Romanian engineer, politician and minister and a member of the Conservative Party. Among the various institutions where he worked, he was head of section at the Ministry of Agriculture, Trade and Public Works (1875), prefect of Brăila County (1876), and between 1891 and 1895 he was Minister of Public Works in the two successive cabinets of the Conservative Party, led by Ioan Emanoil Florescu and Lascăr Catargiu.

Constantin Hălăceanu had distinguished himself at the time through his theses on the oil industry and the oil policy of Romania, approached together with Vintilă Brătianu and published in the work *State Policy in the Oil Industry* in 1911.

In his turn, Constantin G. Cociaș had been elected senator of Tulcea in 1914, Anastase Gusti came from a sociology background, being the brother of sociologist Dimitrie Gusti, and Oscar Kaufman had been General Manager of the Romanian Credit Bank.¹¹¹

From the minutes of the meeting of the Board of Directors on October 20, 1927, it appears that Ion Mitileneu and George G. Assan (son of George Gh. Assan) were co-opted as new members of the board, who will also be its representatives, with the right to sign. Ion Mitileneu was Minister of Foreign Affairs (March 1926 - June 1927), and in 1931 he became a senator elected on the lists of the “National Union”, a coalition of the N. Iorga - C. Argetoianu government. In 1920 he was elected as President of “General Petroleum”, an anonymous joint stock company for industrialists in the oil trade. George G. Assan had been Romania’s commercial attaché in Paris and later undersecretary of state in the Ministry of Industry and Trade.

¹¹⁰*Monitorul Oficial*, nr. 54, 11 martie 1924, p. 2715.

¹¹¹*Universul*, LVIII, 15 aprilie 1941, nr. 101, p. 5.

¹¹⁰*Monitorul Oficial*, no. 54, March 11, 1924, p. 2715.

¹¹¹*Universul*, LVIII, April 15, 1941, no. 101, p. 5.

Anul următor, din procesul verbal al adunării generale ordinare a acționarilor Generala din 21 aprilie 1928, observăm cum s-a schimbat ușor componența:

„Din partea Consiliului de Administrație: D. consilier Victor Antonescu, care prezidează adunarea.

D-nii consilieri: Ing. Const. Bușilă, Oscar Kaufmann, Ștefan Lambru, Ion Mitilineu și Ing. Gh. Popescu. [...] În baza art. 19 din statut, d. Președinte numește pe d. Al. Zănescu, secretar al ședinței și pe d-n. M. Kogălniceanu și G. V. Popovici, scrutători, ca acționari, reprezentând numărul cel mai mare de acțiuni. [...] Realege pe dnii: Victor Antonescu, Ing Victor Besso, Aristide Blank, Ștefan Lambru și Mihail Schwefelberg ca membri în consiliul de administrație. Ratifică cooptarea dlor: Ioan Mitilineu, George G. Assan și ing. Gh. Popescu, ca membri în Consiliul de Administrație.

Alege pe d-nii: Marius Theodorian - Carada, Jean Fotino și Chr. D. Stascovici ca censori și pe d-nii: G. G. Ioan, N. N. Stoica și G. E. Mavrodi, ca censori supleanți pe anul 1928”¹¹².

Importanța României, dar și a societății Generala în sistemul Assicurazioni Generali, este ușor de sesizat și dacă ținem cont de faptul că prințul Barbu Știrbey, unul dintre acționarii Generala, a fost membru al Consiliului Director, între decembrie 1928 și 1930, și membru al Consiliului General, între 1928 și 1931, al Assicurazioni Generali. Implicarea societății din Trieste în acționariatul Generala și al altor societăți de asigurare românești era bine-cunoscută și constituia un factor de încredere pentru alți acționari minoritari și asigurați. Cu ocazia împlinirii unui secol de funcționare neîntreruptă a Assicurazioni Generali, conducerea de la Trieste a publicat un volum aniversar, care a circulat și în România, fiind remarcat în mod pozitiv de istoricul și omul politic Nicolae Iorga, care l-a menționat în prestigioasa publicație *Revista istorică*¹¹³.

The following year, from the minutes of the ordinary general meeting of shareholders of Generala on April 21, 1928, we notice how the composition changed slightly:

“On behalf of the Board of Directors: Mr. Councilor Victor Antonescu, who chairs the meeting.

The councillors: Eng. Const. Bușilă, Oscar Kaufmann, Ștefan Lambru, Ion Mitilineu and Eng. Gh. Popescu. [...] On the basis of art. 19 of the Statute, d. The President appoints Mr. Al. Zănescu, secretary of the meeting and Mr. M. Kogălniceanu and G. V. Popovici, scrutineers, as shareholders, representing the largest number of shares. [...] Re-elects Mr. Victor Antonescu, Mr. Victor Besso, Mr. Aristide Blank, Mr. Ștefan Lambru and Mr. Mihail Schwefelberg as members of the Board of Directors. Ratified the co-optation of Mr. Ioan Mitilineu, George G. Assan and Eng. Gh. Popescu, as members of the Board of Directors.

It elects Mr. Marius Theodorian - Carada, Mr. Jean Fotino and Mr. Chr. D. Stascovici as censors and Mr. G. G. Ioan, Mr. N. N. Stoica and Mr. G. E. Mavrodi, as alternate censors for the year 1928”¹¹².

The importance of Romania, but also of Generala in the Assicurazioni Generali system, is easy to grasp even if we take into account the fact that Prince Barbu Știrbey, one of the shareholders of Generala, was a member of the Board of Directors, between December 1928 and 1930, and a member of the General Council of Assicurazioni Generali, between 1928 and 1931. The involvement of the Trieste company in the shareholding of Generala and other Romanian insurance companies was well-known and constituted a factor of trust for other minority shareholders and clients. On the occasion of the anniversary of a century of uninterrupted operation of Assicurazioni Generali, the management of Trieste published an anniversary volume, which also circulated in Romania, being positively noticed by the historian and politician Nicolae Iorga, who mentioned it in the prestigious publication *Revista istorică*.¹¹³

¹¹²Monitorul Oficial, nr. 95, part 2, 3 mai 1928, p. 5801.

¹¹³Revista istorică, XVIII, nr. 10-12, octombrie-decembrie 1932, p. 386.

¹¹²Monitorul Oficial, no. 95, part 2, May 3, 1928, p. 5801.

¹¹³Revista istorică, XVIII, no. 10-12, October-December 1932, p. 386.



Michele Sulfina (1883 - 1957)
Arhiva Istorică a Assicurazioni Generali, Trieste)
(Historical Archive of Assicurazioni Generali, Trieste)



Virgil Madgearu
(1887 - 1940)

În 1936, în fruntea Consiliului de Administrație al Generala S.A. se afla Victor Antonescu, iar ca Vice-Președinți: E. Morpurgo și Ion M. Mitilineu, la care se adăugau încă nouă membri: G.G. Assan C. Bușilă, Dimitrie Gusti, C. Hălăceanu, O. Kaufmann, Virgil Madgearu, avocatul Simon Rosenthal, Max Sanielevici și Michele Sulfina.

De remarcat din această configurație a forului decizional numele lui Mihail Schwefelberg. Aceasta s-a născut la Brăila, România, într-o familie evreiască, fiind fratele unui important militant evreu, avocatul Arnold Schwefelberg, tatăl poetei Veronica Porumbacu și a pictoriței Maria Constantin. În România a lucrat în domeniul asigurărilor, în Brăila, implicând multe deplasări la București. Între 1909 și 1915 a fost procurist la Agricola din Brăila. În 1915 a fost angajat de Assicurazioni Generali la Roma, „cu sarcina specifică de a da liniei de transport dezvoltarea pe care o impuneau împrejurările războiului”¹¹⁴. În anul 1926 a devenit Director General al Assicurazioni Generali la direcția centrală de la Trieste până în 1943, obținând ulterior și cetățenia italiană și și-a schimbat numele în Michele Sulfina. În 1945,

In 1936 at the head of the Board of Directors of Generala S.A. was Victor Antonescu, and as Vice-Presidents: E. Morpurgo and Ion M. Mitilineu, to which were added 9 more members: G.G. Assan C. Bușilă, Dimitrie Gusti, C. Hălăceanu, O. Kaufmann, Virgil Madgearu, lawyer Simon Rosenthal, Max Sanielevici and Michele Sulfina.

It is worth noting from this configuration of the decision-making forum the name of Mihail Schwefelberg. He was born in Brăila, Romania, in a Jewish family, being the brother of an important Jewish militant, the lawyer Arnold Schwefelberg, the father of the poet Veronica Porumbacu and the painter Maria Constantin. In Romania he worked in the insurance field, in Brăila, involving many trips to Bucharest. Between 1909 and 1915 he was buyer at Agricola in Brăila. In 1915 he was hired by Assicurazioni Generali in Rome, “with the specific task of giving the transport line the development required by the circumstances of the war”¹¹⁴. In 1926 he became General Manager of Assicurazioni Generali at the central directorate in Trieste until 1943, later obtaining Italian citizenship and changing his name to Michele Sulfina. In 1945, the Anglo-American military government removed

¹¹⁴*The Age of the Lion. Assicurazioni Generali's long Journey from 1931 to the third Millennium*, p. 164.

¹¹⁴*The Age of the Lion. Assicurazioni Generali's long Journey from 1931 to the third Millennium*, p. 164.

guvernul militar anglo-american l-a destituit din funcții în cadrul procesului de epurare antifascistă, însă acuzațiile aduse s-au dovedit neîntemeiate, iar acesta și-a putut relua activitatea în cadrul companiei, redevenind Director General în 1946 și, după ce a părăsit funcțiile executive, Vice-Președinte în 1953.

În ceea ce privește conducerea executivă a societății din România, în 1920, lui Albert Misrach, în acest moment al cercetării, nu avem informații privind numirea unui Director General până în 1923. Până la numirea ca Director General a lui Maximilian Sanielevici, cel care a exercitat conducerea executivă a fost directorul societății, Iacob M. Grigoriu, angajat cu vechime și experiență, director de multă vreme al serviciului de Contabilitate al Generalei¹¹⁵. Cel mai îndelungat mandat l-a avut Maximilian Sanielevici (1885-1941), economist, matematician, specialist în statistică și cu mare experiență anterioară în domeniul asigurărilor. Anterior, a ocupat funcții de conducere la societatea Dacia-România, la banca Marmorosch-Blank, la Asigurările Sociale. A fost Directorul General până la decesul său survenit în 1941 și autor a mai multor studii privind asigurările: "Noțiuni despre asigurări" (1908); „Bazele financiare ale asigurărilor contra accidentelor” (1913); „Introducere în tehnica asigurărilor” (1937) etc. Max Sanielevici a fost tatăl fizicianului Alexandru Sanielevici și fratelui sociologului Henric Sanielevici și a academicianului Simion Sanielevici, matematician și al finanțistului și omului politic Iosif Sanielevici¹¹⁶.

Colaborarea cu alte societăți de asigurare

În anii '30 ai secolului trecut, piața asigurărilor în România era competitivă și implica mulți jucători, societăți românești, dar și străine. Mai degrabă, alianțele între societățile de asigurări, și nu doar în cadrul Uniunii Tarifare Române, aveau în vedere constituirea unui partener de dialog cu statul. Astfel, la 1 februarie

him from office as part of the anti-fascist purge process, but the accusations proved unfounded, and he was able to resume his work within the company, becoming General Manager again in 1946 and, after leaving the executive positions, Vice-President in 1953.

As for the executive management of the Romanian company, in 1920, to Albert Misrach, at this point in the research, we have no information on the appointment of a General Manager until 1923. Until the appointment of Maximilian Sanielevici as General Manager, the one who exercised the executive management was the company's director, Iacob M. Grigoriu, an employee with seniority and experience, long-time director of the General's accounting service.¹¹⁵ The longest mandate was held by Maximilian Sanielevici (1885-1941), an economist, mathematician, specialist in statistics and with great prior experience in the insurance field. Previously, he held management positions at Dacia-Romania, at the Marmorosch-Blank Bank and at the Social Security office. He was the General Manager until his death in 1941 and the author of several studies on insurance: "Notions about insurance" (1908); "The Financial Bases of Accident Insurance" (1913); "Introduction to the Technique of Insurance" (1937) etc. Max Sanielevici was the father of the physicist Alexandru Sanielevici and the brother of the sociologist Henric Sanielevici and of the academician Simion Sanielevici, mathematician and of the financier and politician Iosif Sanielevici.¹¹⁶

The collaboration with other insurance companies

In the 1930s, the insurance market in Romania was competitive and involved many players, Romanian and foreign companies. Rather, the alliances between the insurance companies, and not only within the Romanian Tariff Union, were intended to establish a dialogue with the state. Thus, on February

¹¹⁵Numele său a fost până în 1914: I.M. Grünberg, Dimineața, XI, nr. 3580, 20 februarie 1914.

¹¹⁶<https://borismarian.blogspot.com/2016/01/o-ilustra-familie-de-carturari.html>

¹¹⁵His name was until 1914: I.M. Grünberg, Dimineața, XI, no. 3580, February 20, 1914.

¹¹⁶<https://borismarian.blogspot.com/2016/01/o-ilustra-familie-de-carturari.html>



Clădire a Societății de Asigurare Generala (prezent Str. Maria Rosetti, nr. 16, București), carte poștală (Arhiva Istorică a Generali din Trieste)
Building of Generala (now 16 Maria Rosetti Street, Bucharest), postcard (Generali Historical Archive in Trieste)

1932 reprezentanții mai multor societăți de asigurare („Generala”, „Societatea de Asigurare Adriatică” din România, „Dacia-România”, „Națională”, „Agricola-Fonciera”, „Steaua României”) au transmis Ministerului Industriei și Comerțului un memoriu împotriva unui impozit introdus într-o modificare recentă la legea timbrului din 1927 prin care se prevedea un impozit proporțional asupra primelor de asigurare elementare (inclusiv transport fluvial și maritim), perceput de asigurători: 7% pentru societățile românești, 14% asigurătorii străini¹¹⁷. Se dorea reducerea cotei de 7% și renunțarea la impunerea dublă pentru asigurătorii români, motivându-se că s-a diminuat volumul de asigurări fluvial și maritim.

Unele societăți de asigurări dețineau acțiuni la alte societăți de asigurări. Astfel, în 1946, dintre cele 40.000 de acțiuni ale „Dacia-România”, 6.920 erau deținute de Generala, iar 7.648 de capitalul italian (cel mai probabil doar Assicurazioni Generali)¹¹⁸. Pe de altă parte, „Dacia-România” deținea acțiuni la „Prima Ardeleană”, „Steaua României”, „Vatra Dornei”, „Victoria”, la „Generala” (mai puțin de 1,5% din numărul total) și „Națională” (1 acțiune)¹¹⁹. Generala avea,

1, 1932, the representatives of several insurance companies (“Generala”, “Societatea de Asigurare Adriatică” din România, “Dacia-România”, “Națională”, “Agricola-Fonciera”, “Steaua României”) sent to the Ministry of Industry and Trade a memorandum against a tax introduced in a recent amendment to the stamp law of 1927 by which a proportional tax was introduced for elementary insurance premiums (including river and sea transport), charged by insurers: 7% Romanian companies, 14% foreign insurers.¹¹⁷ They wanted to reduce the 7% rate and give up the double taxation for Romanian insurers, on the grounds that the volume of river and maritime insurance has decreased.

Some insurance companies held shares in other insurance companies. Thus, in 1946, of the 40,000 shares of “Dacia-Romania”, 6,920 were held by Generala, and 7,648 by Italian capital (most likely only Assicurazioni Generali).¹¹⁸ On the other hand, “Dacia-Romania” owned shares in “Prima Ardeleană”, “Steaua României”, “Vatra Dornei”, “Victoria”, in “Generala” (less than 1.5% of the total number) and “Națională” (1 share).¹¹⁹ Generala also had stakes

¹¹⁷A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 101 / 1932, f. 5 - 13.

¹¹⁸A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 272 / 1942 - 1949, f. 31

¹¹⁹A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 272 / 1942 - 1949, f. 32

¹¹⁷A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 101 / 1932, f. 5 - 13.

¹¹⁸A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 272 / 1942 - 1949, f. 31.

¹¹⁹A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 272 / 1942 - 1949, f. 32.

de asemenea, participații în alte societăți locale precum „Dacia-România”, „Steaua României” sau „Prima Ardeleană”, contribuind la consolidarea pieței locale prin alianțe strategice.

Investițiile în imobile. Clădirile Generala în perioada interbelică

Societățile de asigurări finanțau plățile către asigurați din ramura Viață din rezervele matematice, care trebuiau să fie investite în plasamente sigure și totodată rentabile, pentru a evita reducerea dobânzii de capitalizare și implicit creșterea primelor¹²⁰. Legea din 7 iulie 1930 a reglementat modul de plasare a acestor rezerve, permițând investiții în imobile situate în România, ipoteци până la două treimi din valoarea imobilelor, cu excluderea proprietăților industriale, minelor, viilor și creanțelor aferente. Imobilele reprezentau principala categorie de plasamente, fiind considerate și în secolul al XX-lea foarte sigure, chiar dacă rentabilitatea nu era foarte mare (3 – 6%)¹²¹, din cauza limitării legale a chiriilor și a costurilor mari de întreținere. Până la 80% din fondurile disponibile ale societăților de asigurare erau investite în sectorul imobiliar¹²².

Urmând și exemplul Assicurazioni Generali, încă din primii ani de funcționare, conducerea executivă și Consiliul de Administrație al Generala au înțeles că succesul acestei societăți poate fi influențat pe termen lung de investiții chibzuite în domeniul imobiliar. Nu trebuie să uităm faptul că Generala era o societate pe acțiuni, care oferea anual dividende, acțiunile fiind tranzacționate pe Bursa de la București, prețul și evoluția acestora regăsindu-se în paginile financiare ale ziarelor. Odată finalizate aceste construcții, aflate în proprietatea societății, erau folosite pentru garanțiile obligatorii cerute de legislație, inclusiv ipotecate în favoarea Ministerului Industriei și Comerțului. Astfel, în 1925, Palatul Generala din Piața Universității (Bulevardul Elisabeta, nr. 5) a fost ipotecat la o valoare de 30.000.000 lei (suma ipotecată a crescut de la 2.600.000 lei¹²³, pe baza unei evaluări făcute probabil înainte de Primul Război Mondial). Totuși, valoarea

in other local companies such as „Dacia-Romania”, „Steaua României” or „Prima Ardeleană”, contributing to the consolidation of the local market through strategic alliances.

Investments in real estate. Generala buildings in the inter-war period

Insurance companies financed payments to policyholders in the Life branch from mathematical reserves, which had to be invested in safe and at the same time profitable investments, in order to avoid reducing the capitalization of the interest rate and implicitly increasing premiums.¹²⁰ The law of July 7, 1930 regulated the way of placing these reserves, allowing investments in real estate located in Romania, mortgages up to two-thirds of the value of the real estate, excluding industrial properties, mines, vineyards and related debts. Real estate was the main category of placements, being considered very safe in the 20th century, even if the profitability was not very high (3 – 6%),¹²¹ due to the legal limitation of rents and high maintenance costs. Up to 80% of the available funds of insurance companies were invested in the real estate sector.¹²²

Following the example of Assicurazioni Generali, from the first years of operation, the executive management and Board of Directors of Generala understood that the success of this company can be influenced in the long term by thoughtful investments in the real estate sector. We must not forget that Generala was a joint-stock company, which offered annual dividends, the shares being traded on the Bucharest Stock Exchange, their price and evolution being found in the financial pages of the newspapers. Once completed, these constructions, owned by the company, were used for the mandatory guarantees required by the legislation, including mortgages in favor of the Ministry of Industry and Trade. Thus, in 1925, the Generala Palace in University Square (5 Elisabeta Boulevard) was mortgaged at a value of 30,000,000 lei (the mortgaged amount increased from 2,600,000 lei,¹²³ based on an appraisal probably made before the First World War).

¹²⁰Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 254.

¹²¹Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 259.

¹²²Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 259.

¹²³A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 18 / 1924, f. 106 r.-v.

¹²⁰Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 254.

¹²¹Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 259.

¹²²Istoria asigurărilor în România, vol. 2, p. 259.

¹²³A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 18 / 1924, f. 106 r.-v.



Biserica Italiană și clădirea Societății Generala din Bulevardul Brătianu, nr. 26, București (prezent Bd. Bălcescu 26), carte poștală (Arhiva Istorică a Generali din Trieste)
The Italian Church and the building of Generala in Brătianu Boulevard, no. 26, Bucharest (currently 26 Bălcescu Blvd.), postcard (Generali Historical Archive of Assicurazioni Generali, in Trieste)



Imobilul Societății Generala (prezent Calea Victoriei nr. 100, București) (Arhiva Istorică a Generali din Trieste)
The building of Generala (currently 100 Calea Victoriei, Bucharest) (Generali Historical Archive of Assicurazioni Generali, in Trieste)

reală a acestei clădiri impunătoare era mai mare: specialiștii Ministerului stabiliseră valoarea imobilului la suma de 72.524.600 lei:

„Imobilul are o suprafață totală de teren de 2.286 m.p. și o clădire cu subsol, parter, trei etaje pe o suprafață de 490 m.p. etajul 4.

Construcția este clădită în cele mai bune condițiuni tehnice, având în subsol camere pentru personal, ateliere și tezaurul societății; în parter biurouri foarte luxos construite, în stucaturi, mozaicuri bogate, scări de marmoră, lambriuri etc. Învelitoarea este făcută cu ardezie și tablă plumbuită. Instalații moderne de calorifer, uzină electrică, apă și canal, sonerie electrică, ascensoare etc.”¹²⁴

Multe dintre aceste clădiri au fost folosite și ca spațiu pentru sediul central, agenții din București, filiale din țară. Totuși, deși numărul de angajați și colaboratori a crescut exponențial, odată cu creșterea cifrei de afaceri, inclusiv în clădirile reprezentative, doar o mică parte a spațiului era utilizată pentru serviciile și birourile Generala. Celelalte spații erau închiriate către societăți comerciale, case de avocatură, ca spații de locuit etc. În 1924, Palatul Generala din Brăila (strada Traian, nr. 8) găzduia 25 de chiriași printre care se numărau societățile „Maritima”, „Comptoir Danubien”, „Granaria Italiana”, „Schenker & Co.” (societate internațională de

However, the real value of this imposing building was higher: the Ministry's specialists had established the value of the building at the amount of 72,524,600 lei:

“The building has a total land area of 2,286 sq.m. and a building with basement, ground floor, three floors on an area of 490 sq.m. 4th floor.

The building is built in the best technical conditions, having in the basement rooms for staff, workshops and the company's treasury; on the ground floor very luxuriously built offices, in stucco, rich mosaics, marble stairs, paneling, etc. The roof is made with slate and leaded sheet. Modern installations like radiators, power plant, water and sewerage, electric doorbell, elevators, etc.”¹²⁴

Many of these buildings were also used as space for the headquarters, the agents in Bucharest, branches in the country. However, although the number of employees and collaborators increased exponentially, with the increase in turnover, including in representative buildings, only a small part of the space was used for Generala's services and offices. The other spaces were rented to commercial companies, law firms, as living spaces, etc. In 1924, the General Palace in Brăila (8 Traian Street) housed 25 tenants, including the companies “Maritima”, “Comptoir Danubien”, “Granaria Italiana”, “Schenker & Co.” (an international

¹²⁴A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 18 / 1924, f. 129.

¹²⁴A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 17 / 1924, f. 129

transport, cu birouri în multe orașe europene și la New York) sau „Banca Română” și „Federala Cooperativelor Sătești”¹²⁵.

Chiar dacă acest model de investiții și, implicit, de dezvoltare îl regăsim și la celelalte societăți anonime de asigurare din România, Generala surprinde prin numărul de construcții de mari dimensiuni în centrul Bucureștiului sau al altor orașe. De la construcții în stil eclectic de factură academică, care își binemeritau denumirea de Palatul Generala (din Brăila, București), cu motive neo-românești - clădirea din Bulevardul Brătianu, nr. 26 (azi: Bulevardul Nicolae Bălcescu nr. 26) din București, sediul din Cluj, Generala a mers în direcția unor construcții și mai practice, unele amintind de clădirile din marile orașe americane sau europene (imobilele din Calea Victoriei nr. 100 sau Calea Victoriei nr. 68 - 70).

În anul 1935 s-a decis înființarea unei societăți de construcții, cu un capital social de 12.000.000 lei, împărțit în 2.400 de acțiuni la purtător, a câte 5.000 lei fiecare. Actul constitutiv al „Generala. Societate anonimă imobiliară de construcțiuni București” ne dezvăluie fondatorii: Assicurazioni Generali acționar majoritar (2.180 acțiuni), Carlo Bois de Chesne (Triest), Michele Sulfina, Giulio Cleva (Triest), Dr. Sante d'Alvise (Trieste), Ranieri Balboni (avocat, Trieste), Ricardo Gairinger (Triest), Maximilian Sanielevici, ing. Nicolae Dona și avocatul Arnold Schwefelberg, fratele lui M. Sulfina. Administratori au fost numiți I. Schander (București), N. Dona și Dr. Bortolo Tamburini (Triest). Printre cenzori figura și D. Berlescu. Observăm că aceste nume erau legate într-o formă sau alta de Generala și Assicurazioni Generali. Scopul acestei societăți era:

„... dobândirea și construirea de imobile în România și exploatarea lor, crearea ori dobândirea în orice formă de întreprinderi cu scop similar și participarea la atari întreprinderi asemenea, toate operațiunile civile și comerciale în legătură directă sau indirectă cu aceste scopuri ale societății, inclusiv locațiunea, ipotecarea, vânzarea imobilelor ori întreprinderilor și participațiunilor posedate de societate”¹²⁶.

transport company, with offices in many European cities and in New York) or “Banca Romanian” and “Federala Cooperativelor Sătești”.¹²⁵

Even if this investment and, implicitly, development model can be found in the other anonymous insurance companies in Romania, Generala surprises by the number of large-scale constructions in the center of Bucharest or other cities. From eclectic academic constructions, which deserved the name of the “Generala Palace” (in Brăila, Bucharest), with neo-Romanian motifs - the building on Brătianu Boulevard, no. 26 (today: Nicolae Bălcescu Boulevard) no. 26 in Bucharest, the headquarters in Cluj of Generala went in the direction of even more practical constructions, some reminiscent of the buildings in the big American or European cities (the buildings in the Calea Victoriei no. 100 or Calea Victoriei no. 68 - 70).

In 1935 it was decided to establish a construction company, with a share capital of 12,000,000 lei, divided into 2,400 bearer shares, of 5,000 each. The Articles of Incorporation of “Generala. Anonymous Real Estate Development Company”. reveals its founders: Assicurazioni Generali as majority shareholder (2,180 shares), Carlo Bois de Chesne (Triest), Michele Sulfina, Giulio Cleva (Triest), Dr. Sante d'Alvise (Trieste), Ranieri Balboni (lawyer, Trieste), Ricardo Gairinger (Triest), Maximilian Sanielevici, eng. Nicolae Dona and lawyer Arnold Schwefelberg, brother of M. Sulfina. The administrators were appointed I. Schander (Bucharest), N. Dona and Dr. Bortolo Tamburini (Triest). Among the censors was D. Berlescu. We notice that these names were linked in one way or another to Generala and Assicurazioni Generali. The purpose of this company was:

“... the acquisition and construction of real estate in Romania and their exploitation, the creation or acquisition in any form of enterprises with a similar purpose and participation in such enterprises, all civil and commercial operations in direct or indirect connection with these purposes of the company, including the lease, mortgage, sale of real estate or enterprises and shareholdings owned by the company”.¹²⁶

¹²⁵A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 17 / 1924, f. 60.

¹²⁶Monitorul Oficial, partea a II, nr. 169, 26 iulie 1935, p. 6759.

¹²⁵A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 17 / 1924, f. 60.

¹²⁶Monitorul Oficial, Part II, no. 169, July 26, 1935, p. 6759.



Imobilul Societății Generala din Calea Victoriei nr. 68 - 70 (Generala. 1937. Raportul Consiliului de Administrație și acel al cenzorilor, București, 1937)
Building of Generala in Calea Victoriei no. 68 - 70 (Generala 1937. Report of the Board of Directors and that of the censors, Bucharest, 1937)



Imobilul Societății Generala din Calea Victoriei nr. 68-70
Building of Generala in Calea Victoriei no. 68-70



Sediul Societății Generala din Cluj-Napoca, oraș aflat între 1940 și 1944 sub administrația guvernului de la Budapesta
The headquarters of Generala in Cluj-Napoca, a city under the administration of the Budapest Government between 1940 and 1944

Sediul societății Generala. Construcții era în imobilul Generala din calea Victoriei nr. 68 - 70, împărțit cu societatea de asigurări.

În concluzie, în întreaga perioadă în care a funcționat, Generala (1897 - 1948) s-a aflat ca cifră de afaceri, număr de polițe încheiate, diversitatea polițelor de asigurare, despăgubiri achitate, printre primele societăți de asigurări. Astfel, în 1934, pentru toate tipurile de asigurare, Generala deținea fără emoții primul loc: 13.094.507 lei (aproape 14% din piață); pentru ramura Viață: 60.130.334 lei (14,3% din piață), iar pentru celelalte ramuri împreună: 75.864.173 lei (12,8% din piața acestor tipuri de asigurări). Valoarea imobilelor Generala, a acțiunilor deținute și a altor efecte plasau această societate tot pe locul 1²⁷. La acest succes au contribuit toți angajații Societății, dar și modul în care conducerea acesteia a comunicat cu asigurații, transparența, politica de angajări, deschiderea către marele public și nu în ultimul rând, relația constantă cu Assicurazioni Generali, care a contribuit cu capital financiar, dar și cu know-how, prestigiu și capital uman.

The headquarters of Generala Constructions was in the Generala building in Calea Victoriei no. 68 - 70, shared with the insurance company.

In conclusion, throughout the period in which it operated, Generala (1897 - 1948) was among the first insurance companies in terms of turnover, number of policies concluded, diversity of insurance policies or compensations paid. Thus, in 1934, for all types of insurance, Generala held the first place without fear: 13,094,507 lei (almost 14% of the market); for the Life branch: lei 60,130,334 (14.3% of the market), and for the other branches together: lei 75,864,173 (12.8% of the market of these types of insurance). The value of Generala's real estate, the shares held and other effects also placed this company in the top spot.¹²⁷ All the Company's employees contributed to this success, but also the way in which its management communicated with the policyholders, the transparency, the hiring policy, the openness to the general public and last but not least, the constant relationship with Assicurazioni Generali, which contributed with financial capital, but also with know-how, prestige and human capital.

¹²⁷H. Marc, „Societățile de asigurare în România”, în *Argus*, număr jubiliar, 1910 - 1935, p. 29.

¹²⁷H. Marc, „Societățile de asigurare în România”, in *Argus*, jubilee issue, 1910 - 1935, p. 29.

Cumpliții ani ai războiului și instaurarea regimului comunist (1940-1948)

Aparenta relaxare din societatea interbelică a fost spulberată de declanșarea unui nou război mondial care nu fusese o surpriză pentru Europa. Anul 1940 a marcat o ruptură geostrategică și socio-economică profundă pentru România: prin presiunile și deciziile politice ale acelui an, au fost cedate regiunile Basarabia, nordul Bucovinei și ținutul Herța către U.R.S.S. (iunie 1940), nord vestul Transilvaniei către Ungaria (Arbitrajul de la Viena, 30 august 1940) și Cadrilaterul către Bulgaria (Tratatul de la Craiova, 7 septembrie 1940).

Pierderile teritoriale au creat dificultăți fundamentale privind aplicabilitatea și executabilitatea contractelor de asigurare. Polițele încheiate înainte de 1940 prevedeau riscuri și obligații în locații care, după cedare, nu mai făceau parte din jurisdicția României. Acest fapt a ridicat întrebări legale: care lege guvernează polița (legea locului încheierii sau legea locului riscului), cine răspunde pentru daune produse pe teritoriul cedat și cum pot fi valorificate drepturile creditorilor (asiguraților) în fața autorităților succesoare.

Principiile generale ale succesiunii de state au constituit cadrul conceptual, însă aplicarea lor a depins de tratatele și negocierile bilaterale între România și statele care au preluat teritoriile (Uniunea Sovietică, Ungaria, Bulgaria). În practică, erau posibile mai multe soluții: recunoașterea și executarea polițelor de către autoritățile succesoare, preluarea obligațiilor de către asigurători locali nou înființați, plata despăgubirilor în conformitate cu legislația nouă sau negocierea unor acorduri de compensare pentru creanțele neacoperite.

Asigurații își reclamau drepturile la despăgubiri pentru pagube produse pe teritoriile cedate. Totuși, accesul efectiv la despăgubiri a fost adesea îngreunat de schimbarea autorităților și de barierele administrative. Reasuratorii internaționali, care aveau relații contractuale cu societățile românești, s-au confruntat cu provocări privind acceptarea situației.

The terrible years of the war and the establishment of the communist regime (1940-1948)

The apparent relaxation in inter-war society was shattered by the outbreak of a new world war that had not been a surprise for Europe. The year 1940 marked a deep geostrategic and socio-economic rupture for Romania: through the pressures and political decisions of that year, the regions of Bessarabia, northern Bukovina and Herța land were ceded to the USSR (June 1940), northwestern Transylvania to Hungary (Vienna Arbitration, August 30, 1940) and the Quadrilateral to Bulgaria (Treaty of Craiova, September 7, 1940).

Territorial losses have created fundamental difficulties regarding the applicability and enforceability of insurance contracts. Policies concluded before 1940 provided for risks and obligations in locations that, after the assignment, were no longer part of Romania's jurisdiction. This has raised legal questions: which law governs the policy (the law of the place of conclusion or the law of the place of risk), who is liable for damages incurred in the ceded territory and how can the rights of creditors (insureds) be enforced before the new authorities.

The general principles of the succession of states constituted the conceptual framework, but their application depended on the treaties and bilateral negotiations between Romania and the states that took over the territories (Soviet Union, Hungary, Bulgaria). In practice, several solutions were possible: recognition and enforcement of policies by successor authorities, taking over obligations by newly established local insurers, payment of compensation in accordance with new legislation or negotiation of compensation agreements for uncovered claims.

The insured claimed their rights to compensation for damages caused in the ceded territories. However, effective access to compensation has often been hampered by changing authorities and administrative barriers. International reinsurers, which had contractual relations with Romanian companies, faced challenges in accepting the situation.



Cutii metalice „Fichet”, folosite de agenții Generala pentru colectarea primelor în limbile română, germană și maghiară
(colecții personale, Mihai Voiculescu și Alexandru Ivan)

*“Fichet” metal boxes, used by Generala agencies for the collection of premiums in Romanian, German and Hungarian languages
(personal collections, Mihai Voiculescu and Alexandru Ivan)*

Asigurații Generala din teritoriile cedate de România către Ungaria în urma dictatului de la Viena au beneficiat de faptul că, ținând cont de legăturile anterioare, afacerile, agențiile și polițele au fost preluate de către reprezentanța Assicurazioni Generali din Budapesta, la fel ca și în cazul societății “Steaua Română”. Totuși, pierderile societății Generala și Steaua Română, și implicit ale acționarilor săi (printre care Assicurazioni Generali), nu erau mici. Suma capitalurilor asigurate de Generala la 31 decembrie 1939, în teritoriul ocupat de Ungaria în 1940, a fost de aproape 1,8 miliarde lei, din care au rămas efectiv în acest teritoriu capitaluri de 1,413 miliarde lei¹²⁸.

Noua organizare statală, una a extremelor, Statul Național-Legionar, urmat de regimul autoritar al generalului Ion Antonescu, a adus noi provocări în spațiul asigurărilor din România. De asemenea, intrarea României în război a determinat societățile de asigurări să nu mai dea în plată anumite polițe, mai ales din zona celor de viață.

Problematica plății daunelor de război pentru polițele de asigurare de viață ridică chestiuni complexe de drept, administrare și etică. În contextul evenimentelor legate de Al Doilea Război Mondial, operatorii de asigurări și autoritățile statale s-au confruntat cu situații excepționale: pierderi umane în masă, schimbări teritoriale, exproprieri și măsuri administrative care au afectat accesul la despăgubiri. Astfel,

The Generala clients in the territories ceded by Romania to Hungary following the Vienna Dictate benefited from the fact that, taking into account the previous connections, the businesses, agencies and policies were taken over by the Assicurazioni Generali representative office in Budapest, as in the case of the company “Steaua Romaniei”. However, the losses of Generala and Steaua Romaniei, and implicitly of its shareholders (including Assicurazioni Generali), were not small. The amount of capital provided by Generala on December 31, 1939, in the territory occupied by Hungary in 1940, was almost 1.8 billion lei, of which 1.413 billion lei actually remained in this territory.¹²⁸

The new state organization, one of extremes, the National-Legionary State, followed by the authoritarian regime of General Ion Antonescu, brought new challenges to the insurance sector in Romania. Also, Romania's entry into the war determined the insurance companies to stop paying certain policies, especially in the life area.

The issue of paying war damages for life insurance policies raises complex questions of law, administration and ethics. In the context of the events related to the World War II, insurance operators and state authorities faced exceptional situations: mass human losses, territorial changes, expropriations and administrative measures that affected the access to compensations. Thus, during that period, payments were made for the life insurance of people who died

¹²⁸A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 210 / 1940 - 1944, f. 54.

¹²⁸A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 210 / 1940 - 1944, f. 54.

În acea perioadă au fost realizate plăți pentru asigurările de viață ale persoanelor decedate în cadrul războiului și, totodată, că s-au efectuat plăți pentru unii asigurați de origine evreiască, decedați ca urmare a măsurilor implementate de autoritățile române. Acest fapt este relevat de documentele transmise de societatea Generala, din arhiva Oficiul de Control al Asiguraților¹²⁹. Conducerea și angajații acestei societăți au interpretat cadrul legal existent, încadrând la daune de război încă din vara anului 1942, nu doar pe etnici români sau germani decedați în spatele frontului, ci și etnici evrei, unii dintre ei decedați în situații dramatice: în timpul pogromului de la Iași din 27 - 30 iunie 1941 sau în trenurile evacuațiilor din Iași din 29 iunie (supranumite „trenurile morții”). Considerând că transportul cu trenul dinspre Iași spre Călărași a fost cauzat de „evacuare de populație ordonată de autorități în timp de război”¹³⁰, societatea Generala a putut să plătească către membrii familiilor decedaților plata asigurării:

„... Evacuarea unei populații, întâmplată în timpul războiului nu poate fi socotită ca provenind din altă cauză decât starea de război și necesitățile militare. Nu se poate cere însă societăților, cu atât mai puțin asiguraților, de a face dovada că asemenea evacuări au fost ordonate de autoritățile militare, operațiunile militare fiind secrete prin natura lor”¹³¹.

În multe situații, în cazul decedaților evrei de la Iași din 1941 sau a trenurilor morții, era dificilă și identificarea rudelor, a beneficiarilor polițelor de asigurare.

Deși volumul afacerilor de asigurări s-a diminuat substanțial, cu excepția afacerilor „Victoria” din Berlin, în special în ramura „Viață”¹³², piața asiguraților a rămas una cu o concurență acerbă. Nu doar pierderile teritoriale din vara anului 1940 și climatul de nesiguranță au dus la scăderea cifrei de afaceri, ci și intervențiile Statului în administrarea acestor societăți. Acestea au fost obligate să concedieze salariații evrei din întreprinderile comerciale (parte

during the war and, at the same time, payments were made for some insured persons of Jewish origin, who died as a result of the measures implemented by the Romanian authorities. This fact is revealed by the documents sent by Generala, from the archive of the Insurance Control Office.¹²⁹ The management and employees of this company interpreted the existing legal framework, classifying as war damages as early as the summer of 1942, not only ethnic Romanians or Germans who died behind the front, but also ethnic Jews, some of them who died in dramatic situations: during the pogrom in Iași on June 27 - 30, 1941 or in the trains of the deportees from Iași on June 29 (nicknamed “death trains”). Considering that the train transport from Iași to Calarasi was caused by “evacuation of the population ordered by the authorities in time of war”,¹³⁰ Generala was able to pay the members of the families of the deceased the payment of the insurance:

“... The evacuation of a population during the war cannot be considered as coming from any other cause than the state of war and military necessities. However, companies cannot be required, much less the insured, to prove that such evacuations were ordered by the military authorities, military operations being secret by their nature”.¹³¹

In many situations, in the case of the Jewish deceased in Iași in 1941 or the death trains, it was also difficult to identify the relatives, the beneficiaries of the insurance policies.

Although the volume of the insurance business has decreased substantially, with the exception of the “Victoria” company from Berlin, especially in the “Life”¹³² branch, the insurance market has remained one with fierce competition. Not only the territorial losses in the summer of 1940 and the climate of insecurity led to a decrease in turnover, but also the interventions of the State in the administration of these companies. They were forced to dismiss Jewish

¹²⁹A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 273 / 1942 - 1949, passim.

¹³⁰A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 273 / 1942 - 1949, f. 18

¹³¹Raport al conducerii societății Generala către Ministerul Economiei Naționale. Direcția Creditului, A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 273 / 1942 - 1949, f. 18 r., v.

¹³²Dar de seamă privind activitatea societăților de asigurări, 6 septembrie 1940 – 31 ianuarie, 1941, A.N.I.C.

¹²⁹A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 273 / 1942 - 1949, passim.

¹³⁰A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 273 / 1942 - 1949, f. 18

¹³¹Report of the management of Generala to the Ministry of National Economy. Credit Department, A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 273 / 1942 - 1949, f. 18 r., v.

¹³²But of note regarding the activity of the insurance companies, September 6, 1940 – January 31, 1941, A.N.I.C.

GENERALA

SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURĂRI GENERALE

CAPITAL SOCIAL DEPLIN VARSAT LEI 50.000.000

BUCUREȘTI, B-DUL REGELE CAROL I. No. 14. (STR. G. ASSAN No. 2)

FONDATA ÎN ANUL 1897

Firma înscrisă la Trib. Ilfov la No. 60/1899 și la Ol. Reg. de Com. București sub No. 438/1931. Actele de fundație publ. în M. Of. No. 284/1897 cu modif. publ. în M. Of. No. 10/1900, 15/1901, 12/1906, 4/1910, 233/1920, 60/1922, 34/1927, 105/1929 și 175/1941

J/C.

No. de control 2936

AGENCIA Buc. II.
RISC COMUN CU POLIȚA
Nr. 1507928.-
RISC VECIN CU POLIȚA
Nr.

POLIȚA DE ASIGURARE
CONTRA INCENDIULUI
Nr. 1508320.-

REINOIREA POLIȚEI
Nr.
INLOCUIREA POLIȚEI
Nr.

„GENERALA” SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURĂRI GENERALE

asigură Doamnei și Domnului Maria și Louis Autier

cu domiciliul în București obiectele notate în textul prezentei polițe, care sunt proprietatea

cu sediul Domniei-lor și a căror asigurare s'a cerut cu

oferta dată din 19 Februarie 1943 de către Domnia-lor

în calitate de proprietari până la suma de

Lei - - - - - șapte milioane - - - - -

în contra daunelor de INCENDIU și anume în temeiul condițiilor imprimate pe contrapagiu și a celor manuscrite

pe timp de zece ani - - - - - luni - - - - - zile - - - - -

dela 19 FEBRUARIE 19 43 patruzeci și trei ora 12

până la 19 53 cincizeci și trei amiază

contra plății în numerar a costului asigurării, adică prima, speze de administrație taxe, timbrul legal, etc., de

Lei - - - - - șaptemii cincisute optzeci și nouă - - - - -

Pentru anul viitor se vor încasa 9 bonuri a Lei 7.589.- însumând Lei 68.501 fiecare bon,

plătibil la 19 Februarie în anii 19 44 19 45 19 46 19 47 19 48 19 49 19 50 19 51

București, 19 Februarie 1943 19 si 1952

„GENERALA”
Societate Română de Asigurări Generale
Reprezentanța Principală

TIMBRUL ACESTEI POLIȚE SE PLĂTEȘTE DIRECT LA CASSA STATULUI CONFORM AUTORIZĂȚIUNII ONOR. MINISTER DE FINANȚE Nr. 4226 DIN 8 MAI 1897.
TAXA TIMBRULUI DE AVIAȚIE SE PLĂTEȘTE PRIN ADRESAMENT CONFORM ADRESEI Nr. 18845 DIN 28 IANUARIE 1936 A MINISTERULUI AERULUI ȘI MARINEL

Poliță de asigurare împotriva incendiilor, 1943 (arhiva personală Mihai Voiculescu)
Fire insurance policy, 1943 (Mihai Voiculescu's personal archive)

a așa-zisului proces de românizare)¹³³. Locurile vacante urmau să fie ocupate de angajați români. Majoritatea societăților de asigurare (românești și străine) au arătat că punerea în practică a acestei decizii nu se putea face decât prin înlocuirea personalului tehnic de specialitate (de multe ori evrei) cu personal nepregătit și o funcționare mai deficitară, mai ales că o parte din personal (români) erau rezerviști deja mobilizați în armată. Bilanțul Societății pe anul 1940 a fost unul catastrofal și din cauza cutremurului din noiembrie 1940, care a adus pierderi umane și materiale însemnate.

Pe lângă societățile de asigurare private, începând cu 1936, odată cu reorganizarea sa, Casa de Asigurări a Ministerului de Interne (devenită Regia Autonomă a Asigurărilor de Stat) a primit dreptul de a face asigurări contra incendiului și pentru pagube produse de trăsnet, nu doar pentru imobilele, mobilierul și instalațiile aflate în proprietatea Ministerului de Interne, ci al altor instituții și administrații publice, cu excepția obiectelor de artă sau istorice. Instituțiile și întreprinderile de stat erau obligate ca o parte din bunurile sale să fie asigurate la Regia Autonomă a Asigurărilor de Stat. În 1943, Subsecretariatul de Stat al Aerului – Direcția Tehnică Aeronautică a cerut lămuriri de la Oficiul de Control al Asigurărilor Ministerului Economiei Naționale de ce primele de asigurare pe care Regia Autonomă I.A.R. Brașov (care fabricau avioane) plăteau o poliță cu 25% mai mare (și într-o singură tranșă anticipată) către Regia Autonomă a Asigurărilor de Stat, față de Generala, unde plățile erau trimestriale¹³⁴.

În primăvara anului 1943, societatea Assicurazioni Generali, cu ajutorul Legației italiene din București, a transmis un memoriu Ministerului român al Afacerilor Străine prin care solicita crearea unei sucursale în țară. Conform legislației în vigoare, în acel moment nu putea fi înființată nicio întreprindere privată de asigurare și nici reprezentanțe ale unor societăți străine. Assicurazioni Generali a motivat că sucursala sa a funcționat în România până în anul

employees from commercial enterprises (part of the so-called Romanianization process).¹³³ The vacancies were to be filled by Romanian employees. Most of the insurance companies (Romanian and foreign) showed that the implementation of this decision could only be done by replacing the specialized technical personnel (often Jewish) with untrained personnel and a more deficient functioning, especially since some of the personnel (Romanians) were reservists already mobilized in the army. The Society's balance sheet for 1940 was catastrophic also because of the earthquake of November 1940, which brought significant human and material losses.

In addition to the private insurance companies, starting with 1936, with its reorganization, the Insurance House of the Ministry of the Interior (which became the Autonomous State Insurance Authority) received the right to insure against fire and lightning damage, not only for the buildings, furniture and installations owned by the Ministry of the Interior, but also for other public institutions and administrations, except for art or historical objects. In 1943, the Undersecretariat of State for Air – Aeronautical Technical Directorate asked for clarification from the Insurance Control Office of the Ministry of National Economy why the insurance premiums that the Autonomous Authority I.A.R. Brașov (which manufactured airplanes) paid a policy 25% higher (and in a single advance installment) to the Autonomous State Insurance Authority, compared to Generala, where payments were quarterly¹³⁴.

In the spring of 1943, Assicurazioni Generali, with the help of the Italian Legation in Bucharest, sent a memorandum to the Romanian Ministry of Foreign Affairs requesting the creation of a branch in the country. According to the legislation in force, no private insurance company or representative offices of foreign companies could be set up at that time. Assicurazioni Generali reasoned that its branch operated in Romania until 1897, and in Transylvania until 1921 and there was no deregistration of the

¹³³Decret-Lege nr. 3825 din 16 noiembrie 1940 pentru românizarea personalului din întreprinderi, *Monitorul Oficial*, partea I, 16 noiembrie 1940, 6470 - 6472.

¹³³Decree-Law no. 3825 of November 16, 1940 for the Romanianization of the personnel in enterprises, *Official Gazette*, part I, November 16, 1940, 6470 - 6472.



Mape Generala folosite pentru transportul polițelor către clienți
(arhiva personală Mihai Voiculescu)
Generala folders used for transporting policies to customers
(Mihai Voiculescu's personal archive)

1897, iar în Transilvania până în 1921 și nu a existat o radiere a firmei¹³⁵. Cererea nu a fost aprobată.

Al Doilea Război Mondial a provocat nu numai pagube umane, ci și pagube materiale imense asiguraților Generala, angajaților și societății Generala. Una dintre clădirile din România care a fost parțial distrusă în urma bombardamentelor americane din 1944 a fost Palatul Generala din Piața Universității.

După încheierea celui de-Al Doilea Război Mondial, România a intrat sub influența sovietică, astfel că, la 6 martie 1945, a fost instalat un guvern pro-comunist, iar drumul țării s-a îndreptat către impunerea unui sistem politic, social și economic după model sovietic. Pe fondul reformei monetare (1947) și al măsurilor de stabilizare economică de după cel de Al Doilea Război Mondial, Legea nr. 303/1947 a introdus un regim juridic special pentru patrimoniul societăților de asigurări, în cadrul căruia patrimoniul nu putea fi înstrăinat fără acordul autorităților statului. În paralel, o Comisie Ministerială pentru redresare economică și stabilitate monetară a dispus recalcularea polițelor (în special a polițelor de viață). Această combinație de intervenții ale statului a avut efecte profunde asupra structurii contabil financiare a asiguraților, asupra drepturilor asiguraților și asupra evoluției sectorului (lichiditate, încredere, relații cu reasurătorii), pregătind terenul pentru centralizarea ulterioară a industriei. La acel moment, Generala avea o structură a acționariatului unde aproape 57% dintre acțiuni erau ale Assicurazioni Generali¹³⁶.

În 1946, componența conducerii Generala era următoarea:

company.¹³⁵ The application was not approved.

The World War II caused not only human damage, but also immense material damage to Generala's policyholders, employees and the company itself. One of the buildings in Romania that was partially destroyed by the American bombings of 1944 was the Palace of Generala in University Square.

After the end of World War II, Romania came under Soviet influence, so that, on March 6, 1945, a pro-communist government was installed, and the country's path was directed towards the imposition of a political, social and economic system according to the Soviet model. Against the background of the monetary reform (1947) and the economic stabilization measures after the World War II, Law no. 303/1947 introduced a special legal regime for the patrimony of insurance companies, within which the patrimony could not be alienated without the consent of the state authorities. In parallel, a Ministerial Commission for Economic Recovery and Monetary Stability ordered the recalculation of policies (especially life policies). This combination of state interventions has had profound effects on the financial accounting structure of insurers, on the rights of policyholders and on the evolution of the sector (liquidity, confidence, relations with reinsurers), paving the way for the subsequent centralization of the industry. At that time, Generala had a shareholding structure where almost 57% of the shares were held by Assicurazioni Generali.¹³⁶

In 1946, the composition of the General Management was as follows:

¹³⁴A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 210 / 1940-1944, f. 157 - 158.

¹³⁵A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 289 / 1942-1948, f. 1-5.

¹³⁴A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 210 / 1940 - 1944, f. 157 - 158.

¹³⁵A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 289 / 1942 - 1948, f. 1-5.

„Consiliul de Administrație:

Radu Portocală, Președinte

General M. Ignat, Vice-Președinte

Prof. Octav Onicescu, Membru

Ing. Leon Pascal, Membru

Radu Paul, Administrator de supraveghere

Grigore Georgescu, Cenzor

Avocat Patriciu Popescu, Cenzor

Stelian Pechet, Cenzor”

“The Management Board:

Radu Portocală, President

General M. Ignat, Vice-President

Prof. Octav Onicescu, Member

Eng. Leon Pascal, Member

Radu Paul, Supervisory Administrator

Grigore Georgescu, Censor

Lawyer Patriciu Popescu, Censor

Stelian Pechet, Censor”

Direcțiunea Societății:

Dr. I.C. Maior, Director General

Avocat D.D. Berlescu, Director

Dr. A. Almagiă, Director

Dr. Dem. Popescu Jianu, Director

Const. Porușnic, Director

Company Management:

Dr. I.C. Maior, General Manager

Lawyer D.D. Berlescu, Director

Dr. A. Almagiă, Director

Dr. Dem. Popescu Jianu, Director

Const. Porușnic, Director



Palatul Societății Generala în urma bombardamentelor din anul 1944

The Palace of Generala after the bombings of 1944

¹³⁶28.445 acțiuni din totalul de 50.000. Alte aproape 1.300 de acțiuni figurau ca fiind ale unor cetățeni italieni. Vezi: A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 388 / 1947-1948, f. 6.

¹³⁶28,445 shares out of a total of 50,000. Another almost 1.300 shares were listed as belonging to Italian citizens. See: A.N.I.C., Fond O.C.S.A., file no. 388 / 1947-1948, f. 6.

H. Verö, Director-ajutor
 I. Mărculescu-Mandi, Subdirector
 Ing. J. Marcus, Subdirector
 A. Pichler, Procurist
 J. Aronescu, Procurist
 I. Cassvan, Procurist
 G. Theiler, Procurist
 Saim Idel-Schwartz, Procurist
 A. Tărcăuanu (împuterniciri reduse)¹³⁷
 N. Vasilescu (împuterniciri reduse)¹³⁷.

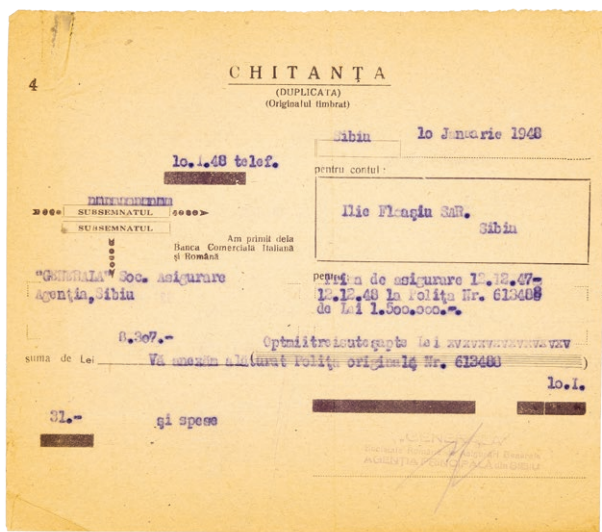
Din datele noastre, ultimul Director General al Societății Generala a fost Alexandru Ene (1947-1948).

Impunerea Republicii Populare Române și adoptarea măsurilor de naționalizare au dus societățile pe acțiuni la o nouă etapă. După instaurarea regimului comunist, începând cu 1948, proprietatea privată și activitățile economice au fost treptat preluate de stat. În sectorul asigurărilor, firmele private au fost eliminate sau reorganizate într-un cadru monopolist, prin crearea unor entități de tip „SovRom” sau prin subordonarea acestora administrațiilor de stat. În anul 1948 va apărea SovRom Asigurare, această entitate având rolul de a înlocui multiple societăți private de asigurare și de a uni operațiunile într-un organism centralizat.

H. Verö, Assistant Director
 I. Mărculescu-Mandi, Deputy Director
 Eng. J. Marcus, Deputy Director
 A. Pichler, Buyer
 J. Aronescu, Buyer
 I. Cassvan, Buyer
 G. Theiler, Buyer
 Saim Idel-Schwartz, Buyer
 A. Tărcăuanu (reduced powers of attorney)¹³⁷
 N. Vasilescu (reduced powers of attorney)¹³⁷.

From our data, the last General Director of Generala was Alexandru Ene (1947-1948).

The imposition of the Romanian People's Republic and the adoption of nationalization measures have taken joint stock companies to a new stage. After the establishment of the communist regime, starting with 1948, private property and economic activities were gradually taken over by the state. In the insurance sector, private companies have been eliminated or reorganized in a monopolistic framework, by creating "SovRom" entities or by subordinating them to state administrations. In 1948, SovRom Asigurare appeared, this entity having the role of replacing multiple private insurance companies and uniting the operations in a centralized entity.



Chitanță Generala, 1948 (arhiva personală Alexandru Ivan)
 Generala receipt, 1948 (Alexandru Ivan's personal archive)



Calendare de buzunar ADAS (arhiva personală Mihai Voiculescu)
 ADAS pocket calendars (Mihai Voiculescu's personal archive)

¹³⁷A.N.I.C., Fond O.C.S.A., dosar nr. 388 / 1947 - 1948, f. 7.

¹³⁷A.N.I.C., O.C.S.A. Fund, file no. 388 / 1947 - 1948, f. 7.

În contextul amplei politici de naționalizări din România postbelică, Decretul nr. 362/1949 a constituit un instrument legal prin care statul a demarat proceduri sistematice de lichidare și preluare a întreprinderilor private. Măsura îngloba motive politice și economice (centralizare, controlul resurselor și redistribuirea patrimoniului) și a avut implicații profunde asupra sectorului de asigurări.

Procedura de lichidare a Societății Generala a fost formalizată la 10 septembrie 1949 printr-un proces verbal de predare primire, în care au fost consemnate acțiunile de predare a bunurilor și documentelor, participând Saim Idel Schwartz (Director Adjunct al societății naționalizate) și Ilie Cassavan (lichidator desemnat). Etapa a fost marcată de preluarea imobilelor în ianuarie 1950: nouă proprietăți în București (plus un teren viran) și imobile situate în mai multe centre regionale (Timișoara, Arad, Cluj, Oradea, Brăila, Craiova, Târgu Mureș, Brașov).

În contextul anilor 1948–1952, statul a preluat treptat activele și operațiunile societăților private de asigurare, concentrate inițial sub structuri cu denumiri precum SovRom Asigurare¹³⁸, ca etapă tranzitorie spre un model administrativ centralizat. În anul 1952, această reorganizare a fost formalizată prin constituirea ADAS (Administrației Asigurărilor de Stat), care a devenit entitatea unică de stat responsabilă cu practica și coordonarea tuturor tipurilor de asigurări la nivel național.

Funcțional, ADAS a îndeplinit roluri multiple: subscrierea polițelor (viață și non viață), gestionarea daunelor, administrarea resurselor tehnice și financiare aferente portofoliilor, precum și coordonarea operațiunilor de reasigurare și a relațiilor internaționale acolo unde erau necesare. Într-un regim de economie planificată, ADAS a fost instrumentul prin care statul a uniformizat produsele, politicile tarifare și procedurile, integrând asigurările în strategiile macroeconomice și sociale ale regimului.

In the context of the extensive nationalization policy in post-war Romania, Decree no. 362/1949 constituted a legal instrument through which the state started systematic procedures for the liquidation and takeover of private enterprises. The measure encompassed political and economic reasons (centralization, control of resources and redistribution of assets) and had profound implications for the insurance sector.

The procedure for the liquidation of Generala was formalized on September 10, 1949 by means of a handover report, in which the actions for the delivery of goods and documents were recorded, with the participation of Saim Idel Schwartz (Deputy Director of the nationalized company) and Ilie Cassavan (designated liquidator). The stage was marked by the takeover of the buildings in January 1950: nine properties in Bucharest (plus a vacant lot) and buildings located in several regional centers (Timișoara, Arad, Cluj, Oradea, Brăila, Craiova, Târgu Mureș, Brașov).

In the context of 1948–1952, the state gradually took over the assets and operations of private insurance companies, initially concentrated under structures with names such as SovRom Asigurare,¹³⁸ as a transitional stage towards a centralized administrative model. In 1952, this reorganization was formalized by the establishment of ADAS (State Insurance Administration), which became the sole state entity responsible for the practice and coordination of all types of insurance at national level.

Functionally, ADAS has fulfilled multiple roles: underwriting policies (life and non-life), managing claims, managing the technical and financial resources related to the portfolios, as well as coordinating reinsurance operations and international relations where necessary. In a planned economy regime, the ADAS was the instrument through which the state standardized products, tariff policies and procedures, integrating insurance into the

¹³⁸Sov-Romurile, înființate în perioada 1945-1952, erau societăți mixte româno-sovietice, în diferite domenii economice, pentru a facilita recuperarea datoriilor României către U.R.S.S., dar care au devenit forme de spoliere și de control economic exercitat de către Moscova.

¹³⁸The Sov-Roms, established between 1945 and 1952, were Romanian-Soviet joint ventures, in different economic fields, to facilitate the recovery of Romania's debts to the USSR, but which became forms of plundering and economic control exercised by Moscow.

Consecințele imediate ale acestei centralizări au fost eliminarea concurenței private, standardizarea ofertei și concentrarea deciziilor de politică actuarială și financiară în administrația de stat. Pe termen mediu, ADAS a constituit baza instituțională pentru gestionarea riscurilor la nivel național, dar și un factor demoralizator al inovării comerciale, în condițiile în care piața era lipsită de dinamica concurențială specifică economiilor de piață.

Fără a stăruii foarte mult, în perioada 1948 - 1989, sistemul de asigurări în România a funcționat în continuare, inclusiv formele tradiționale de promovare.

macroeconomic and social strategies of the regime.

The immediate consequences of this centralization were the elimination of private competition, the standardization of supply and the concentration of actuarial and financial policy decisions in the state administration. In the medium term, ADAS was the institutional basis for risk management at national level, but also a demoralising factor of commercial innovation, given that the market lacked the competitive dynamics specific to open-market economies.

Without much persistence, between 1948 and 1989, the insurance system in Romania continued to function, including the traditional forms of promotion.

III.

Renăşterea
(1993-2025)

The rebirth
(1993-2025)

Scurt istoric al revenirii

După monopolul de stat din domeniul asigurărilor, constituit în anul 1948, când societățile private din sector au fost preluate de către stat și reunite sub denumirea SovRom Asigurare, s-a realizat un control unic asupra pieței asigurărilor la nivel național. Continuatorul sau, Administrația Asigurărilor de Stat (ADAS), devenise singura entitate de stat autorizată să practice toate tipurile de asigurări. ADAS a îndeplinit astfel funcțiile de gestionare centralizată a portofoliilor de asigurare, de administrare a riscurilor și de determinare a politicilor în domeniu, pe parcursul regimului de economie planificată.

Liberalizarea s-a întâmplat cu 51 de ani mai târziu, în ianuarie 1991, în temeiul hotărârilor de guvern care reorganizau cadrul legislativ al asigurărilor la nivel național. ADAS și-a încetat activitatea, iar capitalul și portofoliile sale au fost redistribuite prin înființarea unor societăți comerciale pe acțiuni. Această restructurare a urmărit separarea activităților de asigurare pe categorii operaționale și jurisdicționale, precum și clarificarea proprietății activelor și responsabilităților patrimoniale, rezultate din vechiul regim administrativ.

Distribuirea patrimoniului și a responsabilităților s-a realizat astfel:

»Societatea Asigurarea Românească – ASIROM S.A. a preluat activele aferente asigurărilor facultative de viață, portofoliul asigurărilor facultative pentru autoturisme și alte clase de asigurări neobligatorii, pasivele corespunzătoare acestor portofolii, precum și bunurile imobile deținute anterior de ADAS și incluse în capitalul societății.

»Societatea Astra S.A. a preluat activele și pasivele legate de societățile mixte cu participarea ADAS în străinătate, precum și responsabilitățile aferente operațiunilor de asigurare și reasigurare derulate în relații internaționale.

»Agenția Carom S.A. a preluat activitatea de constatare a daunelor, de stabilire și plată a despăgubirilor pentru pagube produse pe teritoriul României, în cazurile în care răspunderea revenea asiguraților societăților de asigurare autohtone.

Brief history of the comeback

After the state monopoly in the insurance sector, established in 1948, when the private companies in the sector were taken over by the state and brought together under the name SovRomAsigurare, a centralized control over the insurance market was achieved on a national level. Its successor, the State Insurance Administration (ADAS), had become the only state entity authorized to practice all types of insurance. ADAS thus fulfilled the functions of centralized management of insurance portfolios, risk management and determination of policies in the field, during the planned economy regime.

The liberalization happened 51 years later, in January 1991, on the basis of government decisions that reorganized the legislative framework of insurance at a national level. ADAS ceased its activity, and its capital and portfolios were redistributed through the establishment of joint stock companies. This restructuring aimed to separate insurance activities into operational and jurisdictional categories, as well as to clarify the ownership of assets and patrimonial liabilities, resulting from the old administrative regime.

The distribution of the patrimony and responsibilities was carried out as follows:

»Asigurarea Românească – ASIROM S.A. took over the assets related to the optional life insurance, the portfolio of optional insurance for cars and other classes of non-mandatory insurance, the liabilities corresponding to these portfolios, as well as the real estate previously held by ADAS and included in the company's capital.

»Astra S.A. has taken over the assets and liabilities related to the joint ventures with ADAS' participation abroad, as well as the responsibilities related to the insurance and reinsurance operations carried out in international relations.

»Carom S.A. Agency took over the activity of evaluating damages, establishing and paying compensation for damages caused on the territory of Romania, in cases where the liability lay with the insured persons of the local insurance companies.



Atestat de pregătire, 1992 (arhiva personală Theodor Dinulescu)
 Certificate of training, 1992 (Theodor Dinulescu's personal archive)

Această operațiune de reorganizare a contribuit la tranziția sectorului asigurărilor către un model bazat pe societăți comerciale pe acțiuni și pe relații contractuale de piață, clarificând separația funcțională între entitățile care preluau activele și cele care gestionau servicii operative specifice, precum constatarea și despăgubirea daunelor. Noul cadru legislativ a permis totodată și apariția unor noi societăți de asigurări, multe dintre acestea având capital străin.

Astfel a apărut oportunitatea reintrării pe piața românească a Assicurazioni Generali S.p.A, care, în anul 1992, a început demersurile constituirii unei entități economice de la zero, fără a recupera ceva din fostul patrimoniu Generala, dar care să continue tradiția întreruptă în anul 1948. Inițiativa pentru noua societate a fost supervizată din partea Assicurazioni Generali de către Luciano Cagnato, care a avut rolul de implementa filosofia companiei-mamă din Trieste. În această etapă preliminară au început recrutările de personal, iar primele echipe din zona tehnică și IT au fost trimise la cursuri de specializare la Mogliano Veneto.

Decizia a fost una bazată pe realitățile momentului, unele marcate de tranziția către o economie liberă și de un cadru legislativ încă imprevizibil, așa cum

This reorganisation contributed to the transition of the insurance sector towards a model based on limited public companies and contractual market relations, clarifying the functional separation between the entities taking over the assets and those managing specific operational services, such as claims finding and compensation. The new legislative framework has also allowed the emergence of new insurance companies, many of which have foreign capital.

Thus, the opportunity arose for Assicurazioni Generali S.p.A. to re-enter the Romanian market, which, in 1992, began the steps to establish an economic entity from scratch, without recovering anything from the former Generala patrimony, but which would continue the tradition interrupted in 1948. The initiative for the new company was supervised on behalf of Assicurazioni Generali by Luciano Cagnato, who had the role of implementing the philosophy of the parent company from Trieste. At this preliminary stage, staff recruitment began, and the first teams in the technical and IT area were sent to specialized courses in Mogliano Veneto.

The decision was based on the realities of the moment, some of which were marked by the transition to a free economy and by a still unpredictable

rezuma și o propunere operativă întocmită în perioada de pregătire din 1992:

„Noul tip de piață, creat în România după evenimentele istorice de la sfârșitul anului 1989, este încă caracterizat de notabile elemente de incertitudine și instabilitate; cadrul legislativ de referință este în faza de apariție sau modificare, la fel cum încă nu a fost delimitat precis fundalul economic al panoramei politice și sociale”¹³⁹.

Așadar, s-a decis inițierea unei societăți mixte în domeniul asigurărilor, care să răspundă atât cerințelor pieței interne, cât și necesităților firmelor românești implicate în cooperări comerciale internaționale, la sediul Băncii de Credit Cooperatist S.A. (Bankcoop) fiind semnat actul de constituire al societății mixte „Generala Asigurari”. Părțile semnatare ale noii societăți mixte de asigurări cu personalitate juridică română și ponderile în acționariat au fost astfel: Assicurazioni Generali S.p.A din Trieste (cu 51% din capitalul social), iar din partea română, Bankcoop (20%), Centrocoop (5%), Comisia Centrală a Cooperativelor de Credit – Creditcoop (10%) și compania de asigurări Astra S.A., pe atunci încă în proprietatea statului român, cu 14%. Înmatricularea societății la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului București a avut loc pe data de 9 iunie 1993.

Organizarea Generala Asigurări a reflectat principiul parteneriatului mixt: Președinte onorific a fost desemnat Alexandru Dinulescu (președintele BANKCOOP), iar Director General a fost numit Emil Bolduș, un specialist cu îndelungă experiență, anterior Director General al Astra după 1990.

Consiliul de Administrație era format din 9 membri, dintre care 5 reprezentau partea română și 4 partea italiană. Societatea și-a propus, începând cu luna iunie 1993, să ofere o gamă largă de produse și servicii de asigurare și reasigurare, adresate atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice, autohtone și străine.

Inițial, urmând specificul pieței locale în acea vreme, Generala Asigurari s-a concentrat pe liniile de asigurări non-viată, selecționându-se următoarele

legislative framework, as summarized in an operative proposal drawn up in the 1992 preparation period:

„The new type of market, created in Romania after the historical events of 1989, is still characterized by notable elements of uncertainty and instability; The legislative framework of reference is in the phase of emergence or modification, just as the economic background of the political and social panorama has not yet been precisely delimited”¹³⁹.

Therefore, it was decided to initiate a joint venture in the field of insurance, which would meet both the requirements of the domestic market and the needs of the Romanian companies involved in international commercial cooperation, at the headquarters of Banca de Credit Cooperatist S.A. (Bankcoop) being signed the deed of incorporation of the joint venture „Generala Asigurari”. The signatory parties of the new mixed insurance company with Romanian legal personality and the shareholding shares were as follows: Assicurazioni Generali S.p.A from Trieste (with 51% of the share capital), and from the Romanian side, Bankcoop (20%), Centrocoop (5%), the Central Commission of Credit Cooperatives – Creditcoop (10%) and the insurance company Astra S.A., then still owned by the Romanian state, with 14%. The registration of the company at the Trade Register Office of the Municipality of Bucharest took place on June 9, 1993.

The General Insurance organization reflected the principle of mixed partnership: Honorary President was appointed Alexandru Dinulescu (President of Bankcoop), and General Manager, was appointed Emil Bolduș, a specialist with long experience, previously General Manager of Astra after 1990.

The Board of Directors consisted of 9 members, of which 5 represented the Romanian side and 4 the Italian side. The company intended, starting with June 1993, to offer a wide range of insurance and re-insurance products and services, addressed to both individuals and legal entities, domestic and foreign.

Initially, following the specifics of the local market at that time, Generala Asigurari focused on non-life insurance lines, selecting the following types,

¹³⁹Arhiva Generali Romania, Proiect de joint venture in Romania – Propunere operativă, Aprilie 1992.

¹³⁹Generali Romania Archive, Joint venture project in Romania – Operational proposal, April 1992.

tipuri, „cu condiții simple, ușor de înțeles și în același timp cu posibilitatea de a fi extinse, la cerere, prin adăugarea unor riscuri complementare”¹⁴⁰:

1. Incendiu, furt, tâlhărie și alte riscuri pentru clădiri civile și activități comerciale și răspunderea față de terți.
2. Accidente pentru riscul de deces, invaliditate temporară și permanentă.
3. Casco.
4. Animale și riscuri agricole pentru gospodăriile țărănești.

Domeniile prioritare vizate au inclus sectoare economice cu importanță majoră: transporturi rutiere, navale, aeriene și feroviare, agricultură, operațiuni de export import, tranzacții imobiliare și alte activități economice relevante. Oferta companiei urma să acopere atât riscurile uzuale ale întreprinzătorilor mici și mijlocii, cât și nevoile companiilor mari, regiilor autonome și societăților comerciale, prin produse de asigurare directă și mecanisme de reasigurare internațională.

Noul sediu al Generala a fost într-o zonă familiară, pe strada Ion Ghica 13 din București, alături Bankcoop. De altfel, este demn de menționat faptul că un element strategic al înființării „Generala Asigurari” l-a constituit sinergia cu activitatea BANKCOOP, dar și cu celelalte instituții de credit, astfel încât integrarea serviciilor de asigurare în cadrul acestora urma să diversifice portofoliul de produse oferite clienților, să stimuleze dezvoltarea relațiilor comerciale internaționale și să faciliteze accesul la servicii financiare complementare atât pe piața internă, cât și pe cea externă. S-a intenționat inclusiv dezvoltarea unor produse și servicii bancare adaptate nevoilor identificate prin colaborarea strânsă între bancă și societatea de asigurări.

Pentru consolidarea activității comerciale și operaționale, „Generală” s-a bazat pe rețeaua extinsă a BANKCOOP: peste 133 unități teritoriale ale băncii, în colaborare cu aproximativ 2.500 cooperative de consum și circa 850 cooperative de credit distribuite

„with simple, easy-to-understand conditions and at the same time with the possibility of being extended, upon request, by adding complementary risks”¹⁴⁰:

1. Fire, theft, robbery and other risks to civil buildings and commercial activities and liability to third parties.
2. Accidents for the risk of death, temporary and permanent disability.
3. Casco.
4. Animals and agricultural risks for peasant households.

The priority areas targeted included economic sectors of major importance: road, naval, air and rail transport, agriculture, export-import operations, real estate transactions and other relevant economic activities. The company's offer was to cover both the usual risks of small and medium-sized entrepreneurs, as well as the needs of large companies, autonomous companies and commercial companies, through direct insurance products and international reinsurance mechanisms.

Generală's new headquarters was in a familiar area, on 13 Ion Ghica Street in Bucharest, next to Bankcoop. In fact, it is worth mentioning that a strategic element of the establishment of „Generală Asigurari” was the synergy with the activity of Bankcoop, but also with the other credit institutions, so that the integration of insurance services would diversify the portfolio of products offered to customers, stimulate the development of international trade relations and facilitate access to complementary financial services both on the domestic market, as well as the external one. It was also intended to develop banking products and services adapted to the needs identified through the close collaboration between the bank and the insurance company.

To consolidate its commercial and operational activity, „Generală” relied on Bankcoop's extensive network: over 133 territorial units of the bank, in collaboration with approximately 2,500 consumer cooperatives and about 850 credit cooperatives distributed

¹⁴⁰Arhiva Generali Romania – Program de activitate pentru anul 1993.

¹⁴⁰Generali Romania Archive – Activity program for 1993.



Emil Bolduș



Guglielmo Frinzi



Tudor Moldovan



Marie Kovarova

pe întreg teritoriul țării. Această arhitectură distributivă oferea o platformă solidă pentru lansarea de sucursale și agenții proprii ale societății mixte în principalele localități, facilitând accesul rapid la clienți atât în mediul urban, cât și în cel rural.

Prezența Assicurazioni Generali, una dintre cele mai vechi și importante companii de asigurare la nivel mondial a constituit un pilon de credibilitate și expertiză. Un element definitoriu al strategiei operaționale era, chiar de la început, introducerea unui sistem informatic performant: evidența operațiunilor urma să fie realizată pe baza unui sistem IBM AS/400, cu sute de terminale interconectate la rețeaua din România. Implementarea acestei soluții tehnice, susținută de o echipă de tineri specialiști instruiți în cadrul școlii Assicurazioni Generali de la Mogliano Veneto, urmărea să asigure procese rapide, trasabilitate și calitate în prestarea serviciilor de asigurare și reasigurare.

În 1994, numele Generala și a lui Emil Bolduș au fost strâns legate ca membri fondatori și de înființarea UNSAR – Uniunea Națională a Societăților de Asigurare și Reasigurare din România. Într-o piață a asigurărilor aflată într-o efervescență regăsită, cei 13 membrii fondatori ai săi își declarau încă din statut intenția de a „reprezenta poziția comună în fața autorităților ori a altor organizații și forumuri din țară sau din străinătate”¹⁴¹.

În același an, se deschide și prima agenție proprie a Generala la Constanța, oferind un prim indiciu despre orientarea companiei către o rețea de distribuție proprie.

throughout the country. This distributive architecture provided a solid platform for the launch of the joint venture's own branches and agencies in the main localities, facilitating quick access to customers in both urban and rural areas.

The presence of Assicurazioni Generali, one of the oldest and most important insurance companies in the world, was a pillar of credibility and expertise. A defining element of the operational strategy was, right from the beginning, the introduction of a high-performance information system: the records of operations were to be made based on an IBM AS/400 system, with hundreds of terminals interconnected to the Romanian network. The implementation of this technical solution, supported by a team of young specialists trained at the Assicurazioni Generali school in Mogliano Veneto, aimed to ensure fast processes, traceability and quality in the provision of insurance and reinsurance services.

In 1994, the names of Generala and Emil Bolduș were closely linked as founding members to the establishment of UNSAR – the National Union of Insurance and Reinsurance Companies in Romania. In an insurance market in a rediscovered effervescence, its 13 founding members declared their intention to „represent the common position before the authorities or other organizations and forums in the country or abroad”¹⁴¹.

In the same year, Generala's first own agency was opened in Constanta, providing a first indication of the company's orientation towards its own distribution network.

¹⁴¹Arhiva UNSAR, Statut UNSAR 1994.

¹⁴¹UNSAR Archive, UNSAR Statute 1994.

În prima decadă a anilor '90, mai exact în 1999, Generali Holding Vienna a achiziționat pachetul majoritar de acțiuni al societății românești, care a fost ulterior redenumită Generali Asigurări. În decurs de aproximativ doi ani, și în pofida unui context economic dificil, compania și-a diversificat portofoliul prin includerea produselor de asigurări de viață în anul 2000 și a reorientat strategia comercială către segmentul persoanelor fizice, lansând oferte adaptate nevoilor pieței de retail. Această transformare a implicat intervenții la nivel de guvernanta, produse, distribuție și operațiuni, cu efecte semnificative asupra poziției competitive și a profilului de risc al societății.

Aflată de la începutul anilor 2000 sub conducerea lui Guglielmo Frinzi și apoi, din 2005, a lui Tudor Moldovan, preluarea de către Generali Holding Vienna a urmărit consolidarea poziției entității locale într-un model de afaceri internațional. Obiectivele strategice au inclus: diversificarea liniilor de business pentru a reduce concentrarea pe segmentul corporate, extinderea către piața persoanelor fizice pentru a crește volumul de prime și stabilitatea fluxurilor de venit și alinierea standardelor operaționale la bune practici internaționale. Aportul financiar și supravegherea strategică din partea Generali Vienna au întărit poziția de capital și au îmbunătățit standardele de guvernanta și management al riscului.

În anul 2005, compania a abordat și segmentul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă auto, unul semnificativ pentru piața din România.

In the first decade of the '90s, more precisely in 1999, Generali Holding Vienna acquired the majority stake in the Romanian company, which was later renamed Generali Asigurari. Within about two years, and despite a difficult economic context, the company diversified its portfolio by including life insurance products in 2000 and reoriented its commercial strategy towards the retail segment, launching offers adapted to the needs of the retail market. This transformation involved interventions at the level of governance, products, distribution and operations, with significant effects on the competitive position and risk profile of the company.

Since the early 2000s under the leadership of Guglielmo Frinzi and then, since 2005, of Tudor Moldovan, the takeover by Generali Holding Vienna aimed to consolidate the position of the local entity in an international business model. Strategic objectives included: diversifying business lines to reduce focus on the corporate segment, expanding to the retail market to increase premium volume and revenue stream stability, and aligning operational standards with international best practices. Generali Vienna's financial contribution and strategic oversight strengthened its capital position and improved governance and risk management standards.

In 2005, the company also approached the mandatory motor liability insurance segment, a significant one for the Romanian market.

POLITA DE ASIGURARE OBLIGATORIE DE RASPUNDERE CIVILA AUTO

Seria BY nr. **50000001** din data de **14.11.2005**

Anexă la contractul de asigurare seria BY nr. **00000001**

Asigurat: _____

CUI/CNP: _____

Utilizator: _____

CUI/CNP: _____

AUTOVEHICUL: **AUTO TURISM** Marca **JEEP**

Tip: **WRANGLER** Umăr Inmatriculare: _____

Nr. identificare/serie șasiu: _____

Valabilitate: de la **17.11.2005** la **16.11.2006**

Asigurator: **GENERALI ASIGURARI SA**

Broker / Agent: _____

S.C. GENERALI ASIGURARI S.A.

Sucursala/ Agenția: _____ R.C.: J/40/15684/09.06.1993

Tel./Fax: **DIRECTIA CENTRALA** C.U.I.: 4134668

Adresa: _____ Tel./Fax: _____

Adresa: **Sect. 1, Bucuresti** Tel./Fax: **230 61 22**

Capacitatea cilindrică: **3960** (cm³)

Putere motor: **130** (CP/KW), Nr. locuri: **4**

Masa totală maximă autorizată: **1975** (kg)

Prima de asigurare: **414.70** Lei

s-a plătit la **14.11.2005** cu chit nr. **6411401**

Asigurat: _____ (nume, prenumele și preșopila)

Primul RCA emis de Generali Asigurări
The first MTPL issued by Generali Asigurări



Ioan Vreme



Anne-Marie Mancaș

Odată cu reforma pensiilor din anul 2007 și înființarea Pilonului II de pensii administrat privat, Grupul Generali își sporește amprenta locală printr-o a doua companie, Generali SAFPP sub conducerea lui Ioan Vreme. A lansat oficial oferta pentru Pilonul II, fiind una dintre primele companii din piață cu aproape 500.000 de participanți la lansare.

Această mișcare a fost susținută de experiența internațională a grupului și de o strategie de adaptare la particularitățile pieței locale. Astfel, s-a realizat o poziționare strategică în piață, creând baza pentru dezvoltarea altor produse. Anul 2009 a fost marcat de intrarea pe piața pensiilor facultative, denumită Pilonul III, reprezentând pentru Grupul Generali o oportunitate de a oferi clienților o soluție completă de economisire pentru pensionare, complementară pensiilor obligatorii (Pilonul II). Aceasta a permis companiei să diversifice portofoliul de produse și să aprofundeze relația cu participanții. De asemenea, și-a consolidat portofoliul în domeniul gestionării activelor, cu potențial pentru creștere și diversificare ulterioară. Din anul 2021, Generali SAFPP este condusă de Anne-Marie Mancaș și, la finalul anului 2024 administra active în valoare de 2,75 miliarde de euro.

Tot în 2007, pentru a coordona operațiunile din Europa Centrală și de Est, Generali a încheiat un joint venture cu grupul ceh PPF, formând societatea regională Generali PPF Holding B.V. cu sediul la Praga. Aceasta a reprezentat o direcție de centralizare a resurselor și de coordonare a activităților din mai multe țări.

Totodată, după preluarea unei poziții regionale de către Tudor Moldovan și numirea Mariei Kovarova

With the pension reform of 2007 and the establishment of the privately managed Pillar II of pensions, the Generali Group increases its local footprint through a second company, Generali SAFPP under the leadership of Ioan Vreme. It officially launched the offer for Pillar II, being one of the first companies in the market with almost 500,000 participants at the launch.

This move was supported by the group's international experience and a strategy to adapt to the particularities of the local market. Thus, a strategic positioning in the market was achieved, creating the basis for the development of other products. The year 2009 was marked by the entry into the voluntary pension market, called Pillar III, representing an opportunity for the Generali Group to offer customers a complete retirement savings solution, complementary to mandatory pensions (Pillar II). This allowed the company to diversify its product portfolio and deepen the relationship with participants. It has also strengthened its asset management portfolio, with potential for further growth and diversification. Since 2021, Generali SAFPP has been led by Anne-Marie Mancaș and, at the end of 2024, it was managing assets worth 2.75 billion euros.

Also in 2007, in order to coordinate operations in Central and Eastern Europe, Generali entered into a joint venture with the Czech group PPF, forming the regional company Generali PPF Holding B.V. based in Prague. This was a direction for centralizing resources and coordinating activities in several countries.

At the same time, after Tudor Moldovan took over a regional position and appointed Maria

la conducerea companiei în 2008, anul următor a marcat și achiziția asiguratorului local ARDAF de către Grupul Generali. Această mutare a permis grupului să își mărească capabilitățile operaționale, să crească volumul de venituri și să își întărească poziția pe piața națională, pregătindu-se pentru o extindere continuă în segmentul asigurărilor generale și de viață.

În anul 2010, au avut loc noi modificări în structura acționariatului, Generali Asigurări luând decizia de a prelua pachetul de acțiuni deținut de către ASTRA încă de la înființare, iar în anul 2011, finalizarea fuziunii dintre Generali Asigurări și ARDAF a dat companiei numele actual de Generali România. La conducerea companiei, începând cu anul 2011 a fost numit Adrian Marin.

La nivel regional, în anul 2015, Grupul Generali a achiziționat integral pachetul de acțiuni deținute de grupul ceh PPF în Europa Centrală și de Est, rezultând redenumirea holdingului regional în Generali CEE Holding.

Kovarova as head of the company in 2008, the following year also marked the acquisition of the local insurer ARDAF by the Generali Group. This move allowed the group to increase its operational capabilities, increase revenue volume and strengthen its position in the domestic market, preparing for a continuous expansion in the non-life and life insurance segment.

In 2010, there were new changes in the shareholding structure, Generali Asigurări buying back the shares held by ASTRA since its establishment, and in 2011, the completion of the merger between Generali Asigurări and ARDAF gave the company the current name of Generali Romania. Adrian Marin has been appointed at the helm of the company in 2011.

At a regional level, in 2015, the Generali Group acquired the entire stake held by the Czech group PPF in Central and Eastern Europe, resulting in the renaming of the regional holding company to Generali CEE Holding



Birourile Generali Romania, Piața Charles de Gaulle 15, București
Generali Romania Offices, 15 Charles de Gaulle Square, Bucharest



Adrian Marin

Trecut, prezent, viitor

În contextul evoluției pieței asigurărilor din România și în linie cu tendințele globale de diversificare a ofertelor, Generali România a dezvoltat, în ultimii ani, un portofoliu cuprinzător de produse destinate atât segmentului de retail, cât și celui corporativ. Compania a continuat să-și extindă și să-și adapteze produsele pentru a răspunde noilor provocări de piață precum digitalizarea accelerată, schimbările legislative și alinierea continuă la cerințele consumatorilor.

De-a lungul întregii sale istorii, scopul fundamental al Generali România, ca partea a Grupului Generali, a fost și rămâne construirea unui model de afaceri etic și responsabil, în care implicarea socială constituie o investiție pe termen lung în dezvoltarea sănătoasă a mediului de afaceri și a comunităților. În acest sens, s-a promovat o cultură organizațională centrată pe sustenabilitate, transparență și implicare responsabilă în comunitățile în care operează, având la baza un cod etic explicit, care face parte integrantă din cultura organizațională.

Scopul Generali, de a „permite oamenilor să își construiască un viitor mai sigur și mai sustenabil, având grijă de viețile și visele lor” se manifestă prin onorarea promisiunilor față de toți cei cu care compania interacționează, prin respect pentru diversitatea și dezvoltarea angajaților, implicare în comunitate și perfecționarea continuă a modelului de afaceri.

Past, Present, Future

In the context of the evolution of the Romanian insurance market and in line with the global trends of diversification of offers, Generali Romania has developed, in recent years, a comprehensive portfolio of products for both the retail and corporate segments. The company continued to expand and adapt its products to respond to new market challenges such as accelerated digitalization, legislative changes and continuous alignment with consumer requirements.

Throughout its history, the fundamental goal of Generali Romania, as part of the Generali Group, has been and remains to build an ethical and responsible business model, in which social involvement is a long-term investment in the healthy development of the business environment and communities. In this regard, an organizational culture focused on sustainability, transparency and responsible involvement in the communities in which it operates has been promoted, based on an explicit code of ethics, which is an integral part of the organizational culture.

Generali's goal to “enable people to build a safer and more sustainable future by caring for their lives and dreams” is manifested by honoring promises to all stakeholders, respect for employee diversity and development, community involvement and continuous improvement of the business model.

Cuprins

Generali în România	1
Cuvânt înainte.....	3
I. Primele forme moderne de asigurare în Principatele Române.....	5
Repere contextuale. Țările Române la începutul secolului al XIX-lea	7
Assicurazioni Generali Austro-Italiche și extinderea în Europa	9
Începuturile Assicurazioni Generali la Gurile Dunării (1835 - 1859)	12
Assicurazioni Generali în Transilvania și în Bucovina	19
Crearea unui cadru legislativ pentru asigurări în Principatele Române/România. Apariția competitorilor..	23
Agențiile din România ale „Azienda Assicuratrice” din Trieste	27
Consolidarea Assicurazioni Generali în România.....	30
Momente dificile	32
Inițiative românești. Primele societăți anonime de asigurare din România	36
II. O nouă etapă: „Generală”. Societatea Română de Asigurări Generale.....	39
Nașterea unei societăți locale de asigurări.....	41
Generală - un jucător important pe piața asigurărilor încă de la înființare	47
Fervoarea interbelică.....	63
Consolidarea societății Generală	69
Diversitatea polițelor de asigurare de la Generală. Reclamele	71
Oamenii Societății Generală: conducerea executivă, consiliul de administrație, agenți	75
Colaborarea cu alte societăți de asigurare	82
Investițiile în imobile. Clădirile Generală în perioada interbelică.....	83
Cumpliții ani ai războiului și instaurarea regimului comunist (1940-1948).....	87
III. Renașterea (1993-2025).....	97
Scurt istoric al revenirii	99
Trecut, prezent, viitor	107

Index

Generali in Romania	1
Foreword.....	3
I. The first modern forms of insurance in the Romanian Principalities	5
Contextual landmarks. The Romanian Lands at the beginning of the 19th century.....	7
Assicurazioni Generali Austro-Italiche's expansion into Europe	9
The beginning of Assicurazioni Generali in Eastern Danube (1835 - 1859)	12
Assicurazioni Generali in Transylvania and Bukovina.....	19
The creation of a legislative framework for insurance in the Romanian Principalities / Romania. The emergence of competitors.....	23
The Romanian agencies of the "Azienda Assicuratrice" in Trieste	27
The consolidation of Assicurazioni Generali in Romania	30
Difficult moments	32
Romanian initiatives. The first anonymous insurance companies in Romania	36
II. A new stage: "Generală". Romanian General Insurance Company	39
The birth of a local insurance company	41
Generală - an important player in the insurance market since its inception	47
Inter-war fervor	63
Consolidation of Generală	69
The diversity of insurance policies from Generală. The advertisements	71
The people of Generală: executive management, board of directors, agents	75
The collaboration with other insurance companies	82
Investments in real estate. Generală buildings in the inter-war period.....	83
The terrible years of the war and the establishment of the communist regime (1940-1948).....	87
III. The rebirth (1993-2025)	97
Brief history of the comeback.....	99
Past, Present, Future	107

Această cercetare este rodul colaborării între oameni uniți de respectul pentru istorie și pasiunea pentru ceea ce fac. Generali România mulțumește tuturor celor care au contribuit la realizarea cercetării, punând timp, energie și suflet în aducerea acestui volum la forma sa finală.

This research is the result of the collaboration between people united by respect for history and a passion for what they do. Generali Romania is thanking everyone who contributed to the creation of the research, putting time, energy, and heart into bringing this volume to its final form.

Autori / Authors

Matei Gheboianu
Daniela Popescu
Florin Andrei Sora

**Contribuție specială /
Special contribution**

Mihai Voiculescu

Contributori / Contributors

Roberta Spada
Marco Marizza
Adrian Marin
Guglielmo Frinzi
Theodor Dinulescu
Alexandru Ivan

**Foto și design grafic /
Photo and graphic design**

Jeni Zănoagă
Cristian Lăceanu
Daniel Tudose

**Producție și editare /
Production and printing**

Ana-Maria Pocora
Anca Copoiu
Cătălina Maioru
Diana Firon-Gherman
Adina Achimoiu
Adrian Păunescu
Mădălina Petrescu
Claudia Firu

Cu sprijinul

Mihai Crăcea

Arhive / Archives

Arhiva Istorică a Grupului Generali / The Generali Group Historical Archives
Arhiva Generali România / The Generali Romania Archives
Arhivele Naționale Istorice Centrale ale României / The National Romanian Central Historical Archives
Biblioteca Academiei Române / The Library of the Romanian Academy
Arhiva personală Mihai Voiculescu / Mihai Voiculescu personal archive
Arhiva personală Alexandru Ivan / Alexandru Ivan personal archive
Arhiva personală Daniela Pene / Daniela Pene personal archive
Arhiva personală Theodor Dinulescu / Theodor Dinulescu personal archive





generali.ro